

Europejskie *Spotkanie* Młodzieży

EYE 2018 - Sprawozdanie

Głos Europy:

100 pomysłów na lepszą przyszłość

#EYE2018

Parlament Europejski

Europejskie Spotkanie Młodzieży

PODZIĘKOWANIA

Autorzy niniejszego sprawozdania chcieliby szczególnie podziękować wszystkim, którzy przyczynili się do jego powstania. Po pierwsze, nasze podziękowania dla nieustrudzonych reporterów, bez których przygotowanie niniejszego sprawozdania nie byłoby możliwe. Wyrazy podziękowania również dla wolontariuszy oraz stażystów, dzięki którym spotkanie stało się sukcesem. Kolejne podziękowania należą się: Iris Walter, Christina Altides, Niamh McGovern i reszcie zespołu EYE, który umożliwił przygotowanie niniejszego sprawozdania, jak i Europejskiemu Stowarzyszeniu Młodych Dziennikarzy.

Ponadto podziękowania składamy wszystkim uczestnikom spotkania oraz osobom, które zgłosiły pomysły do tego sprawozdania i dzięki którym EYE było tak inspirującym wydarzeniem.

Rękopis ukończony w lipcu 2018 r.

Wydanie pierwsze

Zarówno Parlament Europejski jak i osoby występujące w imieniu Parlamentu Europejskiego nie ponoszą odpowiedzialności za możliwe użycia informacji podanych poniżej.

Luxemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2018

© Unia Europejska, 2018

Reprodukcja sprawozdania jest dozwolona pod warunkiem podania źródła.

Użycie i reprodukcja treści oraz zdjęć które nie są pokryte prawem autorskim Unii Europejskiej wymaga uzyskania zgody bezpośrednio od autorów lub właścicieli praw autorskich.

PRINT	ISBN 978-92-846-3760-7	doi:10.2861/019904	QA-04-18-629-PL-C
PDF	ISBN 978-92-846-3732-4	doi:10.2861/113902	QA-04-18-629-PL-N

Spis treści

Wprowadzenie	4
Przedmowa Antonio Tajani	5
Przedmowa Klaus Welle	6
Wykaz 100 pomysłów w podziale na tematy (tytuł i liczba porządkowa)	8
Podsumowanie danych z kwestionariusza	13
1. MŁODZI I STARSI: Jak dotrzymać kroku rewolucji cyfrowej	15
Praca i bezrobocie.....	16
Technologia	20
Edukacja	23
Komentarz Forum Młodzieży	27
2. BOGACI I BIEDNI: Apel o sprawiedliwy podział	29
Nierówności: dzielenie się to dbanie o siebie nawzajem	30
Rewolucja	33
Wzmocnienie pozycji	37
Komentarz Forum Młodzieży	41
3. RAZEM I OSOBNO: Jak zbudować silniejszą Europę	43
Przyszłość Europy	44
Wybory europejskie w 2019 r.: frekwencja wyborcza młodych ludzi i ich głosy	47
Zaangażowanie i obywatelstwo	50
Komentarz Forum Młodzieży	53
4. BEZPIECZNE I NIEBEZPIECZNE: Jak przeżyć w niespokojnych czasach	55
Prawa człowieka i praworządność	56
Tworzenie przestrzeni dla społeczeństwa obywatelskiego	59
Radzenie sobie z postępem technologicznym	62
Komentarz Forum Młodzieży	65
5. LOKALNIE I GLOBALNIE: Ochrona naszej planety	67
Zmiana klimatu a rolnicy	68
Odnawialne źródła energii, inteligentne miasta i zrównoważona przedsiębiorczość	71
Marnowanie żywności, unikanie tworzyw sztucznych, czysta woda i infrastruktura sanitarna: Zmiana przyzwyczajeń konsumentów	75
Komentarz Forum Młodzieży	79
Autorzy niniejszego sprawozdania	82

Wprowadzenie

“ *Młodzi ludzie
nie są przyszłością,
oni są teraźniejszością.* ”

Zasada ta została wyartykułowana jasno i wyraźnie podczas tegorocznej edycji Europejskiego Spotkania Młodzieży (EYE). Co prócz oświadczeń woli wnoszą młodzi ludzie na rzecz współczesnej Europy i jaka jest nasza wizja przyszłości?

Nie da się zaprzeczyć, że świat zmienił się radykalnie w ostatnich latach. Dziedzictwo projektu europejskiego to pokój i bezpieczeństwo obywateli na terytorium Europy. Jasne staje się jednak, że brak wspólnych wysiłków może spowodować, że młodzi ludzie mogą niebawem znaleźć się w Europie, która będzie znacznie bardziej niestabilna niż wtedy, gdy w niej dorastali.

Jest jednak powód do optymizmu. Zasadnicze zmiany stylu życia i zmiany w naszych relacjach prawdopodobnie będą miały wpływ na to, jak zorganizujemy nasze życie w przyszłości. Młodych ludzi uważa się często za apatycznych i niezaangażowanych. Niniejsze sprawozdanie pokazuje jednak, że młodzi ludzie dobrze się orientują i mają rozsądne podejście do polityki, a także angażują się na rzecz tego, jak w przyszłości zorganizować świat, by był bardziej sprawiedliwy i zrównoważony.

Podczas gdy wiele osób jest zaniepokojonych konsekwencjami, jakie mogą mieć w przyszłości bardziej zaawansowane technologie czy to dla zatrudnienia, czy nawet dla wolności osobistej – młodzi ludzie już dokonują tych zmian i proponują sposoby radzenia sobie z oczekiwaną piątą rewolucją przemysłową.

Jedną z głównych idei niniejszego sprawozdania dotyczy przyszłorocznych wyborów europejskich i jest dość prosta: należy zaangażować młodych ludzi w proces polityczny. Miejcie dość odwagi, by wystawić młodych kandydatów i wsłuchać się w ich obawy, pomysły i rozwiązania.

Zatem podczas gdy politycy powinni dążyć do uwzględnienia perspektywy młodych dotyczącej przyszłości, młodzi ludzie powinni być przekonani co do swojego spojrzenia zakładającego tolerancję i optymizm w zakresie możliwości, jakie oferują nam te zmiany.

Poprzednie pokolenia w trudnych okolicznościach wypracowywały umowę społeczną, która funkcjonowała na rzecz ochrony interesów większości. Teraz nasza kolej.

Treść niniejszego sprawozdania jest ambitna. Niektóre propozycje mogą być w większym stopniu idealistyczne, inne powinny zapewnić prawodawcom konkretny materiał do przemyśleń. W sprawozdaniu zawarto szeroko zakrojone propozycje, zarówno kreatywne, jak i konkretne. Od niewiarygodnych możliwości technologicznych do niepodważalnych, niedyskryminacyjnych zasad bezpieczeństwa; od zwiększenia zaangażowania politycznego do zapewnienia, by ludzie nie pracowali więcej za mniej.

Zachęcamy do krytycznego zaangażowania zarówno polityków, jak i młodych ludzi. Chodzi tu o podjęcie dialogu, podczas którego określimy zestaw wspólnych wartości i celów, jakie chcemy utrzymać lub osiągnąć w nadchodzących dziesięcioleciach.

Gdyż prawdą jest, że wyobrażona „przyszłość” szybko staje się teraźniejszością, a głos młodych ludzi staje się słyszalny.

Greg Bianchi i Julie Mahlerová
Redaktorzy prowadzący

Przedmowa

Po raz trzeci Parlament Europejski otworzył swoje podwoje dla tysięcy młodych ludzi z całej Europy podczas Europejskiego Spotkania Młodzieży 2018. W czasie tego wyjątkowego spotkania ponad osiem tysięcy młodych obywateli zaangażowało się w otwartą debatę na temat przyszłości Europy, wzbogacając prace naszej instytucji swoimi pomysłami.

Była to dla nas prawdziwa inspiracja. Odwróciliśmy role: młodzi ludzie prowadzili rozmowy, a posłowie słuchali, co przypomniało nam, że to młodzież jest naszą teraźniejszością i przyszłością.

Podczas dwudniowego wydarzenia odbyło się wiele inspirujących dyskusji i debat. Ich podstawą było silne pragnienie młodzieży, by działać na rzecz zmian i aktywnie angażować się w kształtowanie przyszłości.

Dyskusje te mają kluczowe znaczenie w chwili, gdy Europa stoi w obliczu licznych wyzwań, takich jak kryzys uchodźczy i migracyjny, utrzymanie ożywienia gospodarczego oraz stale obecne zagrożenie terroryzmem. Odpowiedzią na te wyzwania nie jest zamykanie się w granicach państw. Przeciwnie, rozwiązaniem jest zacieśnianie współpracy i zwiększanie zaufania, wzmocnienie solidarności i wsparcie naszych europejskich wartości, a także ugruntowanie europejskich interesów na arenie międzynarodowej w oparciu o multilateralizm.

EYE jasno wykazało, że młodzi ludzie chętnie podejmują te wyzwania i chcą pracować na rzecz lepszej przyszłości.

Młodzi ludzie mogą mieć pozytywny udział, i jestem pewien, że ich wkład będzie coraz bardziej dynamizował europejską demokrację. Wybory europejskie 23–26 maja 2019 r. będą dla wszystkich obywateli świetną okazją do ustalenia kursu politycznego Unii i zagwarantowania, że nadal utrzymamy dobrobyt, stabilność i pokój, które udaje nam się zapewniać od ponad 60 lat. To właśnie w tych ramach europejscy obywatele mogą korzystać ze swoich swobód.

Jako posłowie do Parlamentu Europejskiego będziemy nadal prowadzili z Wami, młodymi Europejczykami, ten ważny dialog, a także będziemy działać na rzecz zapewnienia, by Waszą przyszłością była lepsza i silniejsza UE.

Antonio Tajani
Przewodniczący Parlamentu Europejskiego

Młodzi ludzie, młodzi Europejczycy są przyszłością Unii Europejskiej. Chociaż jestem obecnie odrobinę starszy niż przewiduje przedział wiekowy uczestników Europejskiego Spotkania Młodzieży, na początku mojej kariery byłem zagorzałym aktywistą młodzieżowym i dziś nadal jestem gorącym orędownikiem młodzieży. W związku z tym zaproponowałem politycznym przywódcom Parlamentu ustanowienie Europejskiego Spotkania Młodzieży jako centralnego wydarzenia umożliwiającego prowadzenie otwartego, zorganizowanego i ciągłego dialogu między posłami do Parlamentu Europejskiego i młodymi ludźmi.

Pierwsze Europejskie Spotkanie Młodzieży w 2014 r. oraz jego późniejsze edycje były wielkim sukcesem, zwłaszcza dlatego, że młodzi ludzie mieli znaczny udział w kształtowaniu programu wydarzenia. EYE odbywa się obecnie co dwa lata, gromadząc młodych Europejczyków i dając im okazję do zabrania głosu i wymiany idei na rzecz lepszej Europy. Spotkanie ponad ośmiu tysięcy młodych ludzi w tak wyjątkowym miejscu, jakim jest Parlament Europejski, jest okazją do kształtowania europejskiej tożsamości.

Europejskie Spotkanie Młodzieży daje aktywnym młodym obywatelom możliwość wpływania na europejską politykę i wyrażenia opinii na temat polityk, które będą miały wpływ na ich życie.

Ten proces toczy się jeszcze długo po zakończeniu wydarzenia. Najbardziej innowacyjne pomysły przedstawione podczas EYE 2018 zostały zebrane w niniejszym sprawozdaniu i zostaną przedstawione posłom do Parlamentu Europejskiego.

Autorzy, wybrani z pomocą Europejskiego Stowarzyszenia Młodych Dziennikarzy, zgromadzili imponujący zakres pomysłów, jakie młodzi uczestnicy EYE przedstawili w Strasburgu 1–2 czerwca 2018 r.

Sukces EYE zależy od kilku elementów: politycznego przywództwa Parlamentu Europejskiego, służb Parlamentu odpowiedzialnych za przygotowania, partnerów wydarzenia i grup młodzieży przyczyniających się do realizacji programu, dużej liczby wolontariuszy i – oczywiście – przede wszystkim samych uczestników, którzy z entuzjazmem zaangażowali się w prace przed wydarzeniem, w czasie jego trwania i po nim.

Dialog posłów z młodzieżą nie kończy się po zamknięciu EYE. Toczy się nadal w niniejszym sprawozdaniu i będzie prowadzony podczas zbliżających się wysłuchań młodzieży pod koniec tego roku w ramach wydarzeń poprzedzających wybory europejskie w 2019 r.

Klaus Welle
Sekretarz generalny Parlamentu Europejskiego

Głos Europy:

Wykaz 100 pomysłów w podziale na tematy

1. MŁODZI I STARSI:

Jak dotrzymać kroku rewolucji cyfrowej

- 1** Przyjęcie elektronicznego portfola, by zrewolucjonizować rekrutację
- 2** Wspieranie VET i wdrożenie systemu dualnego
- 3** Stworzenie w instytucjach działów zajmujących się młodzieżą
- 4** System przenoszenia świadczeń pracowniczych
- 5** Reforma gwarancji dla młodzieży
- 6** Stworzenie międzypokoleniowej karty pracowniczej
- 7** Europejski system przeciwdziałania niedopasowaniu umiejętności
- 8** Utworzenie europejskiej agencji robotyki i znaku zgodności robotów
- 9** Uregulowanie wojskowego wykorzystania sztucznej inteligencji
- 10** Utworzenie europejskiej platformy finansowania społecznościowego
- 11** Inwestowanie w technologie na rzecz kultury i dziedzictwa
- 12** Utworzenie europejskiego systemu oceny robotów
- 13** Utworzenie paneuropejskich mediów
- 14** Programy w zakresie przedsiębiorczości i umiejętności miękkich
- 15** Wykorzystanie Erasmusa do walki z wyludnianiem
- 16** Lekcje umiejętności życiowych
- 17** Propagowanie ciekawości, rozwoju osobistego i odpowiedzialności
- 18** Wprowadzenie zajęć typu „wyzwania”, które mają stymulować kreatywność uczniów
- 19** Międzyszkolna współpraca nad projektami
- 20** Narzędzia zwalczania wykluczenia cyfrowego i wspierania zdrowia psychicznego

2. BOGACI I BIEDNI:

Apel o sprawiedliwy podział

- 21 Wprowadzenie bezwarunkowego dochodu podstawowego w celu zwalczania nierówności
- 22 Propagowanie uczenia się przez całe życie
- 23 Dochód podstawowy, chociaż nie bezwarunkowy
- 24 Ujednolicenie uprawnień podatkowych i pracowniczych w UE
- 25 Dostęp osób transpłciowych do opieki zdrowotnej
- 26 Zaprzestanie nakładania różowego podatku
- 27 Propagowanie przestrzegania praw człowieka w handlu tekstyliami
- 28 Zapewnienie przystępnych kursów w całej Europie
- 29 Zapewnienie eye bardziej pluralistycznego charakteru
- 30 Opodatkować roboty!
- 31 Zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania
- 32 Równa reprezentacja w Parlamencie Europejskim
- 33 Zadbajcie o nasze szczęście, przestańcie stosować PKB jako jedyną miarę postępu
- 34 Uatrakcyjnienie obszarów wiejskich w oczach młodych ludzi
- 35 Wzmocnienie pozycji uchodźców i ich integracja poprzez włączenie ich do systemu edukacji narodowej
- 36 Kompleksowa edukacja seksualna
- 37 Wsparcie przedsiębiorczości społecznej i gospodarki dzielenia się
- 38 Krajowe mechanizmy ochrony dziennikarzy w Europie
- 39 Propagowanie języka migowego
- 40 Zapewnienie tymczasowych miejsc zamieszkania

3. RAZEM I OSOBNO:

Jak zbudować silniejszą Europę

- 41 Zapewnienie możliwości kształcenia w zjednoczonym królestwie po brexicie
- 42 Ustanowienie europejskiego dnia uchodźców
- 43 Inwestowanie w pomoc zagraniczną i stosowanie środków dyplomatycznych, by kontrolować przepływy migracyjne
- 44 Zachęcanie do większej liczby wymian między Europą i Turcją
- 45 Stworzenie dobrowolnego systemu łączącego migrantów z Europejczykami
- 46 Wzmocnienie granic zewnętrznych i nasilenie wymiany danych
- 47 Zachęcanie młodych ludzi do kandydowania w wyborach
- 48 Wykorzystywanie mediów społecznościowych do informowania osób młodych o głosowaniu
- 49 Stworzenie corocznej sesji pytań i odpowiedzi z udziałem przywódców UE i młodych osób
- 50 Ujednolicenie wieku młodych ludzi pozwalającego na kandydowanie w wyborach
- 51 Upowszechnienie głosowania elektronicznego, by zwiększyć frekwencję wyborczą
- 52 Obniżenie do 16 lat wieku dopuszczającego do udziału w wyborach europejskich
- 53 Wykorzystywanie przedsiębiorstw i aplikacji w celu upowszechniania głosowania
- 54 Połączenie Europy z platformami krajowymi, by zachęcać do zaangażowania
- 55 Rozwijanie europejskiej inicjatywy obywatelskiej
- 56 Propagowanie języków klasycznych i historii europejskiej
- 57 Stworzenie platformy oferującej zadania edukacyjne wykwalifikowanym uchodźcom
- 58 Wprowadzenie kategorii polityki do edukacji obywatelskiej
- 59 Sfinansowanie dokumentu tożsamości dla młodzieży umożliwiającego otrzymywanie rabatów w obiektach kulturalnych
- 60 Stworzenie inicjatywy mobilnych dyrektorów szkół

4. BEZPIECZNE I NIEBEZPIECZNE:

Jak przeżyć w niespokojnych czasach

- 61 Przywództwo dzięki wdrożeniu rezolucji RB ONZ nr 2250 w sprawie młodzieży
- 62 Priorytetowe traktowanie praw człowieka w umowach handlowych
- 63 Nadanie wymiarowi sprawiedliwości europejskiego charakteru
- 64 Zwalczanie wykluczenia społecznego, aby zapobiegać ekstremizmowi
- 65 Zwiększenie użyteczności publicznej mediów społecznościowych
- 66 Wspieranie większej współpracy wojskowej
- 67 Stworzenie korytarzy humanitarnych dla uchodźców
- 68 Utworzenie paneuropejskiej bazy danych w zakresie przejrzystości
- 69 Ochrona sygnalistów
- 70 Szkolenia policji w zakresie zwalczania przestępstw z nienawiści w internecie
- 71 Stworzenie funduszu młodych kandydatów
- 72 Deklaracja praw internetowych
- 73 Obowiązkowe szkolenia z udzielania pierwszej pomocy
- 74 Zapewnienie przejrzystości w sporcie
- 75 Włączenie cyberbezpieczeństwa w główny nurt i dostosowanie działań
- 76 Uczynienie edukacji w zakresie cyberbezpieczeństwa standardową praktyką
- 77 Propagowanie współpracy wywiadowczej w UE
- 78 Propagowanie edukacji w zakresie biologii molekularnej i komórkowej
- 79 Inwestowanie w technologię edycji genomu
- 80 Stworzenie bezpłatnego oprogramowania antywirusowego dla obywateli UE

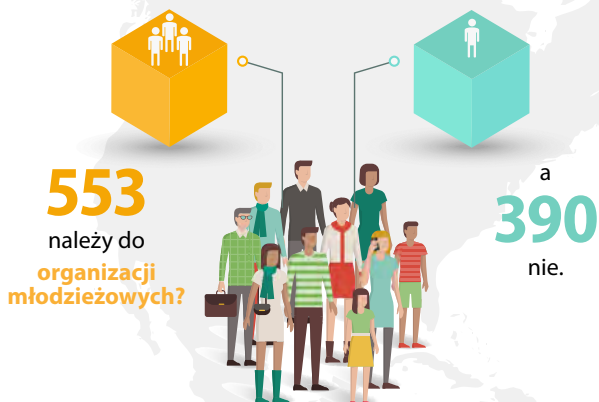
5. LOKALNIE I GLOBALNIE:

Ochrona naszej planety

- 81 Stworzenie europejskiego programu zielonych dachów
- 82 Wykorzystanie zielonej dyplomacji, by prowadzić negocjacje z uwzględnieniem klimatu
- 83 Feminizm w walce ze zmianą klimatu
- 84 Wsparcie dla młodych rolników i nowych technologii
- 85 Mniej dotacji do produkcji mięsa
- 86 Wspieranie różnorodności biologicznej i wyższych standardów dotyczących zwierząt gospodarskich
- 87 Wspieranie zrównoważonych gospodarstw domowych, by ułatwić sprzedaż energii z powrotem do sieci
- 88 Ustanowienie harmonogramu rezygnacji z używania paliw kopalnych oraz ograniczanie znikania miejsc pracy
- 89 Propagowanie europejskiej wspólnoty energetycznej i europejskiego rynku energii
- 90 Wzmocnienie infrastruktury na skalę europejską oraz wspólna polityka dotycząca transportu
- 91 Inteligentne miasta i transport publiczny
- 92 Wspieranie przedsiębiorczości i projektów przyjaznych dla środowiska
- 93 Propagowanie recyklingu urządzeń elektronicznych
- 94 Propagowanie podejścia zakładającego rezygnację z tworzyw sztucznych
- 95 Sfinansowanie usuwania tworzyw sztucznych z oceanów
- 96 Nowa kultura sklepów z żywnością i ich opodatkowanie
- 97 Wzmocnienie prawnego obowiązku zmniejszania ilości odpadów spożywczych
- 98 Uproszczenie procesu przekazywania darów żywnościowych
- 99 Szkolna edukacja dotycząca zrównoważonego rozwoju
- 100 Opracowanie systemu wykorzystywania wód opadowych

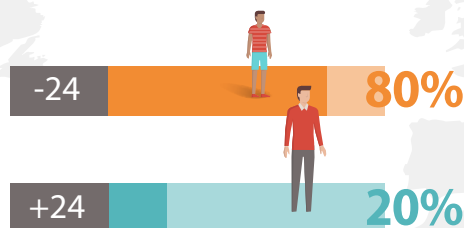
Podsumowanie danych z kwestionariusza¹

SPOŚRÓD 943 RESPONDENTÓW
NASZEGO KWESTIONARIUSZA

WIEK

Większość respondentów z organizacji młodzieżowych (80%) jest w wieku poniżej 24 lat.

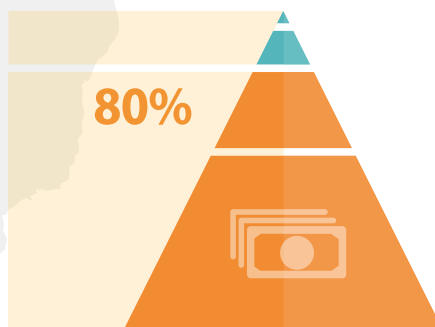
ZA GRANICĄ

67% respondentów deklaruje „pełne” zainteresowanie pracą, życiem i nauką za granicą.

OPINIA

80% respondentów uważa, że młodzi ludzie odnoszą korzyści z istnienia UE całkowicie lub w bardzo dużym stopniu. Pozostali są niezdecydowani w tej kwestii albo nie zgadzają się z tym stwierdzeniem.

¹ 943 respondentów z 28 państw członkowskich UE. Ankiety przeprowadzono w okresie od 12 marca do 19 kwietnia 2018 r. Przedstawiono ją uczestnikom EYE i Europejskiego Forum Młodzieży.

OBAWY

Respondenci w całej UE

mają najwięcej obaw dotyczących

imigracji **29%²**
i spraw społecznych

jednak są również zaniepokojeni

stanem środowiska **20%**

i

nierównościami **18%**

² Pytanie było otwarte, co oznacza, że stwierdzenie to może odnosić się do dowolnego aspektu imigracji (np. czy robimy wystarczająco dużo, aby pomóc uchodźcom, czy konieczne jest wzmocnienie kontroli granicznych itp.) i nie musi koniecznie wskazywać na sprzeciw wobec imigracji

1. MŁODZI I STARSI:

Jak dotrzymać kroku rewolucji cyfrowej

W dzisiejszym świecie bycie młodym staje się coraz trudniejsze. Oczywiście w porównaniu z przeszłością sytuacja w wielu dziedzinach jest lepsza: czasy ogólnoeuropejskiego konfliktu odchodzą w przeszłość, dostęp do edukacji jest powszechny, a młodzi ludzie w Europie mają zasadniczo dobre warunki życia. Powiększają się jednak nierówności między młodszymi a starszymi pokoleniami. Według danych Eurostatu stopa bezrobocia młodzieży jest na ogół znacznie wyższa niż w innych grupach wiekowych, liczna jest także grupa młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nie szkolącej się (NEET)³. Cyfryzacja zmienia świat pracy, nakładając nowe wymagania w zakresie umiejętności i perspektyw. Metody pracy są coraz bardziej płynne, pozwalając na elastyczność, ale niesie to ze sobą również ryzyko niepewności w zakresie stylu życia oraz ogranicza dostęp do ochrony socjalnej.

Jednocześnie coraz powszechniejsze są we wszystkich dziedzinach automatyzacja i robotyka. Maszyny bez wątpienia usprawniają wiele aspektów życia ludzkiego, np. w medycynie i przemyśle motoryzacyjnym – ale powodują też obawy natury etycznej i praktycznej, w tym obawy dotyczące zmniejszania liczby miejsc pracy. Niektórzy ostrzegają przed scenariuszami rodem z fantastyki naukowej, w których sztuczna inteligencja może zagrażać istnieniu gatunku ludzkiego. Stopień zmitologizowania cyfryzacji i związanych z nią obaw sugeruje, że nadal istnieje kwestie etyczne i zagadnienia normatywne, które wymagają odpowiedzi. W tym kontekście przyznać trzeba, że systemy edukacji nie są dobrze przygotowane, aby nadążyć za takim tempem zmian społecznych i technologicznych. Szkoły i uniwersytety często nie dysponują wystarczającymi środkami, nie są przygotowane ani zorganizowane w sposób, który pomagałby uczniom i studentom uzyskać równowagę między umiejętnościami twardymi i miękkimi umożliwiającymi wejście na nowy cyfrowy rynek pracy. Wynikiem tego jest często niedopasowanie umiejętności, jakie studenci mogą zaoferować, do tych wymaganych przez pracodawców.

Skutki społeczne wszystkich tych tendencji łącznie są zarówno niezwykle złożone, jak i trochę niebezpieczne. Młodzież uczy się dłużej i później podejmuje stabilną pracę, opóźniając osiągnięcie niezależności finansowej. Młodzi ludzie później zaczynają wpłacać pieniądze do systemu emerytalnego, a ich składki są bardziej rozproszone, co oznacza, że nie są oni w stanie, aż do późniejszego okresu życia, wnieść dużego wkładu do programów zabezpieczenia społecznego, w tym do opieki zdrowotnej dla osób starszych. Średnie trwanie życia wzrosło, a jednocześnie wskaźnik urodzeń stale spada, co oznacza, że jest coraz mniej zasobów, aby zapewnić komfort życia starzejącej się ludności.

Stopień ubóstwa wśród młodych osób wzrasta, co – w połączeniu z bezrobociem – zagraża nie tylko ich pozycji jako podatników, ale również ich dobrostanowi psychicznemu. Zgodnie z analizą⁴ z 2016 r. przygotowaną przez McKinsey Global Institute jest to pierwsze pokolenie w historii, które znajduje się w gorszej sytuacji niż ich rodzice. Jest to sytuacja, którą uznaje się za mającą potencjalnie destrukcyjne skutki dla całego systemu, w którym żyjemy. Ludzie młodzi muszą być traktowani priorytetowo we wszystkich sektorach i we wszystkich instytucjach, od szczebla lokalnego po krajowy i europejski. Przy takim założeniu, jakie środki należy przedsięwziąć w celu poprawy rynku pracy, wsparcia rozwoju technologicznego i systemów edukacji w Europie, aby młodzi ludzie mogli z nich korzystać? Podczas edycji EYE w 2018 r. ponad osiem tysięcy młodych ludzi zebrało się, by omówić te kwestie. Młodzi ludzie są niespokojni, lecz ambitni. Nadszedł czas, aby decydenci polityczni uwzględnili tego młodzieńczego ducha.

Instagram: @cinnavox

³ Eurostat, „Statystyki bezrobocia”, Eurostat Statistics explained http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Unemployment_statistics#Recent_developments (dostęp z lipca 2018 r.)

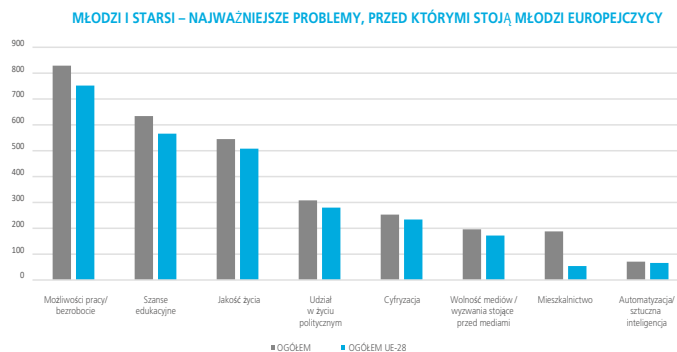
⁴ Richard Dobbs et al., „Poorer than their parents? Flat or falling incomes in advanced economies”, McKinsey Global Institute, lipiec 2016 r., <https://www.mckinsey.com/~/media/McKinsey/Featured%20Insights/Employment%20and%20Growth/Poorer%20than%20their%20parents%20A%20new%20perspective%20on%20income%20inequality/MGI-Poorer-than-their-parents-Flat-or-falling-incomes-in-advanced-economies-Full-report.ashx> (dostęp z czerwca 2018 r.)

PRACA I BEZROBOCIE

Następstwa kryzysu finansowego z 2008 r. dotknęły niektóre grupy, w tym ludzi młodych, w większym stopniu niż inne grupy ludności. W 2017 r. średnia stopa bezrobocia młodzieży w UE-28 wynosiła 16,8% (Eurostat) – w przybliżeniu tyle samo co dziesięć lat wcześniej (15,8%)⁵.

Młodzi ludzie zostali szczególnie dotknięci kryzysem finansowym. Chociaż w ostatnich latach odnotowano poprawę, wskaźnik zatrudnienia dopiero zbliża się do poziomu sprzed kryzysu, a w pierwszym kwartale 2013 r. bezrobocie młodzieży wynosiło 23,9%. Wskaźniki bezrobocia różnią się w zależności od kraju i wynoszą od 6% w Niemczech do 42% w Grecji, wyraźnie wskazując, że młodzi ludzie w południowej i wschodniej Europie napotykają większe trudności w dostępie do rynku pracy. Wzrasta ponadto odsetek młodzieży NEET, która ani nie pracuje, ani nie studiuje: zgodnie z danymi Eurostatu⁵ w 2017 r. niemal 17 mln osób młodych w wieku 20–34 lat nie pracowało, nie kształciło się ani nie szkoliło. To ogółem prawie jedna piąta młodych ludzi (18,3%). Ponadto rozróżnienie między tymi, którzy są uznawani za osoby zatrudnione, a tymi, którzy są uznawani za bezrobotnych, zazwyczaj nie obejmuje osób, które – nawet jeżeli pracują zawodowo – są zatrudnione w niepełnym wymiarze, pracują na czarno lub są słabo opłacane. Niepewne zatrudnienie jest coraz częstsze, zjawisko to jest pogłębiane przez tzw. gospodarkę fuch, oferującą zatrudnienie czasowe. Koncepcja modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (flexicurity) nie okazała się jeszcze sukcesem, chociaż coraz więcej młodych ludzi pracuje, pozostają ubodzy (według danych Eurostatu: jedna trzecia młodych ludzi w Europie)⁶. Nowe formy pracy narzucają wymóg elastyczności, co zbyt często jest wymuszonym wyborem, a nie opcją, i przekłada się na nowe, niepokojące zjawiska takie jak „SINKies” – Single Income, No Kids (jeden dochód, bez dzieci), czyli młode pracujące pary, których połączone zarobki ledwo stanowią równowartość jednego „godziwego dochodu”. Wszystko to wpływa na zakres dostępu młodzieży do poszczególnych zestawów praw socjalnych, takich jak mieszkania, praca i edukacja.

Aby przeciwdziałać tym tendencjom, UE wprowadziła w życie takie środki, jak gwarancja dla młodzieży⁸ i Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych⁹. Choć są one uważane za zdecydowane środki walki z kryzysem zatrudnienia młodzieży, według Caritas (2018 r.) europejskie rozwiązania charakteryzują się nadmiernym naciskiem na zatrudnienie i zatrudnialność i wydają się ukierunkowane raczej na ilość niż na jakość oferty.¹⁰ Co więcej, środki te nie zawsze docierają do grup bardzo marginalizowanych i nie towarzyszą im środki ochronne. Klasycznym przykładem ilustrującym te problemy są bezpłatne staże. „Teraz, gdy stan gospodarki wydaje się powodować zwiększanie zatrudnienia, nadszedł czas, by skorygować to zjawisko, zapewniając jakość zatrudnienia i praktyk zawodowych”, stwierdza Caritas. I rzeczywiście – jedną z rzeczy, o które młodzi ludzie apelują najczęściej, są sprawiedliwe warunki pracy – począwszy od oczekiwanego wynagrodzenia.

⁵ Komunikat Eurostatu, „Bezrobocie w regionach UE w 2017 r.”, <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/8830865/1-26042018-AP-EN.pdf/bb8ac3b7-3606-47ef-b7ed-aadc4d1e2aae> (dostęp z czerwca 2018 r.)

⁶ Eurostat, „Dane statystyczne o młodzieży NEET”, Eurostat Statistics explained, http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Statistics_on_young_people_neither_in_employment_nor_in_education_or_training (dostęp z czerwca 2018 r.)

⁷ Eurostat, „Młodzi ludzie – włączenie społeczne”, Eurostat Statistics explained http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Young_people_-_social_inclusion (dostęp z czerwca 2018 r.)

⁸ Komisja Europejska, „Gwarancja dla młodzieży”, <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1079&langId=pl> (dostęp z lipca 2018 r.)

⁹ Komisja Europejska, „Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych”, <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1176&langId=pl> (dostęp z czerwca 2018 r.)

¹⁰ Caritas Europa, „Młodzi Europejcy. Między nadzieją i rozpaczą” <http://www.caritas.eu/sites/default/files/caritas-europesyouth-en-web.pdf> (dostęp z czerwca 2018 r.)

1. PRZYJĘCIE ELEKTRONICZNEGO PORTFOLIA, BY ZREWOLUCJONIZOWAĆ REKRUTACJĘ

Imen i Simone

Sens naszej pracy nadaje sens naszemu życiu. Musimy zmienić systemy rekrutacji do przedsiębiorstw i wyjść poza stosowane w przeszłości CV. Jednym z praktycznych sposobów osiągnięcia tego celu byłoby zachęcanie przez UE do stosowania elektronicznego portfolio – nowej formy CV – którego celem jest stworzenie w Unii nowego podejścia do tożsamości.

Będzie to wymagało kilku rzeczy: dynamiczniejszego łączenia ludzi i miejsc pracy, umożliwienia wykazania indywidualnych umiejętności i zastosowania nowych narzędzi uczenia się (szczególnie w przypadku nauczycieli), udoskonalenia i wzbogacenia platform ESCO (europejska klasyfikacja umiejętności, kompetencji, kwalifikacji i zawodów) przydatnych przy poszukiwaniu pracy. Elektroniczne portfolio służyłoby do przedstawiania kandydatów przedsiębiorstwom: „oto, co mogę wnieść do Państwa firmy”.

Rozwiązanie takie zachęcałoby młodych ludzi do aktywnego i nastawionego na cel myślenia o pracy, jakiej pragną, a także motywowałoby pracodawców. Miałoby ono również wartość dodaną w zakresie umiejętności, kompetencji i kwalifikacji oraz dawało się wykorzystywać w bardziej interaktywny sposób. W ostatecznym rozrachunku oznacza to większą widoczność na rynku pracy i mniejsze trudności w znalezieniu pracy lub pracownika.

UE mogłaby stać się liderem poprzez zachęcanie do tworzenia elektronicznego portfolio oraz dążenie do stworzenia scentralizowanej bazy danych, w której osoby poszukujące pracy mogłyby regularnie aktualizować swoje dane i ubiegać się o pracę w bardziej efektywny i ukierunkowany sposób.

3. STWORZENIE W INSTYTUCJACH DZIAŁÓW ZAJMUJĄCYCH SIĘ MŁODZIEŻĄ

Ana

Uważam, że korzystne byłoby, gdyby wszystkie przedsiębiorstwa, instytucje państwowe i publiczne, organizacje pozarządowe i rządowe miały specjalny dział zajmujący się młodzieżą. Działy takie powinny opracowywać programy dla osób młodych dotyczące wykonywania przez nich pracy, która jest odpowiednia do ich profilu. Programy te zapewniałyby młodym ludziom dobry start, umożliwiając im gromadzenie doświadczenia zawodowego.

Podstawą do przyjmowania młodych ludzi do takich programów powinny być: motywacja, osiągnięcia akademickie i osobowość. Najlepiej byłoby, gdyby instytucje akademickie współpracowały z przedsiębiorstwami i innymi organizacjami w celu tworzenia tych programów, by lepiej łączyć teorię i praktykę.

Byłoby to korzystne dla obu stron: pracodawcy mogliby pozyskiwać odpowiednich pracowników do swoich przedsiębiorstw/instytucji, gdyż sami uczyliby ich niezbędnych umiejętności w trakcie stażu, a młodzież mogłaby się sprawdzać i zdobywać zatrudnienie.

2. WSPIERANIE VET I WDROŻENIE SYSTEMU DUALNEGO

Thomas

Kształcenie i szkolenie zawodowe (VET) jest coraz częściej postrzegane jako sposób na zlikwidowanie przepaści między edukacją a zatrudnieniem. Pozwala na bardziej elastyczne podejście do zdobywania nowych umiejętności i ułatwia godzenie życia zawodowego i rodzinnego z potencjalną zmianą ścieżki kariery. Ma ono także pozytywny wpływ na zdrowie psychiczne ludzi, gdyż pomaga im unikać długich okresów bezrobocia. Należy się zająć potencjalnymi problemami z VET, takimi jak odległość od szkół oraz koszty materiałów i transportu.

Jednym z możliwych podejść mogłoby być przyjęcie ogólnoeuropejskiego systemu dualnego, tak jak w Niemczech. Niemieccy uczniowie łączą naukę w szkole z praktyczną nauką poprzez szkolenia zawodowe. Bezpośrednio w przedsiębiorstwach uczą się zawodu w sposób praktyczny i otrzymują wynagrodzenie z tego tytułu.

System taki byłby pomocą dla młodych ludzi i byłby również użyteczny dla przedsiębiorstw, które mogłyby w ten sposób zatrzymywać pracowników, w których zainwestowali.

4. SYSTEM PRZENOSZENIA ŚWIADCZEŃ PRACOWNICZYCH

Daniel

Proponuję dostosowanie nowych elastycznych form pracy do kwestii bezpieczeństwa ekonomicznego i ochrony socjalnej. UE powinna stworzyć system przenoszenia świadczeń pracowniczych. Jak miałyby działać? System zakładałby stworzenie indywidualnych kont, z których pracownicy korzystaliby w ciągu całej kariery zawodowej. Konta umożliwiałyby zmienianie charakteru, struktury i intensywności pracy przy jednoczesnym zachowaniu dostępu do świadczeń socjalnych.

Jako że tradycyjne założenia – że naukę kończą dwudziestokilkulatki, że kariera przestaje się rozwijać, gdy jesteśmy koło czterdziestki, i że pracę kończymy koło sześćdziesiątki – stają się mniej aktualne, doszło do unieważnienia pojęcia „zatrudnienia na całe życie”. W związku z tym istotne jest tworzenie łatwych do dostosowania, elastycznych i zróżnicowanych form pracy.

Alternatywne formy pracy już teraz skutkują większą elastycznością dla przedsiębiorstw, które mogą wykorzystywać wiedzę fachową istniejącą poza ich organizacją, i większą elastycznością dla pracowników, którzy mogą dostosowywać swoje ścieżki kariery do osobistych preferencji. Jednak elastyczny charakter pracy nie powinien być osiągany kosztem bezpieczeństwa ekonomicznego. Propozycja ta mogłaby pomóc zapewnić taką gwarancję.

Aby rozwiązanie to mogło funkcjonować, UE musiałaby działać jako mediator, skłaniając zainteresowane strony do określenia, kto i w jakim stopniu przyczyniłby się do jego sfinansowania. Kto zarządzałby takim systemem? Jaki rodzaj działań regulacyjnych jest potrzebny do umożliwienia funkcjonowania takiego modelu?

5. REFORMA GWARANCJI DLA MŁODZIEŻY

Pomysł z warsztatów

UE powinna rozważyć reformę unijnej gwarancji dla młodzieży, tak by dotyczyła ona raczej jakości, a nie ilości. Finansowanie powinny otrzymywać jedynie programy, które zapewniają gwarancję bezpiecznego zatrudnienia młodzieży przez okres co najmniej 18 miesięcy.

Profesor Bjørn Hvinden, kierownik unijnego projektu Negotiate, którego celem jest pomiar efektów tymczasowego i niepewnego zatrudnienia młodych pracowników, podniósł, że pracodawcy w niektórych państwach UE otrzymywali dotacje na tworzenie miejsc pracy niskiej jakości zapewniających mało korzyści długoterminowych. Badania profesora pokazują, że oprócz szkody dla jakości życia młodych ludzi oraz ich zdrowia psychicznego formy zatrudnienia niskiej jakości mogą sprawiać, że młodzi obywatele UE są mniej atrakcyjni dla pracodawców¹¹.

Zreformowanie unijnej gwarancji dla młodzieży przyczyniłoby się do złagodzenia napięć i szkodliwego charakteru niepewnego zatrudnienia.

6. STWORZENIE MIĘDZYPOKOLENIOWEJ KARTY PRACOWNICZEJ

Pomysł z warsztatów

UE powinna wdrożyć międzypokoleniową kartę pracowniczą, by wykorzystać umiejętności różnych pokoleń i stworzyć bardziej harmonijne miejsca pracy. Pomogłoby to uznać różnego rodzaju presje – takie jak niedopasowanie umiejętności, zwłaszcza w zakresie umiejętności i szkoleń – z jakimi mierzą się różne pokolenia, i wykorzystać ich połączone talenty, aby stawić czoła wspólnym wyzwaniom. Na przykład, podczas gdy młodzi ludzie są często uważani za biegłych w przypadku pewnych umiejętności technicznych, starsi pracownicy mogą dzielić się wiedzą zdobytą podczas dekad pracy w danym sektorze lub proponować sprawdzone wcześniej rozwiązania.

Unijna międzypokoleniowa karta pracownicza byłaby dobrowolnym kodeksem postępowania, który zobowiązywałby organizacje do wykorzystywania połączonych umiejętności pracowników należących do różnych pokoleń poprzez zachęcanie do takich praktyk jak międzypokoleniowe doradztwo lub mentoring, lub mentoring odwrócony, gdy młodzi dzielą się wiedzą ze starszymi kolegami.

Wkrótce, po raz pierwszy w historii, siła robocza UE będzie się składać z osób należących do pięciu różnych pokoleń¹². Każde pokolenie zostało ukształtowane przez różne doświadczenia, ma różne słabe i mocne strony oraz własne spojrzenie na życie zawodowe. Grupy te będą musiały współpracować w przypadku dużych organizacji i mogą w efekcie zdążyć w różnych kierunkach.

Organizacje, które podpiszą kartę, mogłyby również zobowiązać się do tworzenia bardziej zrównoważonej międzypokoleniowo siły roboczej poprzez dokonywanie korekt, które umożliwiłyby starszym pracownikom pozostanie dłużej na rynku pracy (np. zmiany w obiektach, wprowadzenie większej elastyczności) i ułatwiłyby młodszym pracownikom godzenie życia zawodowego z innymi obowiązkami, takimi jak opieka nad dziećmi i starszymi krewnymi.

Organizacjom, które podpiszą kartę, będzie można przyznać różne zachęty i uznać ich dobrą wolę. Podobnie UE mogłaby dążyć do zaangażowania przedsiębiorstw w ten proces i tworzenia sieci wyjaśniającej najlepsze praktyki w zakresie zapewniania sprawiedliwości międzypokoleniowej.

¹¹ Teresa Küchel, "EU youth unemployment: some jobs are worse than being unemployed", Nordic Labour Journal, <http://www.nordiclabourjournal.org/myheter/news-2017/article.2018-01-15.4801052502> (dostęp z czerwiec 2018 r.).

¹² Bentley University, "Multi-Generational Impacts on the Workplace", <https://www.bentley.edu/files/2017/11/01/Bentley%20CWB%20Generational%20Impacts%20Research%20Report%20Fall%202017.pdf> (dostęp z lipca 2018 r.).

7. EUROPEJSKI SYSTEM PRZECIWDZIAŁANIA NIEDOPASOWANIU UMIEJĘTNOŚCI

Daniel

UE powinna wykorzystać unijne inicjatywy i mechanizmy finansowania, które promują uczenie się przez całe życie (np. Nowy europejski program na rzecz umiejętności), by stworzyć europejski system przeciwdziałania niedopasowaniu umiejętności. Mógłby on obejmować ogólnounijną strukturę (dialog publiczno-prywatny) ekspertów, którzy byłiby odpowiedzialni za monitorowanie oraz identyfikację i grupowanie umiejętności w podziale na państwo, przemysł i sektor. Eksperti ci mogliby określać, jakie umiejętności są potrzebne na przyszłość i wskazywać na niedopasowanie umiejętności w tym procesie.

Postęp technologiczny i cyfryzacja szybko zmieniają rodzaje pracy i umiejętności, które będą potrzebne na rynku pracy – prowadzi to do presji w istniejących systemach rynku pracy w państwach członkowskich. Niniejsza propozycja mogłaby pomóc w kontrolowaniu tych daleko idących zmian, wykorzystając ich potencjał i zapewnić sprawiedliwsze rozmieszczenie w Europie, zachęcając do mobilności we wszystkich państwach członkowskich zapobiegającej wyludnieniu.

Systemem tym należy zarządzać, ustalając przejrzyste normy i zapewniając pewność prawa dla wszystkich oraz jego powszechne stosowanie, co oznacza wsparcie dla wzrostu, rozwoju i przepływu osób między strukturami, sektorami przemysłu i państwami.

WYWIAD

UE wprowadziła strategię ukierunkowaną na walkę z bezrobociem osób młodych. Czy są skuteczne?

Bezrobocie młodzieży spada, a gwarancja dla młodzieży przyczyniła się do tego zjawiska. Jakie rodzaje miejsc pracy powstają? Czy są dobrze opłacane? Czy pracownicy mogą liczyć na ochronę socjalną? Czy ich pensje są wystarczające? Czy młodzi ludzie mają szansę się usamodzielnic? Może nie jesteśmy bezrobotni, ale nasze miejsca pracy to często niestandardowe formy zatrudnienia. Mówi się nam, że może jest to nawet przyszłość pracy jako takiej. Jesteśmy otwarci na ten argument, ale rozpoczął on całkiem nową narrację: że chcemy być nieprzewidywalni, elastyczni i wolni. Ale gdyby ktoś mógł wybrać, jaki rodzaj pracy ma wykonywać, co by wybrał? 74% młodych ludzi będących członkami naszej organizacji opowiedziało się przede wszystkim za stabilną, długoterminową umową. Tylko 4% chciałoby być freelancerami. 50% młodych osób już pracowało w formie, której nie można nazwać pracą dobrej jakości. Czy to wybieramy jako nasz styl życia? To absurd. Elastyczność jest narzucona, a taka swoboda nie jest rzeczywista: jeżeli wciąż martwię się, czy będę mieć pracę, nie jestem wolna. Rynek pracy nie może już dłużej nas wyszukiwać. Musimy zacząć mówić o pracy dobrej jakości. Musimy dać młodym ludziom wybór.

Jakie są trzy główne działania, które należy podjąć w celu zmiany systemu?

Pierwszym krokiem byłoby wprowadzenie współczynnika jakości: wynagrodzenia powinny plasować się powyżej płacy zapewniającej utrzymanie na minimalnym poziomie, wszyscy powinni mieć równe szanse i zajęcia te nie powinny wymagać więcej niż ośmiu godzin pracy dziennie. Powinniśmy także mieć na uwadze środowisko, główne rozwiązanie na przyszłość to zatem tworzenie wysokiej jakości, zrównoważonych i ekologicznych miejsc pracy. Druga kwestia, dotycząca konkretnie młodych ludzi, to wymóg, by wszystkie staże były płatne. UE powinna zachęcać państwa członkowskie do zmiany przepisów, tak aby wszystkie staże stały się płatne. Trzecia kwestia, na którą musimy zwrócić uwagę i którą powinniśmy uregulować, to czwarta rewolucja cyfrowa. Jak dotąd w gospodarce fuch tworzono miejsca pracy bez jakiegokolwiek ochrony socjalnej, a moim zdaniem prawa socjalne i prawa pracownicze powinny być chronione w każdego rodzaju pracy. Nie zapomnijmy także o włączeniu młodych ludzi do takich zmian. Chcemy być częścią rozwiązań.

Komisarz Marianne Thyssen powiedziała, że UE podwoiła budżet programu Erasmus Plus, Państwa zdaniem powinniśmy zwiększyć go dziesięciokrotnie.

Nie sądzę, by młodzież była traktowana priorytetowo, mimo że wielu przedstawicieli UE to deklaruje. Jeżeli przyjrzymy się pozycjom budżetowym, jasne staje się, że tak nie jest. To inne sektory, takie jak rolnictwo lub systemy bezpieczeństwa, są priorytetowe. W Europie nie widzimy powszechnie, że może to być problemem. Jeżeli naprawdę zależałoby nam, aby każdy młody człowiek dostawał swoją szansę, wówczas nie byłoby problemem dziesięciokrotne zwiększenie budżetu, gdyż jasne byłoby, że na dłuższą metę jest to opłacalne.

Tea Jarc,
przewodnicząca młodzieżowego związku zawodowego Mładi Plus
w Słowenii

TECHNOLOGIA

Postępy w dziedzinie technologii stanowią obecnie poważne wyzwanie we wszystkich dziedzinach życia ludzkiego.

UE przyznaje, że tworzenie nowych technologii, skuteczne korzystanie z nich i wprowadzanie ich do użycia w handlu ma zasadnicze znaczenie w globalnym wyścigu innowacji i rentowności. Sektory i przedsiębiorstwa zaawansowanej technologii uznaje się za główną siłę napędową wzrostu gospodarczego. Z reguły zatrudnienie w nich jest dobrze płatne.

Według Eurostatu w 2014 r. w UE działało około 46 tysięcy przedsiębiorstw specjalizujących się w zaawansowanych technologiach produkcji (od przemysłu lotniczego do zbrojeniowego, od telekomunikacji do przyrządów naukowych itp.), ale w 2015 r. sektor ten odpowiadał jedynie za 4% całkowitego zatrudnienia na kontynencie. Produkty zaawansowane technologicznie, mimo że stanowią 17% wartości całego eksportu z UE, też odnotowały deficyt handlowy: import w samym 2015 r. był o około 22 miliardy EUR większy niż eksport. Inwestycje w badania i rozwój w zakresie technologii rosną, ale Europa jest nadal daleka od stania się światowym liderem w tej dziedzinie¹³.

Pomimo oczywistych postępów i tego, że jasne jest, iż stosowanie technologii jest konieczne, budzi ona nadal podejrzenia. Jedną z najbardziej wyróżniających się i niepokojących konsekwencji jest fakt, że rozwój robotyki i sztucznej inteligencji prawdopodobnie będzie stopniowo odbierać miejsca pracy ludziom – do 800 mln miejsc pracy do 2030 r., zgodnie z badaniami McKinsey Global Institute¹⁴. Ta kwestia jest obecnie przedmiotem dyskusji, a optymiści twierdzą, że gdy stare miejsca pracy znikają, tworzone są nowe i młodzi ludzie będą prawdopodobnie w przyszłości wykonywać zawody, które dziś jeszcze nie istnieją.

Bez względu na to, jaka będzie przyszłość, tendencja ta nie da się zatrzymać, zatem lepiej jest wyprzedzać trendy i szukać sposobów zarządzania zmianami technologicznymi. Zadano wiele pytań dotyczących technologii: w jaki sposób regulować produkcję sztucznej inteligencji i robotów oraz jak określić jakość i normy etyczne, aby technologia ułatwiała ludzką egzystencję, zamiast jej zagrażać. Obawy dotyczą również kwestii prywatności i bezpieczeństwa.

Wszystkie te kwestie wymagają dyskusji w sferze publicznej, a nie tylko w komitetach naukowych i technicznych grupach roboczych.

8. UTWORZENIE EUROPEJSKIEJ AGENCJI ROBOTYKI I ZNAKU ZGODNOŚCI ROBOTÓW

Francesca i Eduard

UE powinna opracować, egzekwować i stale aktualizować przepisy dotyczące testowania, certyfikacji, projektowania i normalizacji konkretnych kategorii produktów – robotów i sztucznej inteligencji. Działania takie można by sformalizować dzięki komitetom ekspertów zajmującym się kwestiami etycznymi, technologicznymi, prawnymi i gospodarczymi, jak również instrumentami wspólnego zarządzania. Europejski znak zgodności robotów zapewniłby ponadto jednolity standard.

Jednym z największych wyzwań w dziedzinie technologii jest opracowanie wspólnej strategii w dziedzinie robotyki obejmującej cały kontynent. Ustawodawstwo może ograniczać innowacje, lecz jest również konieczne, by technologię zaakceptowała jak największa liczba osób. Niezbędne jest zatem stworzenie ram prawnych, które wspierałyby innowacje i zapewniały, by wynikały one z podstawowych wartości UE.

Takie podejście umożliwi nam wykorzystanie wszystkich dostępnych możliwości w zakresie robotów i sztucznej inteligencji w drodze regulacji innowacji technologicznych za pomocą wąskich, dostosowanych, wstępnie ocenionych i stale monitorowanych zasad, przy jednoczesnym propagowaniu etycznie przystosowanych projektów, które miałyby zapewnić, że użytkownicy zaakceptują takie produkty od najwcześniejszych etapów ich projektowania.

Ponadto znak zgodności robotów idzie w parze z interaktywnym procesem regulacyjnym w zakresie zarządzania robotyką, gdyż proces ten umożliwiłby stworzenie wytycznych, które mogłyby posłużyć jako tymczasowy punkt odniesienia dla zastosowań robotów i postępów w tej dziedzinie. Proces certyfikacji mógłby być od czasu do czasu poddawany przeglądowi, by zapewnić najwyższe standardy ochrony.

¹³ Eurostat, „Archiwum: statystyki dotyczące zaawansowanych technologii”, Eurostat Statistics explained, http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Archiwum:High-tech_statistics&oldid=220664 (dostęp z czerwca 2018 r.)

¹⁴ James Manyika et al., „Jobs lost, jobs gained: workforce transitions in a time of automation”, McKinsey Global Institute, grudzień 2017 r., <https://www.mckinsey.com/~media/McKinsey/Featured%20Insights/Future%20of%20Organizations/What%20the%20future%20of%20work%20will%20mean%20for%20jobs%20skills%20and%20wages/MGI-Jobs-Lost-Jobs-Gained-Report-December-6-2017.aspx> (dostęp z czerwca 2018 r.)

9. UREGULOWANIE WOJSKOWEGO WYKORZYSTANIA SZTUCZNEJ INTELIGENCJI

Neven

Unia Europejska powinna zagwarantować, by przedsiębiorstwa w UE, które handlują z innymi państwami (spoza UE), były związane rygorystycznymi przepisami regulującymi wykorzystanie sztucznej inteligencji w działaniach wojennych.

Słyszymy wiele na temat sztucznej inteligencji i uczenia się maszyn oraz o ich nowych korzyściach dla opieki zdrowotnej i samochodów autonomicznych, ale inną ważną kwestią związaną z uczeniem się maszyn jest obecnie jego zastosowanie w technologii wojskowej. Maszyny mają już zdolność podejmowania decyzji – zabić czy nie, a decyzje te są oparte głównie na modelach uczenia się maszyn.

Wiele z tych algorytmów jest w dużym stopniu nieprzejrzystych i nikt nie jest naprawdę odpowiedzialny za decyzje dotyczące życia lub śmierci.

Proponowane rozwiązanie pomoże ograniczyć wykorzystanie sztucznej inteligencji i uczenia się maszyn do zastosowań pokojowych. Greg Allen, pracownik naukowy Center for New American Security, jest zdania, że sztuczna inteligencja może być tak ważna w przypadku sprzętu wojskowego jak opracowanie broni jądrowej.

UE mogłaby narzucić zakaz wykorzystywania sztucznej inteligencji w produkcji sprzętu wojskowego poprzez stworzenie przepisów dotyczących produkcji broni w UE.

10. TWORZENIE EUROPEJSKIEJ PLATFORMY FINANSOWANIA SPOŁECZNOŚCIOWEGO

Olga

Uważam, że przydatne dla UE byłoby opracowanie systemu finansowania społecznościowego w ramach istniejących instytucji finansowania publicznego oraz utworzenie oficjalnej platformy, w ramach której wszystkie proponowane projekty mogłyby być oceniane i sprawdzane przez urzędowych ekspertów pracujących dla Unii. Ekspertami takimi mogłyby być osoby z sektora cyberbezpieczeństwa i przeciwdziałania oszustwom, których zadaniem byłoby wykrywanie potencjalnie nielegalnych działań.

Wiele młodych przedsiębiorstw typu start-up polega na finansowaniu ze środków publicznych, ale również z platform finansowania społecznościowego. Niestety takie platformy są czasami wykorzystywane przez oszustów jako bezpieczne przystanie.

Proponowane rozwiązanie dałoby obywatelom szansę bezpośredniego i bezpiecznego finansowania projektów, które ich interesują, a przedsiębiorstwom typu start-up – możliwość natychmiastowego wyszukiwania klientów zainteresowanych ich produktami.

11. INWESTOWANIE W TECHNOLOGIE NA RZECZ KULTURY I DZIEDZICTWA

Adria

Uważam, że UE powinna więcej inwestować w technologie stosowane w dziedzinach kulturalnych i artystycznych, poczyniwszy od publicznych muzeów, aby doświadczenie obcowania z kulturą było bardziej dostępne użytkownikom. Stosowanie nowych technologii rzeczywiście zmieniłoby sposób, w jaki odwiedzamy i zwiedzamy tradycyjne muzea, oraz sposób, w jaki się w nich uczymy, zwiększając zainteresowanie ludzi kulturą.

Niektóre muzea wykorzystują już boty, aby zwiedzający, zwłaszcza młodzi ludzie, mogli korzystać z ich wskazówek oraz uczyć się o sztuce i historii w atrakcyjny sposób. Zjawisko to można rozwijać i przenieść na wyższy poziom. Marzę, aby w przyszłości w muzeach sztuczna inteligencja i wirtualna rzeczywistość pozwalały odwiedzającym wchodzić w bezpośrednie interakcje z postaciami historycznymi lub na przykład wejść w obraz.

By wspierać inwestycje w te technologie, część tradycyjnych podatków turystycznych, na przykład płaconych przez hotele, mogłaby zostać przeznaczona na finansowanie takich muzeów.

WYWIAD

Jakie są największe wyzwania, jakie niesie dzisiaj ze sobą sztuczna inteligencja?

Jeżeli chodzi o roboty i sztuczną inteligencję, uważam, że istnieją trzy słowa kluczowe, a z nich wynikają pytania. Pierwsza kwestia to postrzeganie, czyli w jaki sposób roboty miałyby naśladować ludzi. Związane z nią pytanie to, w jaki sposób powinniśmy konstruować roboty, by poprawiały życie ludzkie? Następna kwestia to różnorodność: obecnie technologia jest w stanie wyjść poza naturę ludzką. Na przykład pewne technologie umożliwiają „słyszenie” kolorów, których nie widzimy. Pojawia się zatem pytanie, w jaki sposób wspierać technologię, która pomaga ludziom, a jednocześnie wciąż jest podobna do natury ludzkiej? Trzecie słowo kluczowe to ochrona, pociągająca za sobą pytanie, jak kształtować prawo, by nadal chroniło ludzi.

Robotyka i automatyzacja stanowią coraz większy powód do obaw, zwłaszcza wśród ludzi młodych, którzy niepokoją się, że odbiorą im one miejsca pracy. Czy takie obawy są uzasadnione?

Innowacje zawsze miały miejsce. Wyjaśnia to książka Nicholasa Carra [redakcja: „The Glass Cage”] o zmianach, jakie z czasem przyniosła technologia. Stojące obecnie przed nami wyzwania mogą mieć ogromny wpływ także z uwagi na globalizację, ale i to zjawisko zawsze miało miejsce w historii. Nie oznacza to, że nie powinniśmy odpowiedzieć na to wyzwanie, lecz musimy dostrzegać, jakie daje możliwości: powstaną inne miejsca pracy, a część tych, które znikną, jest zbędna lub nieefektywna. Innowacje mogą przyczynić się do wzrostu gospodarczego z korzyścią dla wszystkich: niektóre miejsca pracy będą się zmieniać lub ewoluować, co będzie wynikać także z cyfryzacji. Powinniśmy starać się dostrzegać korzyści, by umożliwić i dostosowywać organizację pracy osób, które doświadczają zmian. Sytuacja się unormuje z czasem. Zmiana nadejdzie i nie możemy się przed nią ukryć, więc musimy podjąć decyzję, jak sobie z nią poradzić.

Francesca Episcopo,
pracownik naukowy w DIRPOLIS Institute

12. UTWORZENIE EUROPEJSKIEGO SYSTEMU OCENY ROBOTÓW

Eduard

Proponuję utworzenie europejskiego systemu oceny skutków stosowania robotów, który mógłby pomóc osobom tworzącym roboty w identyfikowaniu, analizowaniu, ograniczaniu i eliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez stosowanie technologii związanych z robotami i sztuczną inteligencją.

Obecnie nie istnieją żadne interdyscyplinarne wytyczne, które dotyczyłyby konkretnie robotów i których celem byłoby określenie i ocena ryzyka, jakie technologie związane z robotami i sztuczną inteligencją stanowią dla społeczeństwa. Robot może mieć wpływ na ludzką prywatność, godność, autonomię i bezpieczeństwo – zarówno fizyczne, jak i psychiczne – co rodzi poważne wątpliwości etyczne.

Ocena skutków wpisuje się w oparte na ryzyku podejście stosowane przez ocenę skutków w zakresie prywatności i nadzoru w Unii Europejskiej, ale rozszerzałaby zakres na wiele innych rodzajów ryzyka, a ostatnio była stosowana w dziedzinie robotyki (Care Robot Impact Assessment, Fosch-Villaronga 2015) i w przypadku algorytmów (Algorithm Impact Assessment, AI Now Institute 2018)¹⁵.

To ułatwiłoby twórcom robotów proces zapewniania zgodności, gdyż byłiby odpowiedzialni za identyfikowanie i ocenę różnych rodzajów ryzyka w przypadku ich robotów.

13. UTWORZENIE PANEUROPEJSKICH MEDIÓW

Olga

Zdecydowanie potrzebujemy mediów paneuropejskich, i nie mam na myśli mediów skoncentrowanych na wydarzeniach politycznych, lecz media, które zapewniają wiadomości, rozrywkę, filmy. Media takie powinny mieć ten sam program we wszystkich państwach członkowskich. Główne media, począwszy od programów telewizyjnych i usług wideo na żądanie, nie zapewniają wystarczającej ilości informacji o UE ani nie promują Unii w dostateczny sposób.

W Europie, w każdym państwie członkowskim, czytamy amerykańskie bestsellery, oglądamy amerykańskie hity oraz seriale telewizyjne i kupujemy amerykańskie gadżety. Nie przekonuje mnie argument, że istnieją bariery językowe lub kulturowe pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi: Szwecja tak różni się od Włoch jak Teksas od Kalifornii. Kultura i media stanowią wspólną podstawę tożsamości europejskiej.

Sukces niektórych europejskich programów telewizyjnych, często kryminalnych, w krajach anglojęzycznych wskazuje, że odbiorcy są chętni do zapoznawania się z treściami z napisami – przykładem są różne produkcje duńskiego nadawcy DR.

UE mogłaby dążyć do umożliwienia dialogu między różnymi nadawcami, by powstały seriale ogólnoeuropejskie, które zostałyby opatrzone napisami i które byłyby interesujące dla odbiorców w całej Europie. Takie produkcje mogłyby obejmować duże projekty, treści historyczne i filmy obyczajowe. Już istnieją programy, które umożliwiły współpracę międzynarodowej obsady. Zorganizowanie szerszej współpracy europejskich firm producenckich i kanałów telewizyjnych to fascynująca perspektywa.

¹⁵ E. Fosch-Villaronga, "Creation of a Care Robot Impact Assessment", International Journal of Humanities and Social Sciences Vol.9, No.6, 2015, <https://waset.org/publications/10001664/creation-of-a-care-robot-impact-assessment/> (dostęp z czerwca 2018 r.).

D. Reisman et al., "Algorithmic Impact Assessments: a practical framework for public agency accountability", AI Now Institute, kwiecień 2018 r., <https://ainowinstitute.org/aiareport2018.pdf> (dostęp z czerwca 2018 r.).

EDUKACJA

W świecie, w którym praca staje się coraz bardziej płynna, ludzie pracują w czasie całej kariery zawodowej w wielu miejscach, długoterminowe kontrakty są trudno osiągalne, a pracownicy potrzebują nowych umiejętności, wykraczających poza jeden sektor, aby móc sprostać wyzwaniom.

Nowe pojęcie „uczenie się przez całe życie” wskazuje, że ludzie będą musieli uczyć się nowych umiejętności przez całe życie, nawet po zakończeniu studiów. Jednak systemy edukacyjne nie są odpowiednio wyposażone, by przygotować młodych ludzi do wejścia na rynek pracy. Powszechnie wskazuje się na brak wiedzy technicznej i umiejętności cyfrowych.

Widać to wyraźnie w dużym niedopasowaniu umiejętności, których nabywamy w szkole, oraz stanowisk i umiejętności, które są wymagane na rynku pracy. Częścią problemu niedopasowania umiejętności jest to, że absolwenci szkół wyższych podejmują pracę poniżej kwalifikacji. Upowszechniają się staże i szkolenia, również dzięki gwarancji dla młodzieży, ale przejście ze szkoły na rynek pracy rzadko jest płynne. Ponadto umiejętności miękkie, takie jak praca w zespole, kreatywność i umiejętność rozwiązywania problemów lub przydatne umiejętności, takie jak korzystanie z internetu i obycie w świecie mediów, prawie nie są nauczane w szkołach ani na uczelniach.

Jak wspomniano wcześniej, kształcenie i szkolenie zawodowe (VET) pomaga młodym ludziom wcześniej przejść odpowiedzialność, zwiększa ich szanse na zatrudnienie i zapewnia im zaawansowane umiejętności. Wydaje się, że staże i inne programy zapewniające uczniom wiedzę praktyczną, know-how, umiejętności lub kompetencje wymagane w danym zawodzie zwiększają prawdopodobieństwo znalezienia pracy przez niedawnych absolwentów.

14. PROGRAMY W ZAKRESIE PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI MIĘKKICH

Christian i Pomysł z warsztatów

Mój pomysł dotyczący lepszego systemu edukacji to włączenie do programów szkolnych zajęć z przedsiębiorczości, zaangażowanie młodych ludzi w takie struktury jak przedsiębiorstwa typu start-up oraz wprowadzenie do programów nauczania działań inspirowanych takimi przykładami jak transatlantycki program przywództwa¹⁶.

Uczniowie nie nabywają w szkołach dostatecznych umiejętności miękkich. Wchodząc na rynek pracy, młodzi ludzie czują, że edukacja nie przygotowała ich odpowiednio na różne wyzwania.

UE mogłaby stworzyć projekt platformy umiejętności miękkich, gdzie różne organizacje mogłyby zestawiać różne działania w UE dotyczące takich zagadnień jak polityka, aktywność lub podróżowanie, tak aby umożliwić młodym ludziom uczenie się nowych rzeczy, zdobywanie nowych umiejętności, a także wspólne opracowywanie projektów.

15. WYKORZYSTANIE ERASMUSA DO WALKI Z WYLUDNIANIEM

Pomysł z warsztatów

Z uwagi na fakt, że wiadomo, iż międzynarodowe doświadczenia są bardzo przydatne i zwiększają umiejętności życiowe, pomysł zakłada, że tego rodzaju doświadczenia należy uczynić bardziej dostępnymi dla młodzieży. Ponadto należy zachęcać młodych ludzi do mieszkania, pracowania i studiowania w regionach, gdzie problemem jest wyludnienie. Pobyt za granicą mógłby trwać trzy miesiące, a uczniowie mogliby mieszkać u miejscowych rodzin i studiować lub odbywać staże. Byłoby to sposobem na poznawanie innych kultur i języków, a także propagowałoby bardziej otwarte postawy. Na koniec studiów wiele osób nie jest pewnych, czy kontynuować naukę, czy rozpocząć pracę. Takie doświadczenie mogłoby pomóc im podjąć decyzję.

Program Erasmus jest coraz bardziej popularny wśród młodzieży, wciąż jednak wiele osób nigdy nie było w innym kraju, by uczyć się lub pracować dłużej niż przez okres wakacyjny.

Mogłoby to również pomóc w rozwiązaniu problemu mobilności. Dane UE pokazują, że połowa młodych ludzi w Europie, którzy nie znajdują pracy w swoim kraju, byłaby skłonna wyjechać za granicę, by znaleźć zatrudnienie¹⁷. Dzięki zachętom do przemieszczenia się do innego kraju na okres co najmniej trzech miesięcy młodzi ludzie mogliby zdobyć doświadczenie za granicą i wypełnić luki na rynku pracy. Jeżeli chodzi o aspekt finansowy, instytucje UE powinny zapewnić konieczne finansowanie takich programów na rzecz mobilności.

¹⁶ Youth Proaktiv, „Transatlantic Leadership Program” <http://youthproaktiv.org/programs/eu-us-leadership-program/> (dostęp z lipca 2018 r.)

¹⁷ Komisja Europejska, „Połowa młodych Europejczyków gotowa podjąć pracę za granicą”, <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=pl&catId=89&newsId=1026&furtherNews=yes> (dostęp z czerwca 2018 r.)

19. MIĘDZYSZKOLNA WSPÓŁPRACA NAD PROJEKTAMI

Gaétan

Jednym z pomysłów byłoby utworzenie stanowisk osób odpowiedzialnych za współpracę międzyszkolną, działających w szkołach, których zadaniem byłoby dotarcie do różnych grup uczniów i zaangażowanie ich w prace nad konkretnymi tematami (na przykład wartości europejskie, zrównoważony rozwój, kształcenie itd.) poprzez serię spotkań. Osoby takie mogłyby na przykład zajmować się grupą uczniów, którzy chcieliby realizować w swojej szkole projekt dotyczący zrównoważonego rozwoju.

Wspierani przez nauczyciela, sprawdzaliby, czy w Unii Europejskiej istnieją inne instytucje pracujące nad tym samym tematem. Na tym etapie można by wykorzystać sieć doradców, by kontaktować uczniów z sieci szkół. Dzięki temu szkoły mogłyby nawiązywać kontakty z innymi i byłyby w stanie współdziałać i współpracować.

Członkowie sieci mogliby współpracować w zakresie organizacji europejskiej konferencji na temat zrównoważonego rozwoju, podczas której – podobnie jak podczas EYE – uczniowie szkół średnich dzieliliby się informacjami na temat swoich projektów i proponowali rozwiązania i pomysły. Takie sieci miałyby wiele zalet: dzielenie się informacjami i umiejętnościami, propagowanie wymian między europejskimi szkołami poświęconych pewnym tematom, rozwijanie współpracy, umożliwienie młodym generacjom przemyśleń na tematy europejskie, stworzenie poczucia przynależności do UE, zbieranie nowych pomysłów oraz zwiększanie zaangażowania młodych ludzi.

We Francji na przykład Ministerstwo Rolnictwa i Żywności wspiera różnorodne sieci dla młodych ludzi w zakresie kształcenia w dziedzinie rolnictwa. Sieci takie umożliwiają identyfikowanie życzeń i wniosków młodych ludzi skierowanych do ministerstwa, tak by wspólnie realizować projekty: jest to dobra praktyka, którą można by zastosować we wszystkich państwach UE.

WYWIAD

Gdy mówimy o dobrostanie młodych ludzi, myślimy głównie o kwestiach ekonomicznych, zapominając o aspekcie związanym ze zdrowiem i dobrostanem psychicznym. Wiele młodych osób czuje się dzisiaj w pułapce.

Mówimy obecnie o pokoleniu „bumerangów”: osób, które mieszkają z rodzicami, wyprowadzają się jedynie na krótki czas, pracują w bardzo niestabilnym otoczeniu i mają umowy o pracę niedające żadnego zabezpieczenia społecznego, co oznacza, że nie mogą stać się w pełni niezależne i czasami muszą wrócić do rodziców. Służby publiczne i socjalne jeszcze nie w pełni rozpoznały szczególne potrzeby takich młodych ludzi. Wiele młodych osób nie zwraca się o pomoc socjalną, gdyż wiąże się to z napiętnowaniem. Młodzi ludzie nie są dostatecznie pewni siebie lub po prostu nie wiedzą, że takie usługi są dostępne. Ważne jest, by poprawić warunki pracy osób, które dopiero rozpoczynają pracę, a także zapewnić lepsze wsparcie dla zdrowia psychicznego, tak by młodzi ludzie mieli poczucie spełnienia i byli produktywnymi członkami społeczeństwa.

Istnieje również kwestia międzypokoleniowa, co dodatkowo komplikuje sprawę.

Niektórzy uczestnicy EYE wspominali, że ich zdaniem ludzie starsi mają tendencję do traktowania ludzi młodych niepoważnie. Młodzież słyszy na przykład takie opinie: „to tylko dlatego, że jesteś młody, wyrośniesz z tego. Kiedy ja byłem młody, czasy były dużo cięższe i przeżyłem”. Sądzę, że czasy rzeczywiście się zmieniają – sytuacja staje się dużo bardziej nieprzewidywalna. Gdy nasi rodzice dorastali, kończyli szkoły, znajdowali miejsca pracy, które były trwałe i stabilne, mogli sobie pozwolić na dom itp. Dziś taka prosta struktura życia młodych ludzi odeszła w przeszłość. Jest teraz znacznie bardziej płynna. To oczywiście rodzi obawy i niepokój, sytuację, w której młodzi ludzie potrzebują pomocy, i myślę, że stwierdzenie „po prostu dorośnij” nie jest najlepszą radą, jaką osoby starsze mogą zaoferować młodzieży.

Anna Ludwinek,

kierownik ds. badań, Departament Polityki Społecznej, Eurofound

20. NARZĘDZIA ZWALCZANIA WYKLUCZENIA CYFROWEGO I WSPIERANIA ZDROWIA PSYCHICZNEGO

Larissa

Uważam, że UE mogłaby zrobić coś z dostępem do narzędzi i zasobów cyfrowych, dopilnowując, by państwa inwestowały wystarczającą ilość pieniędzy w zapewnianie równego dostępu do technologii cyfrowych w salach lekcyjnych; mam tu na myśli wszystkie szkoły, a nie tylko najlepsze szkoły w dużych miastach, lecz także szkoły zawodowe i szkoły na obszarach wiejskich.

Istotną kwestią jest obecnie w szkołach wykluczenie cyfrowe. Uznajemy za pewnik, że każdy ma dostęp do platform cyfrowych, lecz w rzeczywistości nie każdy może sobie pozwolić finansowo na korzystanie z tego samego rodzaju technologii. Naszym (OBESSU) postulatem jest więc rozwiązanie tego problemu poprzez zapewnienie w szkołach laptopów i tabletów, tak aby każdy miał taki sam dostęp do technologii.

Jeśli chodzi ogólnie o wykluczenie społeczne, kluczowe znaczenie ma informowanie, wspieranie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, by mogły działać w szkołach oraz prowadzić warsztaty. UE mogłaby zapewniać, i obecnie zapewnia, dostęp do finansowania takich inicjatyw. Jestem jednak zdania, że taka działalność powinna mieć bardziej lokalny charakter, tak aby szkoły mogły ściślej współpracować ze społeczeństwem obywatelskim w zakresie tych trudnych kwestii.

KOMENTARZ FORUM MŁODZIEŻY

MŁODZI I STARSI

Revolucja cyfrowa rodzi wiele pytań, przynosząc wiele wyzwań i szans. Jak Europa może iść do przodu, stosując najlepsze rozwiązania bez szkody dla naszego standardu życia? Podejmując się tego, Europa powinna uznać, że podczas transformacji świata na bardziej cyfrowy najważniejsi są ludzie, ich prawa i społeczności. Europejskie Forum Młodzieży działa na rzecz rewolucji cyfrowej korzystnej dla wszystkich pokoleń.

W ostatnich dziesięcioleciach odnotowano postępy technologiczne, które zmieniły nasz sposób życia i organizacji naszej egzystencji. Od powstania internetu i platform społecznościowych do szybkiego postępu w dziedzinie automatyki, robotyki i sztucznej inteligencji w szerszym ujęciu – zmiany te zachodzą w tak szybkim tempie, że ciężko jest na bieżąco oceniać ich skutki. Dzisiejsze młode pokolenie zostało zapewne dotknięte nimi w największym stopniu. Młodzi ludzie wzrastali w momencie przełomowym dla nowoczesnych technologii. Są oni zatem równocześnie pierwszymi, którzy zaczynają eksperymentować, a ich życie zostaje wzbogacone dzięki technologiom informacyjnym, i tymi, którzy najbardziej cierpią z powodu braku wiedzy i zrozumienia długoterminowych negatywnych skutków technologii dla naszego życia, demokracji, środowiska naturalnego, zatrudnienia i praw pracowniczych, a także dla naszego zdrowia. Młodzi ludzie żyją z tymi zmianami technologicznymi w ogólnie znanej trudniej sytuacji społeczno-politycznej i gospodarczej, zmagając się z wysokim bezrobociem, większym zagrożeniem ubóstwem i wykluczeniem społecznym, zwiększonymi poziomami nierówności i innymi wyzwaniami utrudniającymi im korzystanie z przysługujących im praw.

Przykłady wpływu, jaki rewolucja cyfrowa już wywiera na nasze życie, są liczne. Przyniosła nowe sposoby łączenia się z innymi i całkowicie zmieniła nasze sposoby zdobywania informacji i interakcji z mediami. Doprowadziła do stworzenia nowych form społeczności i nowych form działalności politycznej. Jej wynikiem jest rozpowszechnienie mediów i nowych źródeł, nowych form informowania, które są bardziej dostępne dla wszystkich, oraz uczynienie z obywateli dziennikarzy. Minusem tych zjawisk jest znaczny wzrost liczby przypadków dezinformacji w internecie, w tym fałszywych informacji, i łatwiejsze rozprzestrzenianie mowy nienawiści. Możemy uznać, że w związku z tym łatwiejsze jest także manipulowanie z zewnątrz i powodowanie chaosu w przypadku wyborów i innych procesów demokratycznych. Rewolucja cyfrowa ma również wpływ na gospodarkę, zatrudnienie i rynek pracy. W globalnym wyścigu w zakresie konkurencyjności i by utrzymać czołową pozycję, inwestycje w nowe technologie i innowacje są kluczowym czynnikiem warunkującym wzrost gospodarczy i wzrost wydajności. Doprowadziło to do powstania gigantów technologicznych – na przykład Google'a, Facebooka, Microsoftu, Amazona – do szybkiego rozpowszechnienia technologicznych przedsiębiorstw typu start-up, a w rezultacie do stworzenia wielu nowych miejsc pracy w dziedzinie zaawansowanych technologii i w sektorach produkcyjnych technologii. Niestety, jedną z konsekwencji jest również obecnie obserwowany rozwój tzw. gospodarki fuch, w której coraz więcej młodych osób znajduje zatrudnienie w usługach wykorzystujących aplikacje, takich jak Deliveroo i Uber, co stanowi

odejście od bezpiecznych i stabilnych miejsc pracy na rzecz niepewnego zatrudnienia, które nie zapewnia podstawowych praw ani ochrony socjalnej lub urlopu. Duże zbiory danych i powiązane systemy sztucznej inteligencji są ponadto coraz częściej stosowane we wszystkich sektorach społeczeństwa. Mają zdolność do kierowania ludźmi podczas podejmowania przez nich decyzji i znajdowania rozwiązań problemów, a nawet zastępowania ludzi w tych zadaniach. Dzięki uczeniu się maszyn, sztucznej inteligencji i algorytmom duże zbiory danych mogą poprawić nasze życie na wiele sposobów. Mogą one zagwarantować, że środki przydzielane będą w znacznie bardziej ukierunkowany sposób, oszczędzający koszty i czas, a także że problemy będą rozpoznawane szybciej i szybciej rozwiązywane, niż byliby to w stanie zrobić ludzie. Na przykład w sektorze opieki zdrowotnej zindywidualizowane diagnoza i medycyna mogą dzięki systemom sztucznej inteligencji prowadzić do lepszej i bardziej odpowiedniej opieki. Wpływ, jaki zjawiska te będą miały na nasze społeczeństwa i życie, będzie się tylko zwielokrotniał wraz z opracowaniem i zastosowaniem internetu rzeczy i wraz z momentem, gdy wymiana danych i technologia staną się częścią codziennego życia za pośrednictwem pojazdów, sprzętu gospodarstwa domowego i innych urządzeń wyposażonych w technologię generowania danych.

Niektórzy twierdzą, że wkraczamy w czwartą rewolucję przemysłową, gdyż są to procesy zachodzące w niespotykanym dotąd tempie i mające duży wpływ na prawie każdy sektor przemysłu i społeczeństwa, co prowadzi do przekształcania całych systemów produkcji, zarządzania i sprawowania rządów. Inni ostrzegają przed potencjalnym załamaniem zachodnich demokracji i systemów opieki społecznej, jakie znamy. Najnowsze wydarzenia polityczne na świecie pokazały, że pojawiają się nowe problemy społeczne, w tym związane z prywatnością, gdyż wykorzystywanie danych

osobowych staje się modelem biznesowym, a także narzędziem do tworzenia politycznego chaosu. Jak pokazał niedawny skandal wokół danych Facebooka i Cambridge Analytica, zmianom tym powinna towarzyszyć szerszej zakrojona dyskusja dotycząca zasad i etyki oraz tego, jak zadbać o to, aby technologie te nie stały się w końcu większym zagrożeniem dla naszej przyszłości niż korzyścią, jaką miały być. Pojawiają się głosy, że przepisy i regulacje mogą stworzyć granice dla innowacji, ale są potrzebne, by zagwarantować, że technologia przyniesie nam korzyści i będzie dostępna dla jak największej liczby osób. Konieczne jest stworzenie w UE ram prawnych, które sprzyjają innowacyjności, by utrzymać konkurencyjność w stosunku do Chin i Stanów Zjednoczonych, przy jednoczesnym zagwarantowaniu jednak, że innowacyjność będzie napędzana i kształtowana przez nasze podstawowe wartości europejskie. Unia odegrała już wiodącą rolę w regulacjach dotyczących danych poprzez przyjęcie ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (RODO), czyli ram prawnych, które określają wytyczne dotyczące gromadzenia i przetwarzania informacji osobowych osób fizycznych. Potrzeba jednak o wiele więcej, aby sprawić, że zwłaszcza ludzie młodzi będą wspierani i lepiej przygotowani do nadchodzących zmian. Młodzi ludzie zaproponowali podczas YO!FEST i Europejskiego Spotkania Młodzieży 2018 w Strasburgu wiele pomysłów, które powinny stać się przedmiotem rozważań europejskich decydentów politycznych, w tym: „UE powinna opracować, egzekwować i stale aktualizować przepisy dotyczące testowania, certyfikacji, projektowania i normalizacji produktów w dziedzinie robotyki i sztucznej inteligencji. Działania takie można by sformalizować dzięki komitetom ekspertów zajmującym się kwestiami etycznymi, technologicznymi, prawnymi i gospodarczymi, jak również instrumentami wspólnego zarządzania”. Inny wniosek dotyczył wsparcia i środków finansowych, które należy udostępnić na rzecz systemu uczenia się przez całe życie, a grupa ekspertów powinna monitorować postępy i nakreślać, jakie umiejętności będą potrzebne w przyszłości dla kraju, przemysłu i sektora.

Jako Europejskie Forum Młodzieży opowiadamy się za takimi regulacjami unijnymi, które bazują w pierwszej kolejności na podejściu opartym na prawach. Oznacza to, że wszelkie rozwiązania polityczne należałoby normatywnie oprzeć na międzynarodowych standardach w zakresie praw człowieka, a pierwszeństwo przyznawać wpływowi innowacji technologicznych na dostęp młodzieży do przysługującego jej prawa do godnej pracy, do opieki zdrowotnej, do niedyskryminacji w procesach decyzyjnych i do udziału w takich procesach. Duża część problemów przedstawionych powyżej wynika z nadmiernej koncentracji bogactwa i zasobów w rękach kilku gigantów technologicznych i korporacji. UE powinna odgrywać wiodącą rolę w dyskusjach i wypracowywaniu rozwiązań regulacyjnych w tej nowej rzeczywistości – takich, które mogą prowadzić do ograniczenia braku równowagi, jaki ona generuje. Ponadto przemodelować należy nasz system edukacji, gdyż nowa rzeczywistość wymaga większej zdolności krytycznego myślenia i umiejętności cyfrowych, tak aby zwłaszcza młodzi ludzie byli w stanie wpływać na kształt polityki cyfrowej. Mark Zuckerberg powiedział niedawno, że „ochrona naszej społeczności jest ważniejsza niż maksymalizacja naszych zysków”. Ta interesująca fraza mogłaby być dobrym hasłem dla UE w jej dążeniu do odegrania wiodącej roli w regulowaniu rewolucji cyfrowej.

2. BOGACI I BIEDNI: Apel o sprawiedliwy podział

Zanim zacznemy rozwiązywać problem nierówności, musimy wspólnie przyznać, że ona istnieje. Temat „Bogaci i biedni” został opracowany, by znaleźć wspólne rozwiązania, które mają zaradzić zwiększaniu się nierówności w Europie, lecz nierówność jest skomplikowanym zjawiskiem, które występuje w wielu formach i jest trudna do określenia, a zatem ciężko o wspólną ideę. Nierówności występują w skali mikro i makro, a więc rozwiązań należy poszukiwać na obu poziomach. Ciężko jest nam przyznać, że nasze życiowe osiągnięcia są nie tylko efektem naszych własnych osiągnięć, lecz również naszej uprzywilejowanej pozycji, w związku z czym powinniśmy działać na rzecz sprawiedliwości.

Jako potężny ponadnarodowy sojusz w zglobalizowanym świecie Unia Europejska wpływa na życie milionów obywateli państw trzecich, dlatego naszym obowiązkiem jest znajdowanie rozwiązań mających na celu zmniejszenie nierówności także poza naszymi granicami.

Chociaż może wynikać z bogactwa, nierówność powstaje i reprodukuje się w naszym codziennym życiu na takie sposoby, które wykraczają poza saldo naszych rachunków bankowych. Różnice w wynagrodzeniach w Europie są ważnym tematem, ale nierówności to dużo bardziej skomplikowany system wynikający z seksualności, płci, wykształcenia, pochodzenia z obszarów wiejskich lub z miasta, obywatelstwa, globalizacji, zdolności fizycznych, koloru skóry, technologii i – oczywiście – pozycji.

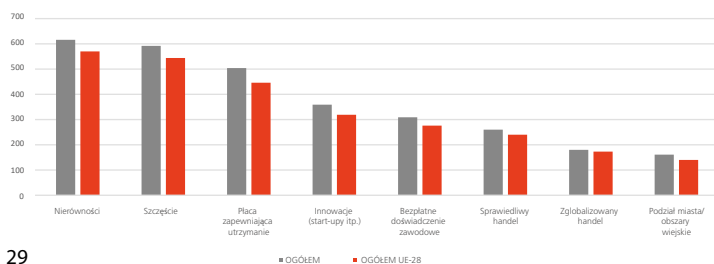
Europa wyróżnia się swoją polityką społeczną, jednak coraz bardziej widoczne rezultaty nierówności wywołały dyskusje dotyczące nowych sposobów redystrybucji dochodów uzyskiwanych przez bogatsze warstwy społeczeństwa.

Kwestie te są często poruszane w związku z przewidywaną restrukturyzacją rynku pracy i rozwojem podstawowych technologii w zakresie sztucznej inteligencji. Pojawiło się wiele pomysłów, ale niewątpliwie najczęściej powtarzaniem hasłem w przypadku kwestii „Bogaci i biedni” był „bezwarunkowy dochód podstawowy” – podstawowe uposażenie wypłacane wszystkim obywatelom, niezależnie od statusu ich zatrudnienia. Jest to polityka społeczna, której poświęcono wiele dyskusji, ale młodzi ludzie ewidentnie postrzegają ją jako możliwe rozwiązanie wielu kwestii politycznych i są gotowi do przyjęcia ryzyka, jakie ze sobą niesie.

Nierówności nie są wyraźne, i musimy uznać ten fakt, jeżeli mamy określić ich przyczyny i znaleźć rozwiązania tej sytuacji. Jeżeli poważnie traktujemy nasz cel dotyczący wyeliminowania nierówności, wszystkie działania muszą uwzględniać tych, którzy odczuwają skutki nierówności. Choć EYE jest taką platformą komunikacji, powracającą kwestią poruszaną przez uczestników były znaczne koszty związane z udziałem w wydarzeniu, oprócz wysokich minimalnych standardów kształcenia wymaganych do uczestnictwa w rozmowach. Stanowi to potencjalną barierę dla osób, których cenne spostrzeżenia na temat nierówności powinny zostać wysłuchane.

Nierówności rodzą poczucie wstydu, są sugestią dla niektórych członków społeczeństwa, że zasługują na mniej. Jeżeli zależy nam, jako unii demokratycznej, na likwidacji nierówności, która jest powodem do wstydu dla naszych obywateli, i jeśli chcemy spoglądać wstecz na chwilę obecną i być dumni z naszych działań, musimy być gotowi do współpracy i podejmowania tych trudnych decyzji. Prawdziwa równość opiera się na włączeniu społecznym.

BOGACI I BIEDNI – NAJWAŻNIEJSZE PROBLEMY, PRZED KTÓRYMI STOJĄ MŁODZI EUROPEJCZYCY

Instagram: @stephanequillot

NIERÓWNOŚCI: DZIELENIE SIĘ TO DBANIE O SIEBIE NAWZAJEM

W kapitalistycznych społeczeństwach, które sami stworzyliśmy, pieniądze są równoznaczne z władzą. Jeżeli pieniądze i władza koncentrują się tylko w pewnych grupach, mamy do czynienia z systemem, który nie służy interesom wielu obywateli. Chociaż państwa członkowskie UE ustanawiają krajowe systemy opieki społecznej w celu zminimalizowania skutków tej nierównowagi, konsekwencje wcześniejszych struktur władzy spowodowały nierówności systemowe, które się wciąż odtwarzają.

Widzimy zatem, że ludzie nie mają swobody kształtowania własnego losu zgodnie ze swoimi osiągnięciami, ale że przychodzą na świat w systemie, który pozostaje poza ich kontrolą i w którym role zwycięzców i przegranych są już rozdane, a władza należy do tych pierwszych kosztem tych drugich. Świadczą o tym rosnące nierówności między „posiadaczami” i „tymi, którzy nie posiadają”, a w obecnym systemie opieki społecznej nie podejmuje się wystarczających działań w celu zlikwidowania tej rozbieżności.

Równość nie powinna zależeć od tego, kto pracuje ciężiej ani kto bardziej zasługuje – powinna polegać na zapewnieniu wszystkim takich samych szans powodzenia. Każdy zasługuje na taki sam start w życiu, ale do czasu znalezienia sposobów bardziej sprawiedliwego rozdzielania zasobów przepaść między bogatymi i biednymi będzie w dalszym ciągu rosła.

21. WPROWADZENIE BEZWARUNKOWEGO DOCHODU PODSTAWOWEGO W CELU ZWALCZANIA NIERÓWNOŚCI

Joe

Powszechny dochód podstawowy to bezwarunkowy dochód niepowiązany z zatrudnieniem, wypłacany przez państwo wszystkim jego obywatelom, niezależnie od ich dochodów. Podczas tegorocznej edycji EYE był popularny jako rozwiązanie problemów społecznych wynikających z nierówności. Jest coraz częściej postrzegany jako rozwiązanie, ponieważ młodzi ludzie znaleźli się w niepewnej sytuacji życiowej ze względu na rosnące koszty życia, spadające płace i zwiększone bariery w zatrudnieniu.

Zwolennicy bezwarunkowego dochodu podstawowego, tacy jak Aurelie Hampel z Unconditional Basic Income Europe, podnoszą, że dochód taki mógłby niemal wyeliminować ubóstwo, gdyż to sami obywatele mogą najlepiej określić swoje potrzeby, a dochód taki zapewniłby im autonomię w ich zaspokajaniu. Jako że duża liczba miejsc pracy jest zagrożona z powodu automatyzacji, bezwarunkowy dochód podstawowy stanowiłby nowy filar ochrony socjalnej, dzięki któremu obywatele Unii przetrwaliby na zmieniającym się rynku pracy. Aurelie jest zdania, że powinniśmy przestać myśleć o bezwarunkowym dochodzie podstawowym jako o „darmowych pieniądzach”.

Ekonomista Harro Boven odrzuca krytykę, jakoby nie było nas stać na wprowadzenie takiego dochodu, i uważa, że poprzez eliminację kosztów biurokratycznych większa część takiego dochodu mogłaby zostać pozyskana poprzez przekierowanie obecnych wypłat z systemu socjalnego, a reszta – sfinansowana z niewielkiego podatku od majątku.

Bezwarunkowy dochód podstawowy mógłby złagodzić niektóre obciążenia finansowe związane ze zdobywaniem wykształcenia wyższego, co stanowi obecnie przeszkodę dla rodzin o niskich dochodach i zniechęca młodych ludzi do realizowania swoich marzeń. Powiedzcie nam, że możemy liczyć na zabezpieczenie finansowe. Powiedzcie nam, że możemy odważyć się mieć marzenia.

22. PROPAGOWANIE UCZENIA SIĘ PRZEZ CAŁE ŻYCIE

Matthaeus

Chciałbym, aby wzrost zysków uzyskiwanych przez przedsiębiorstwa ponadnarodowe dzięki efektywności rozdzielany był wśród ich pracowników poprzez programy uczenia się przez całe życie.

W ostatnich latach automatyzacja upowszechnia się w niespotykanym tempie dzięki postępom w zakresie sztucznej inteligencji, a eksperci przewidują radykalną restrukturyzację rynku pracy, w wyniku której ludzie nie będą już niezbędni jako pracownicy. Taka zwiększona efektywność zaoszczędzi pracodawcom dużo pieniędzy, ale potencjalnie duża liczba osób zostanie bez pracy. Efektywność stworzy także nowe miejsca pracy, ale obecna siła robocza nie będzie miała niezbędnych umiejętności do jej wykonywania.

Mój pomysł nie tylko byłby korzystny dla przedsiębiorstw, ale także dałby pracownikom możliwości nabycia umiejętności niezbędnych do poruszania się w zmieniającej się sytuacji na rynku pracy poprzez zwiększanie ich atrakcyjności. Wymóg taki powinien mieć formę obowiązku prawnego, jednak z uwagi na fakt, że może okazać się zbyt kosztowny dla małych przedsiębiorstw, powinien obowiązywać jedynie duże przedsiębiorstwa ponadnarodowe. Prowadziłoby to do stworzenia kultury przedsiębiorczości, w której programy uczenia się przez całe życie byłyby ważnym elementem przyciągającym pracowników.

23. DOCHÓD PODSTAWOWY, CHOCIAŻ NIE BEZWARUNKOWY

Anoosh

Musimy przekształcić obecny system opieki społecznej, gdyż jego podstawowe struktury pochodzą z XX wieku.

Pomysł wprowadzenia bezwarunkowego dochodu podstawowego w celu ograniczenia systemowych nierówności społecznych mógłby odnieść sukces, ale nie ma sensu płacić zamożnemu dyrektorowi banku tak samo jak niedostatecznie wynagradzanej pielęgniarce.

Wprowadzenie warunkowego dochodu podstawowego w celu uzupełnienia niższych wynagrodzeń przeniosłoby odpowiedzialność za uczciwe wynagrodzenie z prywatnych przedsiębiorstw na państwo i zmniejszyło uzależnienie niektórych od niskich zarobków, jeśli przedsiębiorstwa nie są w stanie zapłacić więcej. Pomysł ten zapewniłby również wykorzystanie ograniczonych zasobów państwowych zgodnie z celami państwa opiekuńczego.

25. DOSTĘP OSÓB TRANSPŁCIOWYCH DO OPIEKI ZDROWOTNEJ

Frederieke

Chciałabym, aby osoby transpłciowe były witane w UE z otwartymi ramionami. Dotyczy to też medycyny, która jest w szczególnej sytuacji, jeśli chodzi o zaspokajanie szczególnych potrzeb takich osób. Zarówno leczenie osób transpłciowych, jak i ich tożsamość powinny być uznawane w ramach systemu opieki zdrowotnej dzięki specjalistycznym szkoleniom personelu medycznego i depatologizacji tożsamości transpłciowej. Obecnie osoby transpłciowe są różnie traktowane i mają odmienne prawa w całej UE – jest to kwestia, którą należy zająć się na szczelbu Unii.

Transgender Europe uznaje, że z powodu uprzedzeń i marginalizacji osób transpłciowych w naszym społeczeństwie borykają się one z problemami w zakresie zdrowia psychicznego i fizycznego, w tym z podwyższonym ryzykiem zakażenia HIV i podwyższonym ryzykiem samobójstw. Prócz tych nierówności osoby transpłciowe muszą radzić sobie z utrudnionym dostępem do odpowiedniej opieki zdrowotnej z powodu stygmatyzacji przez wspólnotę medyczną, której przejawem jest np. zwracanie się do osób transpłciowych takim imieniem i nazwiskiem, jakie miały w momencie urodzenia, a także według płci z momentu urodzenia, co podważa zaufanie pacjenta do personelu medycznego.

Osoby transpłciowe w Europie również napotykają trudności w dostępie do niezbędnych kuracji hormonalnych oraz operacji zmiany płci ze względu na przeszkody finansowe i stygmatyzację, pomimo orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, zgodnie z którym zabiegi takie stanowią „niezbędne leczenie”, a państwa członkowskie są zobowiązane do uwzględniania ich w planach ubezpieczeniowych. Według badania przeprowadzonego w 2008 r. przez Transgender Europe jednej trzeciej respondentów odmówiono leczenia, ponieważ lekarz sprzeciwiał się uznaniu zmiany płci, a połowa osób poddanych w UE takim operacjom musiała sfinansować je we własnym zakresie^{18 19}.

24. UJEDNOLICENIE UPRAWNIEŃ PODATKOWYCH I PRACOWNICZYCH W UE

Anoosh i Quentin

Proponujemy standaryzację unijnych przepisów podatkowych i pracowniczych, by propagować równość między wszystkimi obywatelami i między wszystkimi państwami członkowskimi.

Pomimo że dążymy do wspólnych celów, w UE wciąż utrzymują się nierówności. Oznacza to, że istnieje coraz większa rozbieżność między standardem życia obywateli UE, w zależności od tego, w którym państwie członkowskim mieszkają.

Uważamy, że wszyscy ludzie zasługują na takie same szanse w życiu, jednak nie jest to możliwe, gdy różne państwa mają różne uprawnienia podatkowe i pracownicze. Ujednoczenie umożliwiłoby wprowadzenie standardowej płacy minimalnej, która zwiększyłaby siłę nabywczą obywateli dzięki środkom publicznym.

Poprzez stworzenie jednolitej polityki podatkowej i zatrudnienia w UE można by z czasem, wraz z ujednoczeniem gospodarek, wprowadzić w całej Europie standardową płacę minimalną. Przyczyniłoby się to do zniwelowania różnic geograficznych pod względem siły ekonomicznej w całej UE.

¹⁸ Parliament Europejski, „Prawa osób transpłciowych w państwach członkowskich UE”, <http://www.lgbt-ep.eu/wp-content/uploads/2010/07/NOTE-20100601-PE425.621-Transgender-Persons-Rights-in-the-EU-Member-States.pdf> (dostęp z czerwca 2018 r.)

¹⁹ Transgender Europe, www.tgeu.org (dostęp z czerwca 2018 r.)

26. ZAPRZESTANIE NAKŁADANIA RÓŻOWEGO PODATKU

Emily

Opowiadam się za zaprzestaniem zwiększania kosztów towarów dla kobiet, tak aby nie ponosiły większych kosztów utrzymania tylko ze względu na płeć. Ten brak równowagi dotyczy też systemu podatkowego, gdyż na podstawowe produkty higieniczne niezbędne dla zdrowia kobiet nakłada się podatek od luksusu, podczas gdy maszynki do golenia dla mężczyzn są uznawane za produkt podstawowy.

Różowy podatek to zjawisko polegające na tym, że produkty i usługi przeznaczone dla kobiet są automatycznie droższe niż porównywalne produkty i usługi dla mężczyzn, co prowadzi do wzrostu kosztów życia kobiet. Gdy w ramach systemu podatkowego klasyfikuje się produkty higieny dla kobiet jako „niekonieczne towary luksusowe”, mówimy o „podatku tamponowym”, który powoduje wyższe opodatkowanie takich produktów sprzeczne z ich niezbędnym charakterem.

Od marca 2017 r. państwa członkowskie UE mogą decydować, które produkty dodać do wykazu pozycji o obniżonych stawkach VAT. Artykuły higieniczne nie mogą jednak być opodatkowane stawką niższą niż 5%²⁰. Dla kobiet bezdomnych, kobiet w gospodarstwach domowych o niskich dochodach i kobiet młodych, które same kupują sobie artykuły higieniczne, „podatek tamponowy” stanowi zbędną barierę w dążeniu do zaspokojenia podstawowych potrzeb zdrowotnych.

27. PROPAGOWANIE PRZESTRZEGANIA PRAW CZŁOWIEKA W HANDLU TEKSTYLIAMI

Davina

Musimy uczynić łańcuchy dostaw tekstyliów sprawiedliwszymi dzięki powiązaniu ustawodawstwa z prawami człowieka. Przemysł włókienniczy, który wytwarza lub sprzedaje w UE, musi udowodnić, że przestrzega praw człowieka i międzynarodowych norm pracy.

Należy również propagować w ramach UE instytucjonalizację sprawiedliwego handlu oraz ustanowienie wspólnych systemów, a także prowadzić otwartą dyskusję na temat sprawiedliwego handlu i docierać do szerszego grona odbiorców.

Moglibyśmy to osiągnąć, gdyby posłowie do PE wspierali stosowne kampanie i rezolucje prowadzące do zawarcia rozdziału dotyczącego polityki sprawiedliwego handlu w każdej umowie handlowej.

WYWIAD

Jakie znaczenie ma dla praw człowieka uczciwość?

W przypadku Europy coraz łatwiej kwestionować jej uczciwość i zobowiązania dotyczące podstawowych praw człowieka, gdy trzymamy się z boku i pozwalamy rodzinom i osobom w trudnej sytuacji umierać na naszych wybrzeżach. Jak możemy mówić młodym ludziom, by byli dumni z Europy, jeśli nie przestrzegamy podstawowych praw człowieka? Zbyt często powstaje wrażenie nadmiernego uwypuklania oczywistych działań charytatywnych i abstrakcyjnego poczucia solidarności w przypadku migrantów. Europa musi podjąć autoanalizę, a UE musi zrewidować niektóre swoje praktyki handlowe i dopilnować, aby prawa człowieka pozostawały centralnym zagadnieniem jej umów handlowych.

Dlaczego ludzie nie głosują?

Moim zdaniem młodzi ludzie nie głosują, ponieważ czują, że nie mają żadnego związku z Parlamentem Europejskim ani nie są w nim reprezentowani, zwłaszcza Europejczycy o kolorze skóry innym niż biały, o których wciąż mówi się jak o drugim lub trzecim pokoleniu imigrantów. Jak możemy namawiać młodych ludzi na głosowanie do Parlamentu Europejskiego, jeżeli nie mają oni tam swojej reprezentacji. Europa powinna bardziej skupić się na słuchaniu opinii młodych ludzi i ich potrzeb oraz starać się zapewnić im reprezentację w PE, na jaką zasługują.

Amal Hussein,

Somalijka studiująca w Hiszpanii

²⁰ Komisja Europejska, „Stawki VAT”; https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/eu-vat-rules-topic/vat-rates_en (dostęp z lipca 2018 r.)

REWOLUCJA

W Europie rośnie niepokój i napięcie. Zaczynamy uznawać, że obecne struktury społeczno-gospodarcze nie zostały opracowane w interesie ludzi. Sprzeczność obecnej sytuacji gospodarczej polega na tym, że jej powodzenie zależy od ciągłego i niewyczerpywalnego wzrostu. Za podtrzymywanie tego wzrostu płacą masy. Obiecywany efekt skapywania bogactwa nigdy nie wystąpił, zamiast tego bogaci stają się coraz bogatsi, a biedni ubożeją.

Nie da się zaprzeczyć, że jeżeli sytuacja pozostanie bez zmian, stan ten będzie się jeszcze bardziej pogarszać, dlatego zmiana jest naszą jedyną nadzieją. Jako jednostki funkcjonujące w systemie jesteśmy zmuszeni dostosować się do jego sztywnych i bezwzględnych wymagań. Jako osoby działające w pojedynkę jesteśmy bezsilni, a system utrzymuje się naszym kosztem. Koszt ten się zwiększa, zatem nasze indywidualne cierpienie staje się kosztem zbiorowym.

Jeśli chcemy poprawy sytuacji, musimy przekształcić ten koszt zbiorowy w zbiorową rewolucję i rozmontować opresyjne struktury zagrażające dobru obywateli. Posłowie do Parlamentu Europejskiego są w uprzywilejowanej sytuacji, by zainicjować tę zmianę, a my, europejska młodzież, zachęcamy ich do podejmowania odważnych decyzji w interesie najsłabszych.

Jak wszystkie wielkie zmiany, i ta zostanie uznana za kontrowersyjną i napotka opór, zwłaszcza wśród tych, którzy czerpią korzyści z obecnego stanu rzeczy. Potrzebujemy polityków z wizją i uczciwością, by podjąć te trudne decyzje dla dobra ogółu oraz by odeprzeć nieuniknione naciski pochodzące z kręgów władzy.

Jesteśmy młodzi i idealistyczni – wierzymy, że zmiana jest możliwa. Prosimy, nie zawiedźcie nas!

28. ZAPEWNIENIE PRZYSTĘPNYCH KURSÓW W CAŁEJ EUROPIE

Pomysł z warsztatów

UE powinna propagować wprowadzenie łatwo dostępnych i nieodpłatnych modułów edukacyjnych na YouTube i innych platformach mediów społecznościowych, przy wsparciu uniwersytetów. Kursy mogłyby obejmować takie tematy jak programowanie oraz nauka języków.

Wielu młodych ludzi podejmuje studia w całej UE. Mają możliwość nauki na różnych uniwersytetach dzięki programowi Erasmus, jednak gdy zaczynają pracować, tracą szansę na wykorzystywanie różnych umiejętności, które nabyli na uniwersytecie. Oferując takie kursy, UE mogłaby uzyskać wymierne rezultaty i pomóc ludziom w całej Unii poszerzyć zakres ich umiejętności. Miałyby to również dodatkowy walor: zapewnienie możliwości edukacyjnych osobom, które nie kształcą się na uniwersytetach, ale chcą zdobywać nowe umiejętności.

Mogłoby to zostać osiągnięte dzięki współpracy z różnymi uniwersytetami w całej UE, w miarę możliwości przy wykorzystaniu istniejącej sieci w ramach programu Erasmus.

29. ZAPEWNIENIE EYE BARDZIEJ PLURALISTYCZNEGO CHARAKTERU

Roger

Uważam, że EYE powinno z wyprzedzeniem udostępniać fundusze grupom młodzieży reprezentującym różnych użytkowników, dla których koszty uczestnictwa w EYE mogłyby okazać się zbyt duże. Wielu tegorocznych uczestników to osoby dobrze wykształcone i w korzystnej sytuacji finansowej, co nie jest odpowiednią reprezentacją młodzieży europejskiej. Chciałbym, aby przyszłe EYE w większym stopniu umieszczały włączenie społeczne w centrum wszystkich decyzji politycznych, dzięki czemu uwzględniane byłyby osoby pochodzące z różnych środowisk.

EYE daje młodym Europejczykom świetną okazję do wyrażenia swoich opinii. Ważne jest jednak, aby te głosy były reprezentatywne dla całej populacji młodzieży w Europie, a nie tylko dla nielicznych uprzywilejowanych. Koszty transportu, zakwaterowania i wyżywienia sumują się – dla osób przybywających z daleka ceny są jeszcze wyższe. Chociaż EYE pokrywa te koszty w przypadku niektórych grup młodzieży, z uwagi na fakt, że są one wypłacane z mocą wsteczną, uczestnicy muszą posiadać własne środki.

EYE 2018 nie uwzględniło zatem wyjątkowej perspektywy osób, które mają kłopoty finansowe, a ich cenne pomysły nie zostały przedstawione. Zaradzić tej sytuacji można by poprzez przekazywanie środków osobom fizycznym, a także dzięki upowszechnianiu wiedzy o wydarzeniu wśród instytucji. Innym rozwiązaniem mogłaby być współpraca z partnerami, aby wykorzystać możliwości sponsoringu i promowania wydarzenia przed jego rozpoczęciem w regionach, z których przybywa niewielu uczestników.

31. ZAPOBIEGANIE UCHYLENIU SIĘ OD OPODATKOWANIA

Jonathon

Chciałbym, aby UE uniemożliwiła bogatym wykorzystywanie ich uprzywilejowanej pozycji poprzez wprowadzenie rejestru własności rzeczywistej obejmującego wszystkie zasoby Europy.

Wszystkie dane liczbowe wskazują na niezaprzeczalny fakt, że nierówności rosną, a w miarę jak bogaci się bogacą, coraz sprytniej ukrywają swoje pieniądze. Nie tylko pozbawia to usługi publiczne niezbędnych środków i powoduje obniżenie stopy życiowej niższych warstw społecznych – niepowodzenia rządów w zwalczaniu nielegalnych praktyk najbogatszych podważają zaufanie obywateli do procesu demokratycznego.

Wprowadzenie przejrzystości pomogłoby identyfikować rzeczywistego właściciela aktywów. Uniemożliwiłoby to bogatym przedsiębiorstwom i osobom ukrywanie się za firmami przykrywkami, co – jak wykazały Panama Papers – jest powszechną praktyką.

Parlament Europejski mógłby starać się współpracować z innymi instytucjami europejskimi w zakresie stworzenia takiego wykazu beneficjentów.

30. OPODATKOWAĆ ROBOTY!

Pomysł z warsztatów

Opowiadam się za tym, aby UE nałożyła na roboty podatki podobne do tych, które nakłada się na pracujących ludzi. Mogłoby się to przyczynić do odzyskania strat wynikających z ograniczonego podatku dochodowego, a także zapewnić rządowi dodatkowy dochód, który mógłby zostać spożytkowany na restrukturyzację rynku pracy.

Przewiduje się, że roboty przejmą prace wymagające średnich umiejętności i średnio wynagradzane, jako że sztuczna inteligencja pozwala im pracować ciężiej, szybciej i w sposób bardziej niezakłócony, niż kiedykolwiek będą w stanie pracować ludzie. Aby zapobiec kurczeniu się klasy średniej, co spowodowałoby jeszcze większe nierówności, należy zadbać, aby zwiększone zasoby, wytworzone przez roboty, zostały redystrybuowane wśród ogółu społeczeństwa. Parlament Europejski już wcześniej odrzucił propozycję wprowadzenia podatków od robotów, uważam jednak, że jest to niezbędny krok, jeśli rządy chcą rozwiązać problemy spowodowane restrukturyzacją rynku pracy²¹.

Podatek taki umożliwiłby redystrybucję bogactwa w formie zabezpieczenia społecznego, programów edukacyjnych, usług publicznych i pozwoliłby na inwestycje w innych sektorach gospodarki. Co istotne, redystrybucja w formie podatku zapewnia przeniesienie władzy i odpowiedzialności z prywatnych przedsiębiorstw na bardziej odpowiedni i demokratyczny wybrany rząd.

²¹ Parlament Europejski, „Roboty i sztuczna inteligencja: postawie za odpowiedzialnością prawną w UE”, <http://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20170210IPR61808/robots-and-artificial-intelligence-meets-call-for-eu-wide-liability-rules> (dostęp z lipca 2018 r.)

32. RÓWNA REPREZENTACJA W PARLAMENCIE EUROPEJSKIM

Fatima i Amal

Ludność Europy jest bardziej zróżnicowana i pluralistyczna niż kiedykolwiek wcześniej, ale zmian tych nie odzwierciedla Parlament Europejski, w którym przeciętny poseł to biały, heteroseksualny mężczyzna. Obecnie jedynie 37,4% posłów do PE to kobiety²², a jedynie 17 posłów na 751 to osoby inne niż białe²³. Mniej niż 4% jest poniżej 35 roku życia²⁴. My, europejska młodzież, mamy różne kolory skóry, różną orientację seksualną i identyfikację płciową, jesteśmy sprawni i niepełnosprawni oraz stajemy się ofiarami dyskryminacji krzyżowej.

Chcielibyśmy, aby nasza żywotność i różnorodność znajdowała odzwierciedlenie wśród posłów do Parlamentu Europejskiego. Ważne jest, by posłowie rozumieli nasze doświadczenia i mogli odnosić się do wyjątkowego zestawu problemów, przed którymi stoimy, i aby byli gotowi walczyć w naszych sprawach. Należy dołożyć większych starań na rzecz włączenia społecznego. Jeżeli mamy się czuć reprezentowani i mieć poczucie przynależności do UE, ważne jest, by nasza różnorodność znalazła odzwierciedlenie wśród decydentów.

WYWIAD

Europa cierpi z powodu nierównego rozkładu szczęścia: świadomość pewnych osób, że są mniej szczęśliwe i nie korzystają z równości w takim samym stopniu co inni, sprawia, że czują się gorzej, i pogłębia nierówność. Dlatego też ważne jest skoncentrowanie się na zapewnieniu ludziom równego poziomu szczęścia, a głównym czynnikiem zapewniającym szczęście w ostatecznym rozrachunku nie są dochody, jest nim zdrowie! Europejscy politycy powinni rozważyć ocenianie powodzenia polityki za pomocą systemu pomiaru poziomu szczęścia, a nie obecnie stosowanych systemów opartych na PKB. Na przykład kwestie zdrowia psychicznego stanowią ważniejszą wskazówkę o niezadowoleniu niż zatrudnienie – jednak politycy nieustannie koncentrują się na wskaźnikach zatrudnienia jako oznace sukcesu.

Innym problemem jest niewłaściwa interpretacja wyników badań naukowych i założenie, że to, co z reguły uszczęśliwia ludzi, będzie skuteczne w przypadku ogółu społeczeństwa. Jeżeli tylko przy podejmowaniu decyzji życiowych wyeliminuje się wolność osobistą, np. zmuszając ludzi do zdrowych nawyków, co ma zwiększyć poziom ich szczęścia, skutek będzie odwrotny od zamierzonego. Na przykład zmuszanie niechętnych obywateli do uczenia się (z reguły wskaźnik szczęścia) zmniejsza w rzeczywistości poziom ich szczęścia. Lepszym wyjściem jest wytłumaczenie ludziom, dlaczego dana decyzja jest rozsądna, a następnie pozostawienie im swobody decydowania.

Isabelle Arendt,

Happiness Research Institute

²² Parlament Europejski, „Kobiety w Parlamencie Europejskim”, http://www.europarl.europa.eu/RegData/publications/2017/0001/P8_PUB%282017%290001_EN.pdf (dostęp z lipca 2018 r.)

²³ Politico, „When Britain exits the EU, its diversity departs too”, <https://www.politico.eu/article/brexit-diversity-exits-the-eu-brussels> (czerwiec 2018 r.)

²⁴ Dane administracji Parlamentu Europejskiego

33. ZADBAJCIE O NASZE SZCZĘŚCIE, PRZESTAŃCIE STOSOWAĆ PKB JAKO JEDYNĄ MIARĘ POSTĘPU

Joshua

Chciałbym, by posłowie do PE priorytetowo traktowali szczęście obywateli i rozpoczęli stosowanie naukowych wskaźników szczęścia przy kształtowaniu polityki publicznej i pomiarze sukcesu. Oznacza to wykroczenie poza krajowe poziomy szczęścia, by stworzyć wzory, i wskazanie źródeł szczęścia poza tradycyjnymi kwantyfikatorami materialnymi, takimi jak dochód.

Podobnie jak we wszystkich dziedzinach życia i w poziomach szczęścia odnotowuje się nierówności. Szczęście jest nie tylko abstrakcyjnym, nieostrym pojęciem, lecz przedmiotem nauki, a podczas jego pomiaru przy pomocy OECD Better Life Index wykorzystuje się dziesięć różnych kategorii, w tym zdrowie, aktywność obywatelską, stan środowiska i społeczności. Obecnie rozbieżność w poziomach szczęścia się powiększa, a jeżeli europejscy politycy chcieliby odwrócić tę tendencję, powinni zacząć angażować się we współpracę z obywatelami, by zrozumieć dlaczego tak się dzieje.

Chociaż dochód jest ważny, zdrowie jest faktycznie jednym z głównych motorów szczęścia, a oba elementy są często mylone, gdyż ludzie bogatsi mają lepszy dostęp do opieki zdrowotnej. Jeśli politycy europejscy chcą naprawę zwiększyć poziom szczęścia, powinni umieścić ten problem w centrum wszystkich swoich decyzji politycznych. Jak sformułował to jeden z bułgarskich uczestników EYE: „Szczęście to nie tylko jeden kierunek polityki”.

34. UATRAKCYJNIENIE OBSZARÓW WIEJSKICH W OCZACH MŁODYCH LUDZI

Jannes

Chciałbym, aby UE nadała dynamikę swoim obszarom wiejskim, aby utrzymać ich obecnie malejącą populację młodzieży oraz by zapewnić alternatywną opcję dla młodych ludzi mieszkających w miastach i mających trudności z rosnącymi kosztami utrzymania.

28% ludności Europy mieszka na obszarach wiejskich, ale nie robi się wystarczająco dużo, by zaradzić nierównościom, z jakimi muszą sobie radzić w dziedzinie reprezentacji politycznej, mobilności i dostępu do wiedzy²⁵. Brakuje im szans i możliwości na badanie, eksperymentowanie i odkrywanie w takim zakresie, w jakim mogą to robić ludzie mieszkający w mieście. W rezultacie młodzi ludzie zmuszeni są do przenosin w inne miejsca, pozostawiając starzejące się, upadające społeczności.

Jeżeli obszary wiejskie mają stać się bardziej atrakcyjne dla młodych ludzi, ich wszystkie podstawowe potrzeby powinny być zaspokajane. Należy zapewnić odpowiednią infrastrukturę umożliwiającą im samorealizację w wymiarze osobistym, politycznym i edukacyjnym. Rozszerzanie na obszarach oddalonych dostępności usług edukacyjnych, takich jak kursy internetowe, ma ogromne znaczenie, w szczególności w przypadku kursów ukierunkowanych na przedsiębiorczość rolniczą. Chciałbym, by polityka publiczna była skonstruowana w taki sposób, by umożliwić każdemu regionowi przygotowanie własnego programu rozwoju obszarów wiejskich i by regiony te miały swobodę uwzględniania indywidualnych potrzeb ich młodzieży.

²⁵ Komisja Europejska, „Statystyki dotyczące obszarów wiejskich w UE”, http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Statistics_on_rural_areas_in_the_EU (dostęp z czerwca 2018 r.)

WZMOCNIENIE POZYCJI

W minionym stuleciu poczyniliśmy duże postępy w zmniejszaniu nierówności, ale ważne jest, byśmy nie stali się zbyt pewni siebie oraz żebyśmy zawsze byli gotowi zapobiegać próbom podważania tych wysiłków.

Równość nie jest dana raz na zawsze i może równie dobrze zostać nam odebrana. Nawet utrzymanie obecnego poziomu równości wymaga ciągłego równoważenia interesów.

Równość to kwestia głęboko osobista. Zależy też od kontekstu. Prawdziwe rozumienie równości obejmuje wiele kwestii, bardzo istotne jest zatem, aby nasza misja na rzecz równego traktowania wszystkich była nieograniczona, pluralistyczna i wytężona. Z tych względów ważne jest, by każdy członek społeczeństwa czuł się uprawniony do zabierania głosu, do wyrażania, co oznacza dla niego równość i w jaki sposób chce być traktowany.

Wzmocnienie pozycji jest powiązane z poczuciem sprawstwa: jestem ważny, mój głos się liczy, jeśli zabiorę głos, zostanie wysłuchany. Dzięki zapewnieniu młodym ludziom narzędzi do wyrażania opinii i – przede wszystkim – dzięki słuchaniu tego, co mają do powiedzenia, posłowie do PE mogą wzmocnić pozycję młodzieży i umożliwić jej walkę o sprawiedliwszą Europę.

35. WZMOCNIENIE POZYCJI UCHODźCÓW I ICH INTEGRACJA DZIĘKI WŁĄCZENIU ICH DO SYSTEMU EDUKACJI NARODOWEJ

Pomysł z warsztatów

Opowiadam się za tym, aby UE ukierunkowywała swoje państwa członkowskie tak, aby uznały edukację za niezbędny element radzenia sobie z potrzebami uchodźców.

Według sprawozdania UNHCR 3,5 mln dzieci uchodźców w wieku od 5 do 17 lat nie chodziło do szkoły w roku szkolnym 2016, co pokazuje, że przesiedleni młodzi ludzie mierzą się obecnie z kryzysem edukacyjnym²⁶. System edukacji daje młodym uchodźcom niezbędną możliwość integracji w społecznościach lokalnych, umożliwiając im nawiązywanie kontaktów, zapoznawanie się z lokalną kulturą i uczenie się języka. Ponadto pozwala im zdobyć przydatne życiowo umiejętności niezbędne do odgrywania istotnej roli w społeczeństwie.

Państwa członkowskie powinny dążyć do włączania uchodźców do swojego krajowego systemu edukacji z myślą o przekazywaniu im wiedzy i umiejętności niezbędnych do prowadzenia niezależnego życia i do lepszego zrozumienia świata, w którym się znajdują.

Opowiadam się za tym, aby UE zapewniała wsparcie niezbędne do nadzorowania tego procesu: przekazywała wiedzę, dane i – w razie potrzeby – pomoc finansową, aby faza przejściowa była jak najłagodniejsza. Należy również dobrze wykorzystać potencjał, jaki grupy i organizacje młodzieżowe mają w zakresie ułatwiania procesu integracji, przewidując zachęty i wsparcie finansowe na szczeblu UE.

36. KOMPLEKSOWA EDUKACJA SEKSUALNA

Jiale

Wzywam UE, aby zobowiązała swoje państwa członkowskie do zapewniania obywatelom kompleksowej edukacji seksualnej w ramach kształcenia akademickiego. Kształcenie takie powinno opierać się na tradycyjnych kursach edukacji seksualnej obejmujących takie tematy jak dojrzewanie płciowe i zdrowie seksualne, a także uwzględniać obiektywne wprowadzenie do takich tematów jak tożsamość płciowa, orientacja seksualna, zachowania seksualne i różnorodność płciowa.

Dzięki odważnym wysiłkom ruchu LGBTQI+ klasyfikacja płci i orientacja seksualna odeszły od wcześniejszych ograniczeń normatywnych w stronę większej tolerancji i bardziej zindywidualizowanego zrozumienia. Dzisiejsi młodzi ludzie są bardziej świadomi, lepiej poinformowani i coraz bardziej odporni na nakładane na nich ograniczenia społeczne, jednak obecne standardy edukacji seksualnej tego nie odzwierciedlają.

Mój pomysł propagowałby społeczeństwo o bardziej pozytywnym podejściu do seksu, zmniejszałby uprzedzenia oraz uczyłby młodych ludzi dbania o własne potrzeby w środowisku niepoddającym innym ocenom.

²⁶ UNHCR, "UNHCR report highlights education crisis for refugee children"

<http://www.unhcr.org/news/press/2017/9/59b6a3ec4/unhcr-report-highlights-education-crisis-refugee-children.html> (dostęp z czerwca 2018 r.)

37. WSPARCIE PRZEDSIĘBIORCZOŚCI SPOŁECZNEJ I GOSPODARKI DZIELENIA SIĘ

Ellie

Chciałabym, aby UE nasiliła działania na rzecz wsparcia przedsiębiorczości społecznej i propagowania gospodarki dzielenia się, zwłaszcza wśród osób młodych. Ponadto życzyłabym sobie, by UE wzmocniła wpływ przedsiębiorstw społecznych dzięki nawiązaniu z nimi kontaktu w terenie, co pomogłoby zrozumieć przeszkody prawne, które utrudniają ich funkcjonowanie, a następnie w ramach współpracy w celu usuwania takich barier tam, gdzie jest to konieczne.

Każdemu skokowi technologicznemu towarzyszą wezwania do przejrzystości, i chociaż nowoczesne urządzenia mają na celu poprawę łączności, skutki ich działania są czasem odwrotne. W takich czasach warto pamiętać o słowach Billa Gatesa: „Technologia to po prostu narzędzie”.

Gospodarka dzielenia się jest połączeniem społecznej solidarności gospodarczej i komunikacji technologicznej, połączeniem „dawców”, „biorców” i „dzielących się” w ramach WWW. Pokolenie milenialsów przeszło od własności do dostępu i od statusu do dzielenia się, co wyjaśnia ogromny sukces korzystania z aplikacji takich jak Uber, AirBnB oraz z finansowania społecznościowego. Poza wykorzystaniem komercyjnym gospodarka dzielenia się jest również wehikułem sprawiedliwości społecznej, umożliwiając funkcjonowanie gospodarki o obiegu zamkniętym, w której wiedza, zasoby i usługi nie są marnowane, lecz są redystrybuowane, by wywołać skutki społeczne.

Jednym z takich projektów społecznych jest aplikacja „Too Good To Go” łącząca producentów żywności, którzy mają nadwyżki produktów, z konsumentami, którzy usiłują nabyć żywność po obniżonej cenie. Przedstawicielka aplikacji Rose Boursier-Wyler twierdzi, że projekt wciąż napotyka bariery prawne, takie jak data przydatności wydrukowana na produktach, co spowalnia rozwój firmy. Ma ona nadzieję, że możliwa będzie współpraca z UE, która pozwoli pokonać te przeszkody i jeszcze bardziej ograniczyć marnowanie żywności.

38. KRAJOWE MECHANIZMY OCHRONY DZIENNIKARZY W EUROPIE

Miranda

Chciałabym, aby UE zapewniła sobie pozycję protektora dziennikarzy, współpracując z państwami członkowskimi w celu ustanowienia krajowych środków ochronnych dziennikarzy pracujących w Europie i kładąc kres obecnej kulturze bezkarności osób sprawujących władzę. Można to osiągnąć dzięki stworzeniu ogólnoeuropejskiej grupy roboczej lub organizacji, która zajmowałaby się stanem wolności dziennikarskiej w całej Europie oraz składała stosowne sprawozdania posłom do Parlamentu Europejskiego i państwom członkowskim.

Wartości demokratyczne niewiele znaczą bez gwarantowanej ochrony wolności prasy. W ostatnich miesiącach i latach odnotowuje się ograniczanie wolności prasy, a na świecie co pięć dni ginie dziennikarz i zbrodnie takie pozostają prawie całkowicie bezkarne¹.

Europa nie jest wolna od zagrożeń dla wolności dziennikarskiej. Ostatnie miesiące przyniosły śmierć maltańskiej dziennikarki Daphne Caruany Galizii, słowackiego dziennikarza Jana Kuciaka oraz szwedzkiej dziennikarki Kim Wall. Zgodnie z wskaźnikami regionalnymi Reporterów bez Granic z 2018 r. ingerencje rządów i wrogość wobec dziennikarzy narastają w większości państw Europy, a najbardziej sytuacja pogorszyła się na Malcie, w Republice Czeskiej, Serbii (kraj kandydujący do członkostwa w UE) i na Słowacji²⁸.

²⁷ Free Press Unlimited, „Media organisations urge EU to take action on killing of journalists”, <https://www.freepressunlimited.org/en/news/media-organisations-urge-eu-to-take-action-on-killing-of-journalists> (dostęp z czerwca 2018 r.)

²⁸ Free Press Unlimited, „Media organisations urge EU to take action on killing of journalists”, <https://www.freepressunlimited.org/en/news/media-organisations-urge-eu-to-take-action-on-killing-of-journalists> (dostęp z czerwca 2018 r.)

39. PROPAGOWANIE JĘZYKA MIGOWEGO

Ferre

Chciałbym, aby osoby niepełnosprawne i pełnosprawne mogły uczyć się od siebie nawzajem, aby wyzwanie, jakim jest współistnienie, stanowiło samo w sobie wartość dodaną w procesie uczenia się. Osoby pełnosprawne powinny się zachęcać do nauki języka migowego, który należy propagować, udostępniając kursy tego języka w szkołach.

Obecne podejście do osób niepełnosprawnych w ramach systemu edukacji oddziela je czasem od osób pełnosprawnych, co prowadzi do wykluczenia społecznego i uniemożliwia mobilność tej społeczności. Na przykład odsetek studentów niepełnosprawnych uczestniczących w programie Erasmus jest dużo niższy w porównaniu z odsetkiem tej grupy w społeczeństwie.

Kwestia dostępności edukacji dla osób niepełnosprawnych i barier w takim dostępie ma szeroki zakres. 14% osób w UE pomiędzy 15. a 64. rokiem życia zgłasza trudności w wykonywaniu codziennych czynności²⁹. Jednocześnie odsetek osób niepełnosprawnych przedwcześnie kończących naukę jest o wiele wyższy niż osób pełnosprawnych – 31,5% wobec 12,3%³⁰. Taka wykluczająca tendencja obejmuje także zatrudnienie: mniej niż połowa osób z trudnościami w wykonywaniu codziennych czynności znajduje zatrudnienie³¹.

Ważne jest, aby zwiększyć widoczność społeczności osób niepełnosprawnych, a system edukacji powinien odegrać rolę wehikułu włączenia społecznego takich osób.

Pierwszym działaniem mogłoby być zainicjowanie kampanii na rzecz poprawy podejścia do osób niepełnosprawnych, na przykład dzięki nauczaniu w szkołach i w miejscach pracy języka migowego, który stanowiłby dodatkową istotną umiejętność. UE mogłaby także zapewniać miejsca w programie Erasmus studentom niepełnosprawnym.

²⁹ Eurostat, „Niepełnosprawność wśród osób w wieku produkcyjnym”, http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/images/8/8c/Infographic_Disability_statistics_final.png (dostęp z czerwca 2018 r.)

³⁰ Komisja Europejska, „Statystyki dotyczące niepełnosprawności – dostęp do kształcenia i szkolenia”, http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Disability_statistics_-_access_to_education_and_training (dostęp z czerwca 2018 r.)

³¹ Eurostat, „Niepełnosprawność wśród osób w wieku produkcyjnym”, http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/images/8/8c/Infographic_Disability_statistics_final.png (dostęp z czerwca 2018 r.)

WYWIAD

Musimy zmienić nasz sposób myślenia o sposobach radzenia sobie z różnicami między obszarami miejskimi a wiejskimi. Różnice niekoniecznie mają formę skrajną, są raczej elementami kontinuum, ponieważ każdy obszar wiejski jest inny i stoi przed specyficznymi wyzwaniami, które wymagają rozwiązań niepowtarzalnych, a nie przypisywania tradycyjnej roli w dziedzinie rolnictwa. Często mieszkańcy obszarów wiejskich uważają, że zostały one wyłączone z postępu związanego z globalizacją.

Obszary wiejskie powinny znaleźć własne nisze, w których będą mieć przewagę konkurencyjną, i otrzymywać wsparcie na ich rozwój. Oczywiście polityka powinna do tego zachęcać za pomocą infrastruktury oraz promowania innowacji i edukacji. Zachęty powinny obejmować odchodzenie od podejścia opartego na udzielaniu dotacji na rzecz podejścia ułatwiającego działanie. Podobnie niezależne gminy powinny mieć możliwość tworzenia partnerstw, by wspólnie reagować na różne kierunki polityki.

Guillaume Lecaros de Cossio,
OECD

40. ZAPEWNIENIE TYMCZASOWYCH MIEJSZ ZAMIESZKANIA

Pomysl z warsztatów

Opowiadam się za tym, aby UE pomagała młodym ludziom w fazie przejściowej, gdy wchodzi oni na rynek wynajmu mieszkań. Wymaga to przyjęcia innego podejścia w zależności od tego, czy chodzi o obszary miejskie czy wiejskie. W miastach problemem jest często cena wynajmu, a nie dostępność mieszkań, zatem rozwiązaniem mogłoby obejmować formę mieszkalnictwa socjalnego, w którym obowiązywałyby pułapy cen czynszu przez okres początkowy.

Bezrobocie młodziemiej jest nadal wysokie w niektórych częściach Europy, a osoby wchodzące na rynek pracy zarabiają znacznie mniej niż ich zwierzchnicy, ponadto mierzą się z wysokimi cenami wynajmu. Wyprowadzka z domu rodzinnego jest bardzo ważnym krokiem dla młodych ludzi chcących się usamodzielnic i zyskać niezaleźność, jednak ceny na rynku mieszkań i wynajmu są zbyt wysrubowane.

Na obszarach wiejskich problemem młodziemiej jest brak przystępnych cenowo małych mieszkań dostosowanych do potrzeb młodych ludzi. Opowiadam się za tym, by powstawały tam tymczasowe, niewielkie i niedrogie lokale mieszkalne dla młodych ludzi jako alternatywa dla mieszkania przy rodzicach.

Stanowiłoby to prawdziwą zmianę dla wielu młodych ludzi oraz próbę rozwiązania jednego z bardziej palących problemów związanych z bezrobociem młodziemiej.

KOMENTARZ FORUM MŁODZIEŻY BOGACI I BIEDNI

Kryzys gospodarczy i finansowy jest już za nami, a zatrudnienie wzrasta – tak przynajmniej utrzymują niektórzy. Jednak młodzi ludzie mogą być w gorszej sytuacji życiowej niż ich rodzice. Bezrobocie młodzieży nadal jest dwa razy wyższe niż średnia UE. Jak możemy zagwarantować, by Europa społeczna wyszła poza deklaracje i stała się rzeczywistością dla wszystkich młodych ludzi, w tym znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji? Europejskie Forum Młodzieży walczy o miejsca pracy wysokiej jakości, o wprowadzenie zakazu bezpłatnych staży i o zagwarantowanie, że systemy opieki społecznej będą dostępne dla wszystkich.

Jako że młodzież stała się grupą najbardziej zagrożoną ubóstwem i wykluczeniem społecznym, oczywiste jest, że młodzi ludzie najbardziej odczuwają wzrost nierówności w Unii Europejskiej (UE). Chociaż problematyka młodzieżowa coraz częściej pojawia się w europejskim programie politycznym, zbyt często działania koncentrują się wyłącznie na zmniejszaniu wysokiej stopy bezrobocia osób młodych. Tymczasem podczas YOIFEST i Europejskiego Spotkania Młodzieży (EYE) 2018 prawa gospodarcze stanowiły tylko jeden aspekt dyskusji. Młodzi ludzie spotkali się, by przedyskutować kwestie związane z integracją społeczną, takie jak dostęp do opieki zdrowotnej, mieszkań i integracja w aspekcie zatrudnienia. Wspólnie uznano, że młodzi ludzie nie są grupą jednorodną. Mają różne potrzeby i doświadczenia, pochodzą z różnych środowisk, co wpływa na ich zdolność do pełnego korzystania z praw społecznych i gospodarczych.

Dyskusje młodych ludzi podczas YOIFEST i EYE odzwierciedlały potrzebę inwestowania w bardziej socjalną Europę po latach koncentrowania się na wzmocnieniu unii gospodarczej i walutowej. 17 listopada 2017 r. UE ogłosiła powstanie europejskiego filaru praw socjalnych, zestawu dwudziestu podstawowych zasad i praw w zakresie sprawiedliwego rynku pracy i systemów opieki społecznej w dzisiejszej Europie. Filar obejmuje wiele zasad, które mają wpływ na młodych ludzi, takich jak dostęp do ochrony socjalnej, prawo do edukacji włączającej i charakteryzującej się dobrą jakością oraz odpowiednie minimalne wynagrodzenie za pracę.

Europejski filar praw socjalnych jest krokiem w dobrym kierunku, jednak UE musi koncentrować się na następujących działaniach, aby młodzi ludzie mogli uniknąć ubóstwa i wykluczenia społecznego:

Potrzebujemy bardziej integracyjnych systemów edukacji. Systemy oświaty w Europie często nie uwzględniają młodych osób z najbardziej narażonych środowisk (np. młodzieży romskiej, młodych niepełnosprawnych, młodych uchodźców itp.). Europa socjalna nie stanie się faktem, jeżeli nie dopilnujemy, by wszyscy, bez względu na pochodzenie, mieli dostęp do bezpłatnej edukacji, stawiającej ucznia na pierwszym miejscu i wzmacniającej pozycję młodzieży jako aktywnych obywateli i posiadaczy praw. Oznacza to również zwiększenie inwestycji w kształcenie około systemowe i podmioty świadczące tego typu usługi edukacyjne, takie jak organizacje młodzieżowe o udokumentowanym doświadczeniu w docieraniu do osób, do których nie dociera edukacja systemowa, a także uznawanie

wagi takiego kształcenia i takich podmiotów.

Potrzebujemy więcej możliwości szkolenia dobrej jakości. Istnieje potrzeba zwiększenia wysiłków na szczeblu krajowym na rzecz przyjęcia i wdrożenia przepisów z myślą o lepszym uregulowaniu kwestii staży i przygotowania zawodowego, zgodnie z zasadami Europejskiej karty jakości staży i praktyk Europejskiego Forum Młodzieży. Zapewniłoby to równy dostęp do możliwości szkoleniowych zgodnych z normami jakości i mogłoby stać się istotnym narzędziem zdobywania zatrudnienia.

Musimy inwestować w zdolność młodych ludzi do uniezależniania się i osiągnięcia autonomii. Oznacza to, że dostępne mieszkania i wczesne działania w celu zwalczania bezdomności powinny być priorytetami polityki. To samo dotyczy powszechnego i bezpłatnego dostępu do wysokiej jakości opieki zdrowotnej, niezależnie od orientacji seksualnej, pochodzenia, wykształcenia, zatrudnienia lub statusu rezydenta danej osoby.

Musimy się lepiej przystosować do zmieniającego się charakteru pracy. Młodzi ludzie są coraz częściej zmuszani do akceptowania niestandardowych form zatrudnienia, takich jak umowy "zero godzinowe", wymuszona praca tymczasowa lub praca w niepełnym wymiarze, fikcyjne samozatrudnienie. Ma to wpływ na ich zdolność do korzystania z podstawowych praw, takich jak zwolnienia chorobowe lub płatne urlopy. Prawo pracy musi być aktualizowane, aby odpowiadać na pojawiające się wyzwania związane z nowymi formami zatrudnienia.

Musimy poprawić dostęp do ochrony socjalnej. Ma to kluczowe znaczenie dla ograniczania ubóstwa młodzieży, jako że

systemy zabezpieczenia społecznego często nie odzwierciedlają realiów rynku pracy dla młodych ludzi, a dostęp jest często związany z historią lub statusem zatrudnienia. Ochrona socjalna musi być dostępna dla młodzieży dzięki uwzględnieniu rodzaju pracy, jaką wykonują takie osoby, czyli staży, praktyk czy pracy niezarobkowej.

Musimy znieść dotyczącą młodzieży politykę w zakresie płacy minimalnej. Płaca minimalna dla młodzieży jest dyskryminująca i sprzeczna z zasadą równego wynagrodzenia za taką samą pracę. Unia powinna przyjąć zalecenie UE dotyczące odpowiedniej płacy minimalnej, zachęcając państwa członkowskie do zniesienia płacy minimalnej dla młodzieży.

Musimy zaangażować młodych ludzi w walkę z wykluczeniem ekonomicznym i społecznym. Organizacje i struktury młodzieżowe są w stanie poznać potrzeby młodych ludzi i mają bogate doświadczenie w zakresie docierania do słabszych grup społecznych. Inwestowanie w organizacje młodzieżowe i ich aktywne zaangażowanie w rozwój, wdrażanie, monitorowanie i ocenę polityki i programów mających wpływ na młodzież jest konieczne, aby zapewnić najskuteczniejsze strategie polityczne.

Żadnego z tych postulatów nie można zrealizować bez przeznaczenia odpowiedniego finansowania, równoległe z propozycjami politycznymi na szczeblu krajowym i unijnym. Kolejny budżet UE to

dobra okazja do wykazania, że młodzi ludzie stanowią priorytet w programie politycznym, i do odpowiedniego zainwestowania w polityki i programy ukierunkowane na wyciąganie młodych ludzi z ubóstwa i wykluczenia społecznego. Środkom finansowym musi towarzyszyć jasna strategia, która przyczyniałaby się do realizacji Europejskiego filaru praw socjalnych, przy czym bardzo ważne jest, aby tematyka młodzieżowa była włączana we wszystkie priorytety tematyczne.

Po latach polityki oszczędnościowej rosnące nierówności mają poważny wpływ na UE. Wpłynęły na naszą spójność społeczną, podważają zaufanie do instytucji politycznych i skłoniły rozczarowanych do opowiedzenia się za populizmem i ekstremizmem. Młodzież Europy wzywa do zapewnienia jej sprawiedliwego udziału. Nadszedł czas, abyśmy dotrzymali naszych obietnic w sprawie Europy Socjalnej oraz inwestowania w młodzież.

3. RAZEM I OSOBNO:

Jak zbudować silniejszą Europę

Nasze pokolenie zostało ukształtowane przez Unię Europejską i wszystkie związane z nią korzyści, a także wyzwania. Większość młodych ludzi w Europie właściwie nie zna życia przed UE.

Jednak znaczna liczba młodych Europejczyków popiera partie i ruchy, które pragną cofnięcia integracji europejskiej. Zbyt często uważamy osiągnięcia UE z ostatnich dziesięcioleci za oczywistość. Odnosi się to do wszystkich generacji.

Jednak wielu młodych ludzi nie zna różnic pomiędzy społeczeństwem europejskim i pozaeuropejskim, ponieważ nie doświadczyło życia poza UE. Ponadto UE jest często wykorzystywana jako wymówka przez wiele europejskich rządów krajowych, które dążą do zrzucania kontrowersyjnych i spornych kwestii na barki UE. Takie stałe przerzucanie winy skutkuje negatywnym postrzeganiem UE, także przez jej własne państwa członkowskie.

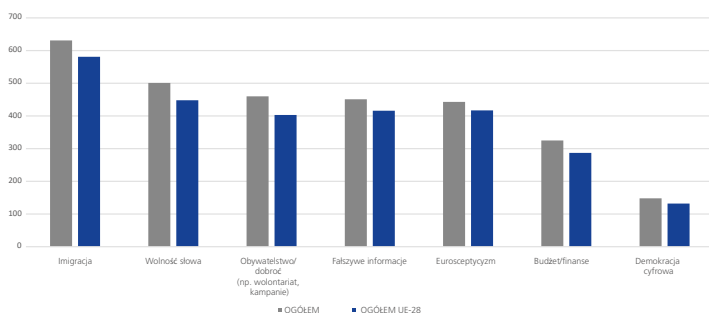
Brak obrony i autopromocji ze strony UE i jej państw członkowskich pokazały, że Unia ma trudność z proaktywnym rozwiązywaniem problemów i sytuacji, które mają wpływ na projekt integracji europejskiej w ostatnich latach.

Musimy wziąć pod uwagę, że UE ma pewne wady. Nie zapewnia bezpieczeństwa socjalnego wszystkim obywatelom Europy i z trudnością egzekwuje równość obywateli niezależnie od ich narodowości. Nie możemy jednak zaprzeczyć korzyściom, jakie przyniosła: pokój, wzajemne zrozumienie, dobrobyt oraz możliwość odkrywania kontynentu europejskiego i jego różnorodnych kultur.

UE przyniosła Europejczykom tyle korzyści, że trudno sobie wyobrazić, jakie szkody wyrządziłoby jej unicestwienie. Musimy zjednoczyć ludzi ponad granicami i grupami wiekowymi oraz wzmocnić poczucie wspólnoty zamiast podziału.

RAZEM I OSOBNO – NAJWAŻNIEJSZE PROBLEMY, PRZED KTÓRYMI STOJĄ MŁODZI EUROPEJCZYCY

PRZYSZŁOŚĆ EUROPY

Brexit stał się jedną z najbardziej kontrowersyjnych kwestii, nie tylko podczas EYE, lecz także ogólnie w Unii Europejskiej. Pojawiają się sprzeczne opinie: niektórzy są zdania, że wzmocni UE, inni boją się, że raczej ją zniszczy.

Brexit pokazuje pozostałym państwom członkowskim, że niebezpieczeństwo populizmu wprowadzonego na salony dzięki wyborom jest rzeczywistością. Fakty te powinny otworzyć nam oczy, uświadamiając zagrożenia związane z populizmem i zachęcając do walki z tym problemem. Kolejna konkluzja to to, że brexit może ośmielić inne ruchy domagające się wyjścia z UE. Ewentualny sukces Zjednoczonego Królestwa i jego polityki dotyczącej uchodźców mógłby doprowadzić do zwiększenia poparcia dla tego stanowiska, co miałoby znaczny negatywny wpływ na UE – i mogłoby prowadzić do rozpadu jej struktury.

Jednak przyszłość Unii Europejskiej to nie tylko kwestia wychodzących z niej członków. Stosunki z Turcją, jak również inne nowe akcesje do UE także wywołują istotne obawy. Prowadzone obecnie negocjacje z państwami, które nie przestrzegają podstawowych zasad praw człowieka, prowadzą do braku wiarygodności i podważają zaufanie do Unii.

W ostatnich latach, ze względu na różne kwestie zewnętrzne dotyczące Europy, UE musiała wypracowywać sojusze i budować więzi z różnymi państwami, które nie zawsze przestrzegają tych samych zasad.

Należy przygotować nowe i bardziej sprawiedliwe traktaty. Stosunki ze Zjednoczonym Królestwem po brexicie powinny być jak najkorzystniejsze dla obu stron, a stosunki z Turcją należy wzmocnić w celu zapewnienia nowych silnych więzi poza Europą.

Przyszłość Europy jest rzeczywiście niepewna, ale młodzi ludzie jasno pokazują, w jaki sposób zamierzają zapewnić silniejszą i sprawiedliwszą Unię w większym stopniu opartą na zasadach.

41. ZAPEWNIENIE MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZJEDNOCZONYM KRÓLESTWIE PO BREXICIE

Sorana i Ian

UE i Zjednoczone Królestwo powinny uzgodnić kontynuowanie współpracy w ramach systemu edukacyjnego i dalej prowadzić program Erasmus. Umożliwiłoby to brytyjskim studentom kontynuowanie nauki w Europie, a studentom z UE w Zjednoczonym Królestwie. Ponadto naukowcy ze Zjednoczonego Królestwa powinni mieć możliwość znalezienia pracy w Unii i możliwość współpracy z partnerami z UE.

Jednym z powodów obaw młodych ludzi jest to, że brexit mógłby uniemożliwić studiowanie w Wielkiej Brytanii z powodu wyższego czesnego i kwestii wizowych. Młodzi ludzie uważają, że kwestię tę należy potraktować poważnie, gdyż istnieje ryzyko stworzenia systemu, który nie będzie korzystny dla żadnej ze stron.

Zjednoczone Królestwo zobowiązało się już do pozostania w programie Erasmus do 2020 r. – po swoim wyjściu z UE – ale trzeba zrobić jeszcze więcej, aby zapewnić, że stanie się to rozwiązaniem długoterminowym. Młodzi ludzie obawiają się konsekwencji brexitu, a tego rodzaju działanie mogłoby uspokoić ich obawy.

42. USTANOWIENIE EUROPEJSKIEGO DNIA UCHODźCÓW

Sérgio

Ustanowienie Europejskiego Dnia Uchodźców byłoby ważnym sygnałem, który pomógłby w zapewnieniu bardziej otwartej i uczciwej dyskusji na temat tego, co dzieje się z osobami ubiegającymi się o azyl w Europie, a także na temat migracji w ogóle. Musimy zmienić perspektywę: może to być ważna deklaracja, jeśli przypomnimy sobie, co miało miejsce przed stworzeniem Unii, gdy to Europejczycy uciekali przed wojną.

Niedawne wydarzenia pokazały, że w niektórych przypadkach argumenty o charakterze ksenofobicznym i rasistowskim zyskują coraz większą uwagę mediów i wyborców. Dlatego UE powinna zrobić coś pozytywnego, by zająć się tą dominującą narracją.

Dzień Uchodźców mógłby odbywać się podobnie jak Dzień Europy, kiedy instytucje UE promują wydarzenia we wszystkich państwach członkowskich i informują, organizując imprezy i dyskusje, we współpracy z lokalnymi mediami. Za pośrednictwem sieci przedstawicieli w państwach członkowskich, jak również kontaktów w sektorze non-profit UE mogłaby podjąć rzeczywiste działania mające na celu nawiązanie kontaktów ze społecznością uchodźców oraz zainicjować ogólnoeuropejską debatę i przyczynić się do zrozumienia, jak to jest być uchodźcą i jak my, społeczeństwo, możemy radzić sobie z przepływami migracyjnymi.

43. INWESTOWANIE W POMOC ZAGRANICZNĄ I STOSOWANIE ŚRODKÓW DYPLOMATYCZNYCH, BY KONTROLOWAĆ PRZEPŁYWY MIGRACYJNE

Ruben

Młodzi ludzie zdają sobie sprawę z presji, jaką wywołuje migracja do UE. Poszanowanie praw człowieka oraz poszanowanie uchodźców są niezbędne do wsparcia rozwiązania tego kryzysu. Proponuję dwutorowe rozwiązanie zakładające oferowanie pomocy humanitarnej w obozach w UE i wokół jej granic, a także skierowanie pomocy zagranicznej na pomoc organizacjom w państwach pochodzenia.

Znajdujemy się obecnie w sytuacji, gdy uchodźcy są zmuszeni do ucieczki przed wojną domową i innymi sytuacjami konfliktowymi, takimi jak susze i epidemie, i przybywają do UE w poszukiwaniu schronienia. Jednak nawet w obozach dla uchodźców nie zawsze są bezpieczni. Musimy zatem odpowiednio kierować środki finansowe, by przyczynić się do zagwarantowania uchodźcom bezpiecznego, przyzwoitego zakwaterowania na czas pobytu w UE.

Niemniej jednak samo poleganie na tym nie oznacza rozwiązania problemu. Powinniśmy również rozważyć kierowanie środków finansowych do obozów dla uchodźców w peryferyjnych regionach Europy, a także poszukiwać rozwiązań dyplomatycznych i opartych na pomocy zagranicznej, by przede wszystkim usuwać czynniki wypychające, które spowodowały tę nielegalną migrację.

45. STWORZENIE DOBROWOLNEGO SYSTEMU ŁĄCZĄCEGO MIGRANTÓW Z EUROPEJCZYKAMI

Joao

Moja propozycja to stworzenie systemu, w którym Europejczycy mogliby dobrowolnie towarzyszyć migrantom i pomóc im w integracji w UE. Przybycie do nowego miejsca może być trudne. Przyjazna twarz pomagałaby nowo przybyłym radzić sobie z przeszkodami biurokratycznymi, odciążając pracowników sektora usług socjalnych.

Przyszłość Europy jest uzależniona od nowo przybyłych, z uwagi na tendencje w naszej własnej demografii: rosnącą populację osób starszych i niski wskaźnik urodzeń. Pomoc ludziom, by czuli się mile widziani i byli częścią naszego społeczeństwa, jest tego kluczowym elementem.

Można by rozważyć stosowanie różnych zachęt do promowania takiego rozwiązania, ale może ono również stać się inicjatywą przewodnią Europejskiego Korpusu Solidarności, by lepiej wyeksponować działania i zwiększyć wykorzystanie programu.

44. ZACHĘCANIE DO WIĘKSZEJ LICZBY WYMIAN MIĘDZY EUROPĄ I TURCJĄ

Malgorzata i Timon

Takie doświadczenia jak wolontariat europejski i Europejski Korpus Solidarności mogą być bardzo pouczające. Młodzi ludzie w Turcji są zainteresowani Europą, i jeżeli UE wyjdzie im naprzeciw, oferując możliwość wzięcia udziału w takich programach, mogłoby to w długiej perspektywie przynieść korzyści wszystkim. Proponujemy zachęcanie do większej liczby wymian między Europą i Turcją.

Obecnie stosunki polityczne między Unią Europejską a Turcją są napięte. Jednak życie codzienne obywateli nie jest tak bardzo odmienne. Młodzi Europejczycy muszą mieć możliwość angażowania się w kontakty z bliskimi sąsiadami, aby można było zrozumieć się nawzajem, zwalczać negatywne odczucia oraz przeciwdziałać brakowi informacji na temat naszych kultur, to zaś mogłoby pomóc odwrócić w miarę upływu czasu niekorzystne tendencje.

W Turcji funkcjonują już programy w ramach Erasmusa, jednak stosunki można wzmocnić dzięki oferowaniu specjalnych programów wymiany uczniów, takich jak turecko-niemiecki program wymiany młodzieży³².

46. WZMOCNIENIE GRANIC ZEWNĘTRZNYCH I ZWIĘKSZENIE WYMIANY DANYCH

Anssi

Mamy obowiązek wspierania migrantów próbujących dotrzeć do Europy, którzy potrzebują naszej pomocy, ale musimy mieć na miejscu funkcjonujący system koordynacji tej pomocy i bezpieczne granice zewnętrzne, by zapewnić porządek.

Jedną z głównych zasad UE jest solidarność jej członków. Mój pomysł pozwoliłby osiedlać migrantów tam, gdzie już mieszkają członkowie ich rodzin, i zakończyłoby niesprawiedliwą sytuację, w której niektóre państwa przyjmują większą liczbę uchodźców niż inne. Takie podejście pozwoliłoby również na lepszą integrację migrantów w społeczeństwie, dając im możliwość zdobycia odpowiedniego wykształcenia i pomagając im w znalezieniu pracy.

Oczywiste jest, że obecny system dobrowolnej akceptacji imigrantów przez tylko niektóre państwa członkowskie nie działa. Większa europejska solidarność i spójność są niezbędne, aby rozwiązywać problemy związane z migracją z poszanowaniem praw człowieka.

WYWIAD

Sądziś, że państwa Europy oddalają się od siebie czy raczej następuje zbliżenie?

Ciężko na tak postawione pytanie odpowiedzieć jednoznacznie. Brexit obalił mit o jednoczącej się Europie i zmusił UE do wzięcia pod uwagę faktu, że postęp może być ruchem do tyłu, a nie jedynie do przodu. Mimo że brexit to fragmentacja, w pewien sposób mógłby być również siłą jednoczącą europejskie projekty i może zmusić nas do refleksji, w jaki sposób obecnie działa, aby zbliżyć ludzi do siebie. Zagrożenie rozpadem Unii jest realne, myślę także, że może pomóc nam w uzyskaniu jasnego obrazu sytuacji.

Przed referendum wiele osób miało za pewnik, że Zjednoczone Królestwo jest częścią UE, nawet osoby, które były bardzo sceptycznie nastawione do Unii. Chociaż brexit nie jest dobrą rzeczą, jego interesującym i potencjalnie pozytywnym rezultatem było zmuszenie osób nastawionych proeuropejsko do przedstawienia swoich argumentów w Wielkiej Brytanii i zjednoczenie takich osób, składających je do wyrażenia, co oznacza bycie Europejczykiem.

Olivia Elder,
na studiach doktoranckich, University of Cambridge

WYBORY EUROPEJSKIE W 2019 R.: FREKWENCJA WYBORCZA MŁODYCH LUDZI I ICH GŁOSY

Wybory do Parlamentu Europejskiego w 2019 r. będą decydującym moment w historii najnowszej UE. Analiza danych pokazuje gwałtowny spadek frekwencji wyborczej³³.

Ten trend należy odwrócić. Rezygnując z uczestniczenia w wyborach, ludzie wykazują brak zainteresowania polityką europejską, co podważa demokratyczną legitymację całego projektu. Zwłaszcza młodzi ludzie coraz częściej uważają, że ich głosy nie mają znaczenia.

Zwiększenie frekwencji wyborczej wśród młodzieży nie jest łatwe: młodzi ludzie muszą mieć poczucie, że ich głos ma znaczenie i że jest ceniony. Musimy przekonać ludzi do głosowania w dniu wyborów, a zatem musimy ułatwić głosowanie i uczynić je bardziej dostępnym. UE musi uznać, że dotychczas nie propagowała udziału w wyborach w wystarczający sposób, i musi temu zaradzić.

47. ZACHĘCANIE MŁODYCH LUDZI DO KANDYDOWANIA W WYBORACH

Tristan

Dlaczego nie zachęcać młodych ludzi do kandydowania w wyborach, by odmłodzić i zdynamizować UE?

Niska frekwencja jest często raczej objawem, a nie przyczyną. Niektórzy posłowie liczą na szóstą kadencję – daje to obraz oderwanej od rzeczywistości i przestarzałej UE, która nie jest w pełni reprezentatywna dla społeczeństwa, dla wyborców, zwłaszcza osób młodych.

Zjawisku temu można przeciwdziałać poprzez zachęcanie grup politycznych do zapewnienia kwot dla młodszych kandydatów. Ponadto Parlament Europejski mógłby utworzyć specjalną komisję, która skoncentrowałaby się na młodych obywatelach i przyszłości UE. Młodzi ludzie domagają się Unii, która troszczy się o swoich obywateli.

Ten pomysł został również przedstawiony podczas EYE 2016, co pokazuje, że młodzież nadal postrzega to jako rozwiązanie, które należałoby odpowiednio uwzględnić.

49. STWORZENIE COROCZNEJ SESJI PYTAŃ I ODPOWIEDZI Z UDZIAŁEM PRZYWÓDCÓW UE I MŁODYCH OSÓB

Valerie

Mój pomysł na propagowanie większego zaangażowania młodzieży w politykę to zainicjowanie corocznych sesji pytań i odpowiedzi między przywódcami Parlamentu Europejskiego, Komisji i Rady, które mogłyby być transmitowane na żywo na różnych portalach społecznościowych, np. na Facebooku Live. Pytania mogłyby pochodzić od młodych ludzi z całej Europy i być kierowane do przywódców UE przez wybraną grupę młodych ludzi.

Niedawne wysłuchanie Marka Zuckerberga spowodowało duże zainteresowanie Parlamentem Europejskim jako instytucją. Gdyby wydarzenia te były dobrze promowane w mediach społecznościowych, byłaby możliwość dotarcia do nowych odbiorców. Młodzi ludzie niekoniecznie są bierni, potrzebujemy po prostu sposobności do wyrażenia opinii!

Przyczyniłoby się to do propagowania instytucji UE i zapewniło większą dostępność, a także wykazało, że Unia Europejska troszczy się o to, co ma do powiedzenia młodzieży. Wydarzenie to mogłoby również być prowadzone we współpracy z organizacjami młodzieżowymi, tak by zaangażowały się w nie wszystkie szczeble.

48. WYKORZYSTYWANIE MEDIÓW SPOŁECZNOŚCIOWYCH DO INFORMOWANIA OSÓB MŁODYCH O GŁOSOWANIU

Giulia

Mój pomysł to wykorzystanie platform mediów społecznościowych do informowania młodych ludzi, dlaczego ważny jest udział w wyborach, jak można się rejestrować i gdzie można głosować.

Tradycyjne sposoby informowania, takie jak plakaty, reklamy telewizyjne i radiowe, nie docierają już do młodych ludzi. Badania Reuters Institute for the Study of Journalism sugerują, że 51% osób z dostępem do internetu traktuje media społecznościowe jako źródło informacji³⁴, to zaś powoduje silny efekt pudła rezonansowego. Ktoś, kto jest zaangażowany w politykę, ma większą szansę oglądać na swoich profilach w serwisach społecznościowych polityczne wezwania do działania³⁵.

Jednym ze sposobów zmiany tej sytuacji byłoby przygotowanie kampanii ad hoc w mediach społecznościowych za pośrednictwem Facebooka, Twittera, Instagrama i Snapchata. Można to osiągnąć dzięki zaangażowaniu różnych grup politycznych w wykorzystywanie ich sieci i rozpowszechnianie wśród młodszych pokoleń wspólnego komunikatu, który podkreślałby znaczenie głosowania.

³³ Statista, "Voter turnout in the European Parliament Elections in the European Union (EU) from 1979 to 2014", <https://www.statista.com/statistics/300427/eu-parliament-turnout-for-the-european-elections/> (dostęp z czerwca 2018 r.)

³⁴ Reuters Institute Oxford University, "Digital News Report 2017", https://reutersinstitute.politics.ox.ac.uk/sites/default/files/Digital%20News%20Report%202017%20web_0.pdf s. 10 (dostęp z lipca 2018 r.)

³⁵ BBC, "Social media 'outstrips TV' as news source for young people", <https://www.bbc.com/news/uk-36528256> (dostęp z czerwca 2018 r.)

50. UJEDNOLICENIE WIEKU MŁODYCH LUDZI POZWALAJĄCEGO NA KANDYDOWANIE W WYBORACH

Sam

UE powinna ujednoczyć wiek, od którego młodzi ludzie z całej Europy mogą kandydować w wyborach do Parlamentu Europejskiego. Może to mieć również wpływ na wybory krajowe, jeżeli zmiany dotrą i tam.

Młodzi ludzie nie biorą udziału w życiu politycznym, również dlatego że rzadko mają do czynienia z rówieśnikami lub politykami w podobnym wieku, wybranymi jako ich przedstawiciele. Jednym z problemów jest brak ujednoczenia wieku kandydatów w całej UE. Podczas gdy w niektórych krajach można kandydować do parlamentu od 18 roku życia, w innych – dopiero od 24.

Posłowie do PE i instytucje UE powinny zachęcać państwa członkowskie do dokonywania niezbędnych zmian w celu wzmacniania pozycji młodych ludzi.

52. OBNIŻENIE DO 16 LAT WIEKU DOPUSZCZAJĄCEGO DO UDZIAŁU W WYBORACH EUROPEJSKICH

Ella

Powinniśmy rozważyć obniżenie do 16 lat wieku uprawniającego do głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego. Można by również powiązać to z intensywniejszą edukacją polityczną w szkołach. Jeśli młodym ludziom wpajano by znaczenie głosowania i wkrótce mieliby okazję skorzystać z tego prawa, mogłoby to prowadzić do wzrostu frekwencji.

Istnieją precedensy dotyczące tego podejścia. W 2014 r. podczas referendum w sprawie niepodległości Szkocji jednorazowo rozszerzono prawo wyborcze i objęto nim 16-latków, gdyż wynik głosowania miałby prawdopodobnie wpływ na resztę ich życia.

Młodzi wyborcy nie zawiedli: badania pokazują, że 75% 16- i 17-latków wzięło udział w głosowaniu, a ich odsetek był wyższy niż grup wiekowych 18–24 i 25–34³⁷.

51. UPOWSZECHNIENIE GŁOSOWANIA ELEKTRONICZNEGO, BY ZWIĘKSZYĆ FREKWENCJĘ WYBORCZĄ

Richard

Powinniśmy wprowadzić obejmujący całą UE elektroniczny system głosowania, aby głosowanie w wyborach do Parlamentu Europejskiego było jak najłatwiejsze i jak najbardziej dostępne.

Niska frekwencja wyborcza często stanowi odzwierciedlenie coraz większego rozczarowania polityką. Trudności z dotarciem do punktów wyborczych mogą zniechęcać wyborców, którzy wolą wstrzymać się od głosu zamiast czekać w kolejkach lub pokonywać duże odległości, aby oddać głos.

Możemy wyciągnąć wiele wartościowych wniosków z przykładu Estonii, która jest liderem, jeżeli chodzi o użycie technologii IT i internetu w sektorze prywatnym i publicznym. Estonia jest jedynym państwem w Europie, w którym dostęp do internetu umocowano w przepisach jako prawo socjalne. Ponad 54% Estończyków korzysta z Internetu, w 34% gospodarstw domowych jest komputer, a 82% komputerów domowych jest podłączonych do internetu³⁶.

Estonia korzystała z głosowania elektronicznego podczas wielu wyborów, frekwencja nieznacznie wzrosła. Pomimo różnych przeszkód prawnych podejście to można by przyjąć, by zająć się problemem frekwencji wyborczej wśród młodzieży w skali ogólnoeuropejskiej.

Podobnie jak danie młodzieży większych możliwości kandydowania w wyborach, kwestia głosowania elektronicznego była również niezmiernie ważnym tematem w 2016 r., co pokazuje, że młodzi ludzie postrzegają to jako istotne rozwiązanie, któremu warto poświęcić więcej uwagi.

³⁶ Rada Europy, "Report for the Council of Europe E-Voting in the 2005 local elections in Estonia", https://www.coe.int/t/dgap/goodgovernance/Activities/E-voting/CoE_Studies/FinalReportCOE_EvotingEstonia2005_en.asp (dostęp z lipca 2018 r.)

³⁷ What Scotland Thinks, "So how many 16 and 17 year olds voted?", <http://blog.whatscotlandthinks.org/2014/12/many-16-17-year-olds-voted/> (dostęp z lipca 2018 r.)

53. WYKORZYSTYWANIE PRZEDSIĘBIORSTW I APLIKACJI W CELU UPOWSZECHNIANIA GŁOSOWANIA

Kenny

UE powinna koordynować kampanie z przedsiębiorstwami prywatnymi, aby uczynić politykę bardziej atrakcyjną. Na przykład podczas wyborów w Zjednoczonym Królestwie w 2017 r. z Ubera rozesłano komunikat „Nie bądź w swoim życiu tylko pasażerem. Zagłosuj!”³⁸.

Wiele osób albo nie zna procedur głosowania albo zdecydowało pozostać z dala od polityki. Otrzymywanie prostych przypomnień z ulubionej aplikacji w konkretnym dniu może spowodować zmiany we frekwencji wyborczej.

Parlament Europejski jest jedynym podmiotem, który może wykorzystać swoją reputację do podjęcia dyskusji z organizacjami w sprawie propagowania wyborów. Jeśli będziemy wspierać wspólne podejście do wyborów, akt głosowania stanie się prawdziwie społeczny, nie będzie tylko działaniem podejmowanym w izolacji.

³⁸ Birmingham Live, "Local elections 2018: Uber offering free rides to ensure wheelchair users can vote" <https://www.birminghammail.co.uk/news/midlands-news/local-elections-2018-uber-offering-14604401>
<https://en.annahar.com/article/799240-elections-2018-uber-announces-election-day-promo-code> (dostęp z czerwca 2018 r.)

WYWIAD

Co mogą zrobić przywódcy polityczni, aby zachęcić młodych ludzi do zaangażowania i udziału w wyborach?

Jeżeli chodzi o wybory do PE, w szczególności z uwagi na typowo niską frekwencję wyborczą wśród młodzieży, myślę, że zmiana musi pochodzić od samych młodych ludzi. Wielu z nich demonstruje raczej podejście, zgodnie z którym nie przyjmują poleceń z Brukseli. Widziałam w moim kraju [Irlandii], jak w następstwie wyników referendum pojawiły się znakomite sieci, które współpracują, wzajemnie się wspierają i dokonują zmian. Ogromna liczba Irlandczyków jest teraz zarejestrowana do głosowania, więcej niż wcześniej – nie dlatego, że tak polecili rodzice, ale ponieważ tak poradzili rówieśnicy.

Mam pięcioro dzieci. Jedna z moich córek pomogła swojej młodszej siostrze zarejestrować się, a nawet zaprowadziła ją do lokalnego komisariatu policji po pieczętkę. Tak więc to nie ja to zrobiłam. To młoda osoba pomogła innej młodej osobie. Rządy mogą oczywiście informować o wyborach do PE i podkreślać, jak istotna jest to kwestia. Kiedyś tego nie robiły, a ludzie udawali się do lokali wyborczych tylko po to, by dać prztyczka rządowi własnego kraju. Wyborcom nie zależało. Jednak PE stał się w ostatnich latach dużo potężniejszy: przyjmuje przepisy wspólnie z państwami członkowskimi i wybiera przewodniczącego Komisji Europejskiej. W skład Parlamentu wchodzi lewica, prawica, centrolewica, centroprawica – to właśnie przyszłość Europy. Ta prawda musi dotrzeć do wszystkich, niezależnie od tego, czy zostanie przekazana przez rządy czy przez podmioty społeczeństwa obywatelskiego. Ale myślę, że bardziej skuteczne będzie, jeżeli zrobią to sami młodzi ludzie i jeżeli będą współpracować.

Emily O'Reilly,
Europejska Rzecznik Praw Obywatelskich

ZAANGAŻOWANIE I OBYWATELSTWO

Wartości są jednym z głównych filarów Unii Europejskiej: stanowią spoiwo, które jednoczy wszystkich Europejczyków na całym kontynencie. Istotne jest uwzględnienie faktu, że wielu członków UE żyje w różnych kulturach, mówi różnymi językami, w różny sposób doświadczyło takich wydarzeń historycznych jak II wojna światowa. A teraz wspólnie tworzy europejskie społeczeństwo. UE podkreśla znaczenie sześciu punktów w Karcie praw podstawowych, które muszą być przestrzegane i stosowane przez wszystkie państwa członkowskie: poszanowanie godności ludzkiej, wolności, równości, solidarności, praw obywatelskich i sprawiedliwości.

Wartości te są częścią charakteru europejskiego i tego, co to znaczy być Europejczykiem. Ignorowanie ich byłoby równoznaczne z odejściem od podstawowych zasad europejskich.

Wraz z nadejściem kryzysu uchodźczego integracja stała się głównym wyzwaniem dla naszego społeczeństwa. Temat ten stał się bardzo kontrowersyjny i podzielił obywateli w całej Europie. Wielu poparło integrację uchodźców, podczas gdy inni opowiadają się za zamknięciem granic.

Bycie obywatelem europejskim wymaga zaangażowania. Trudno jest opisać, co oznacza bycie Europejczykiem, ale przestrzeganie wartości europejskich jest kluczowym pierwszym krokiem.

54. POŁĄCZENIE EUROPY Z PLATFORMAMI KRAJOWYMI, BY ZACHĘCAĆ DO ZAANGAŻOWANIA

Jan

Grupy polityczne w Parlamencie Europejskim powinny ściślej współpracować ze swoimi odpowiednikami krajowymi i synchronizować pomysły – powinno to obejmować również ludzi z różnych społeczności, by stworzyć oddolne podejście do polityki europejskiej. Politycy powinni organizować wydarzenia we własnych okręgach wyborczych i wzmacniać powiązanie między UE a jej obywatelami.

Unia Europejska powinna uświadomić ludziom, że wychodzi naprzeciw potrzebom wszystkich. Jedynie jeśli Unia wykaże swoją przydatność, obywatele będą traktowali ją i jej instytucje poważnie i będą z nimi współpracować. Obecnie UE wydaje się odległa od obywateli, więc wiele osób uważa, że nie rozwiązuje ich problemów.

Potrzebujemy zdecentralizowanych, lokalnych grup partyjnych, które będą przekazywać obawy ze szczebla krajowego grupom politycznym na szczeblu europejskim, by mogły one wypracowywać prawdziwie paneuropejską politykę, która uwzględni tę różnorodność opinii.

55. ROZWIJANIE EUROPEJSKIEJ INICJATYWY OBYWATELSKIEJ

Andreas

Ludzie często uważają, że ich głos nic nie znaczy. Jest to także jeden z głównych powodów niskich wskaźników udziału młodych ludzi w unijnych wyborach.

W związku z tym, aby zaradzić deficytowi demokratycznemu, musimy ustanowić mechanizmy demokracji bezpośredniej. Dokładniej mówiąc, powinniśmy zacząć od istniejącego mechanizmu, takiego jak europejska inicjatywa obywatelska, i ulepszyć ją dzięki nadaniu jej prawnie wiążącego charakteru w UE. Mechanizm referendum w Szwajcarii, wykorzystujący podobny proces, byłby dobrym wzorem do naśladowania. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej powinien mieć władzę sądowniczą, by zapewnić legalność postępowania. Musi istnieć sposób na zwołanie europejskiego referendum w fundamentalnych kwestiach dotyczących UE, z wykorzystaniem procesu europejskiej inicjatywy obywatelskiej.

Rzeczywiste znaczenie demokracji to wola ludu (demos). W związku z tym – jak sądzę – o ile uznamy wolę ludu, ludzie będą szanować nią polityczną. Tylko pod takimi warunkami obywatele Unii Europejskiej faktycznie zaangażują się we wspólne sprawy europejskie.

56. PROPAGOWANIE JĘZYKÓW KLASYCZNYCH I HISTORII EUROPEJSKIEJ

Andrea

Mój pomysł to propagowanie nauczania historii oraz języków klasycznych, takich jak greka i łacina, jako sposób na lepsze zrozumienie historii Europy.

Wiele się teraz słyszy o tym, co łączy nas jako Europejczyków, a także jak powinniśmy tworzyć tożsamość europejską, jednak języki klasyczne, dzięki którym udało się ukształtować ważną część wartości szanowanych obecnie w Europie, są często określane jako „języki martwe”.

UE mogłaby dążyć do wspierania nauczania takich języków oraz historii, tworząc grupy młodych ludzi korzystających z zajęć dodatkowych, i ewentualnie finansować imprezy publiczne poświęcone takim zagadnieniom, które mogłyby wzbudzać zainteresowanie młodych ludzi w całej Europie.

57. STWORZENIE PLATFORMY OFERUJĄCEJ ZADANIA EDUKACYJNE WYKWALIFIKOWANYM UCHODźCOM

Guillemette

UE powinna dążyć do włączania uchodźców z kwalifikacjami zawodowymi do sektora edukacji, aby informować o wykwalifikowanych osobach organizacje zajmujące się przyjmowaniem uchodźców.

Inicjatywa Science4refugees daje obecnie możliwości skontaktowania uchodźców będących naukowcami z organizacjami, które potrzebują nowych pracowników. Odbywa się to za pośrednictwem portalu EURAXEES, zapewniający informacje i usługi wsparcia dla naukowców, którzy zamierzają kontynuować karierę zawodową w Europie.

To podejście mogłoby zostać rozszerzone na cały sektor edukacji, by wypełniać luki w zakresie różnych funkcji dydaktycznych i badawczych, w tym w szkołach, na uniwersytetach, a nawet w przedsiębiorstwach.

WYWIAD

Jakie są Państwa doświadczenia z EYE?

CHRISTIANA: *Udział w EYE oraz obecność w Parlamencie Europejskim dały uczniom większą pewność siebie. Dużo skorzystali na otwarciu się na innych i poznaniu nowych ludzi z całej Europy. Młodzież pracowała w zespole, przedstawiając to, co przygotowywała przez kilka miesięcy. Uczniowie chcieli pokazać swoją jedność, gdyż tylko zjednoczeni możemy rozwiązać nasze problemy. Średni wiek uczestników to 16–17 lat. Podzielili się swoją energią z ludźmi, którzy obserwowali ich wystąpienia podczas EYE.*

SIMONA: *Byliśmy częścią czegoś, co jest organizowane na szczeblu Europy – ma to duże znaczenie. Mój ulubiony moment to wchodzenie do sali posiedzeń, spotkania z ludźmi z różnych krajów i kontakty z różnymi kulturami. To doświadczenie miało na mnie duży wpływ i zwiększyło moją wiedzę o Europie.*

MARY: *Każdy podczas EYE był pełen energii. Będę informowała znajomych w kraju o tym doświadczeniu i będę zachęcać ich do przyjazdu do Strasburga i udziału w kolejnej edycji. Tu uświadomiłam sobie, że jeśli działamy razem, możemy stworzyć coś bardzo pięknego.*

MARINOS: *Udział w EYE to moja pierwsza podróż poza Cypr i każdy moment tego wydarzenia sprawił mi dużo radości. Strasburg to wspaniałe miejsce i naprawdę doświadczenie to sprawiło mi dużą przyjemność – od momentu wejścia na pokład samolotu. Pragnę przekazać swoim znajomym wiadomość, że bardzo miło jest być częścią Europy, gdyż istnieje w niej tak wiele różnych kultur, różnych kuchni, języków i różnych sposobów życia. To zróżnicowanie pokazuje nam, że nadal istnieje nadzieja dla Europy.*

Christiana Petraki,
nauczycielka w liceum i technikum w Polis Chrysochous na Cyprze
i jej uczniowie (Simona Bortea, Mary Fournidou i Marinós)

58. WPROWADZENIE KATEGORII POLITYKI DO EDUKACJI OBYWATELSKIEJ

Pomysł z warsztatów

Mój pomysł to wprowadzenie edukacji politycznej we wszystkich szkołach w całej UE. Mimo że edukacja nie należy do kompetencji Unii Europejskiej, UE powinna wywierać presję na państwa członkowskie, aby ulepszały edukację polityczną. Do programów nauczania można by dodać nowy podmiot, obejmujący politykę, a także historię i działania Unii Europejskiej.

W szkołach bardzo brakuje edukacji politycznej. Młodzi ludzie są uczeni polityki w ograniczonym zakresie – system edukacji powinien zostać zmieniony, aby uczniowie byli w stanie zrozumieć złożoność Unii Europejskiej i wkład, jaki wniosła w jakość ich życia.

Można to osiągnąć we współpracy z gazetami lub innymi mediami. Jednym z przykładów mogłoby być przyznawanie swobodnego dostępu do gazet internetowych szkołom oferującym wiedzę z zakresu polityki.

60. STWORZENIE INICJATYWY MOBILNYCH DYREKTORÓW SZKÓŁ

John

UE mogłaby rozważyć wspieranie i koordynowanie inicjatywy mobilnych dyrektorów szkół, zakładającej współpracę dyrektorów z rządami, szkołami i lokalnymi podmiotami w całej UE. Inicjatywa ta zapewniłaby nowe pomysły od nowych osób, ponieważ dyrektorzy szkół organizowaliby warsztaty i dyskusje przy okrągłym stole. Warsztaty byłyby poświęcone dogłębnej refleksji o przyszłości Europy i gromadziłyby młodych liderów, studentów, pracowników szczebla kierowniczego i przedsiębiorców. Dyskusje mogłyby prowadzić posłowie, eksperci lub przedstawiciele środowisk opiniotwórczych w Europie i poza nią.

Mobilna kadra kierownicza szkół mogłaby wykorzystywać projekty wskazane przez uczestników inicjatywy, by zwiększać zaangażowanie polityczne, które mogłoby obejmować zaproponowanie dwudziestu konkretnych projektów. Młodzi ludzie biorący udział w tych warsztatach mogliby następnie przez rok pracować jako wolontariusze nad tymi projektami. Mogłoby to przyczynić się do promowania aktywności obywatelskiej i zaangażowania w sprawy europejskie.

59. SFINANSOWANIE DOKUMENTU TOŻSAMOŚCI DLA MŁODZIEŻY UMOŻLIWIĄJĄCEGO OTRZYMYWANIE RABATÓW W OBIEKTACH KULTURALNYCH

Pomysł z warsztatów

UE powinna wspierać system, który zapewniłby młodym ludziom poniżej 25 roku życia kartę dającą rabaty na dostęp do niektórych atrakcji kulturalnych, takich jak muzea, biblioteki i teatry.

Niedawna decyzja utworzenia bezpłatnego biletu Interrail dla pewnej grupy młodych Europejczyków spotkała się z przychylnym przyjęciem, jednak należy zwiększać liczbę podobnych inicjatyw. Podróżując, młodzi ludzie często chcieliby zwiedzać atrakcje oferowane przez dane miasto, ale zaporowe koszty mogą stanowić dla nich barierę.

Dzięki finansowaniu kart rabatowych UE mogłaby zapewnić wymierne korzyści młodym ludziom, którzy chcą podróżować i poznawać to, co Europa ma im do zaoferowania.

KOMENTARZ FORUM MŁODZIEŻY

RAZEM I OSOBNO

Debata na temat przyszłości Europy toczy się obecnie wszędzie i z reguły pojawiają się apele, by to młodzi ludzie byli w centrum zainteresowania naszych przywódców. Czy są to puste słowa czy rzeczywiste zobowiązanie do zaangażowania młodych w budowanie przyszłości naszej Unii? Aby tworzyć bardziej zjednoczoną, dostatnią, demokratyczną i trwałą Europę, opartą na prawach człowieka i praworządności, młodzi ludzie i ich organizacje muszą stanowić element dialogu i decyzji. Europejskie Forum Młodzieży działa, aby głos milionów młodych ludzi był słyszalny i kształtował Europę dziś i w przyszłości.

Dwa procesy kształtują obecnie przyszłość Unii Europejskiej: wyjście Zjednoczonego Królestwa z UE i dyskusja na temat przyszłości Europy. Chociaż wielu skutków tych procesów jeszcze nie znamy, zarówno procesy, jak i ich części składowe zostały szczegółowo przedyskutowane podczas YO!FEST i Europejskiego Spotkania Młodzieży 2018.

Oba wydarzenia łączy to, że aktywną rolę odgrywa podczas nich młodzież oraz przestrzeń, którą należy udostępnić takim młodym osobom. W ramach prowadzonej od dłuższego czasu przez Europejskie Forum Młodzieży kampanii #YouthUp apeluje się o szersze włączanie młodzieży do polityki, podkreślając znaczenie głosu młodzieży w obu tych negocjacjach.

W dyskusjach na temat brexitu to młodzi ludzie byli i wciąż są generacją, która w najbardziej zdecydowany sposób opowiada się za UE. Nie są oni bynajmniej apatyczni w wyrażaniu swoich poglądów, gdyż angażują się w bezpośrednie działania polityczne, prowadzą ofensywę i masowo wychodzą na ulicę w tej sprawie. Jest zatem jasne, że głos młodych obywateli Zjednoczonego Królestwa musi zostać wysłuchany podczas negocjacji. Młodzi ludzie są częścią polityki i są polityką zainteresowani – odrzucają po prostu struktury, które postrzegają jako niewydolne. W związku z tym, oceniając udział młodych, musimy wyjść poza zwykłe dane dotyczące frekwencji wyborczej: problem udziału młodzieży w życiu politycznym istnieje, ale jest ściśle związany z porządkiem instytucjonalnym w polityce.

Młodzi ludzie mówią jasno, że ich głos musi zostać wysłuchany przy stole negocjacyjnym, jak to wyraziły Brytyjska Rada Młodzieży i Europejskie Forum Młodzieży. Skutki brexitu – polityczne, społeczne, gospodarcze i środowiskowe – mogą być negatywne dla osób młodych potencjalnie bardziej niż dla starszych pokoleń. Jak podano w rezolucji Europejskiego Forum Młodzieży w sprawie młodych ludzi i brexitu i co potwierdzili uczestnicy YO!FEST i EYE 2018, nadal priorytetowo należy traktować ochronę praw i dostęp osób młodych do możliwości, jakie oferuje im UE, takich jak Erasmus. Aby stało się to faktem, młodzi ludzie muszą odegrać swoją rolę w negocjacjach.

Uczestnicy YO!FEST i EYE 2018 podkreślali również znaczenie ochrony i propagowania praw człowieka jako głównego obszaru zainteresowania w negocjacjach brexitowych. W zależności od tego, w jaki sposób Zjednoczone Królestwo opuści UE, państwo to może nie być już sygnatariuszem Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Jednak pozostanie sygnatariuszem europejskiej

konwencji praw człowieka i ten udział należy chronić i ewentualnie rozszerzać, aby w dalszym stopniu wzmacniać ochronę praw młodzieży, jak wskazano w dokumencie programowym Europejskiego Forum Młodzieży w sprawie równości i niedyskryminacji, a także jak zdecydowanie podkreślali uczestnicy YO!FEST i EYE 2018. Jest to kolejny kluczowy obszar, który będzie priorytetem dla młodych ludzi w negocjacjach brexitowych.

Drugim procesem jest oczywiście dyskusja na temat przyszłości Europy. Chociaż głos młodych ludzi ma podstawowe znaczenie podczas rozmów w sprawie brexitu, istota demokratycznego uczestnictwa i tego, jak Unia Europejska powinna uwzględniać nowe formy w swojej strukturze, są silnie powiązane z dyskusją na temat przyszłości Europy.

Centralnym elementem tej dyskusji jest kwestia demokracji. Oczywiście demokracja nie może istnieć bez znaczącego udziału wszystkich grup społecznych. Zwłaszcza w obecnych czasach młodzi ludzie uznają, że uczestnictwo polityczne wykracza poza udział w głosowaniu i obejmuje wiele alternatywnych form uczestnictwa, takich jak protesty i ankiety: zmieniające się formy demokracji. Dotyczy to w szczególności obecnego pokolenia młodych ludzi: jeżeli nie uda nam się rozpoznać zmieniających się metod i przekonań i przystosować się do nich, europejskie instytucje polityczne mogą stawać się coraz bardziej oderwane od życia i anachroniczne. W związku z tym w ramach dyskusji nad przyszłością Europy należy rozważyć, w jaki sposób zmniejszyć przepaść między młodymi ludźmi i instytucjami politycznymi, by kreatywność i potencjał młodych mogły wspierać procesy decyzyjne.

Jest to widoczne w wielu pomysłach, które przedstawiono podczas YO!FEST i EYE 2018.

Uczestnicy postulowali zmniejszenie do 16 lat wieku uprawniającego do głosowania zgodnie z tym, co Europejskie Forum Młodzieży zaproponowało w 2006 r. Obniżenie wieku do 16 lat okazało się mieć wyraźny pozytywny wpływ na zaangażowanie młodzieży i świadomość polityczną młodych. Wiele krajów już to zrobiło: Austria, Malta czy Estonia. Parlament Europejski potwierdził to żądanie w 2015 r., wzywając do obniżenia wieku uprawniającego do głosowania do 16 lat w prawie wyborczym państw członkowskich.

Badania pokazują, że jeżeli młode osoby zaczynają wcześniej angażować się w życie obywatelskie i demokratyczne przez udział w wyborach, już do końca życia pozostają bardziej zaangażowane. Uzupełniając ten pomysł, zarówno Europejskie Forum Młodzieży, jak i uczestnicy YOIFEST i EYE 2018 opowiadają się za edukacją obywatelską we wszystkich szkołach, by młodzi wyborcy byli w stanie głosować świadomie. W połączeniu z kompleksową edukacją obywatelską obniżenie wieku uprawniającego do głosowania ułatwia ugruntowywanie zwyczaju głosowania, gdy młodzi ludzie są nadal w szkole i często nadal mieszkają z rodzicami, co podwyższa współczynniki aktywności w ciągu całego życia. Bez takiej edukacji szesnasto- i siedemnastolatki byliby konfrontowani z kolejnymi wyborami lokalnymi, krajowymi lub europejskimi bez uprzedniej wiedzy o systemie i sposobie jego funkcjonowania. W związku

z tym obniżenie wieku uprawniającego do głosowania do lat 16 i edukacja obywatelska muszą iść w parze, aby pobudzać demokrację.

Te wskazówki co do sposobu rozwiązania problemu demokratycznych luk i wpływu, jaki mają one na ludzi młodych, poprzez takie procesy jak brexit i rozważania o przyszłości Europy nie są wyczerpujące, lecz debaty podczas YOIFEST i EYE 2018 i szersza kampania #YouthUp proponują konkretne, znaczące zmiany, które mogłyby pomóc młodym ludziom powrócić do polityki wyborczej. To młodzież powinna znaleźć się w centrum dyskusji podczas przyszłorocznej kampanii przed wyborami europejskimi. Decydenci i przywódcy polityczni muszą słuchać, angażować się i przyjmować większe, szerszej zakrojone zmiany – by odwrócić trend w postaci instytucji politycznych odsuwających się od młodszych obywateli.

4. BEZPIECZNE I NIEBEZPIECZNE: Jak przeżyć w niespokojnych czasach

W Europie pokój i bezpieczeństwo historycznie powiązane są z wyścigiem zbrojeń i konfliktami; pokój osiągalny drogą zbrojną, a stabilność siłą. W kontekście współczesnym pokój i bezpieczeństwo osiąga się za pomocą działań dyplomatycznych, przestrzegania praworządności międzynarodowej i zapisów karty praw człowieka. Jednak czy obecne wspólne rozumienie zagrożeń dla bezpieczeństwa jest adekwatne do nowych, pojawiających się zagrożeń? Czy nasze podejścia do bezpieczeństwa umożliwiają nam odpowiednie radzenie sobie z zagrożeniami?

Aby polityka bezpieczeństwa skutecznie stawiała czoła wyzwaniom wynikającym z postępów technologicznych i zmian społecznych, wszystkie grupy społeczeństwa i eksperci muszą mieć przestrzeń do konstruktywnego angażowania się w dyskusje. Jako najważniejsze podmioty przyszłości i jako grupa demograficzna napotyka bariery w dostępie do procesu politycznego, młodzi ludzie muszą otrzymać wsparcie w dostępie do platformy przeznaczonej na tak istotne dyskusje. EYE 2018 wyznaczyło początek. Młodzi ludzie chcą żyć w pokoju i bezpiecznie.

Chociaż te głosy nie zawsze były zgodne, wspólne tematy były widoczne: uczestnicy byli sfrustrowani tym, jak ograniczony jest dostęp młodych ludzi do procesu politycznego, i wezwali do działań na rzecz reform, pokoju i bezpieczeństwa. Tej frustracji towarzyszy trudna sytuacja młodzieży i jej częste wykorzystywanie. Ponad 600 000 000 młodych osób na całym świecie żyje na obszarach objętych konfliktami zbrojnymi i niestabilnych.

Głosem tym towarzyszyło zdecydowane wezwanie do wzmocnienia pozycji młodych ludzi jako demokratycznych przedstawicieli w pracach na rzecz pokoju i zapobiegania marginalizacji, ekstremizmom i konfliktom.

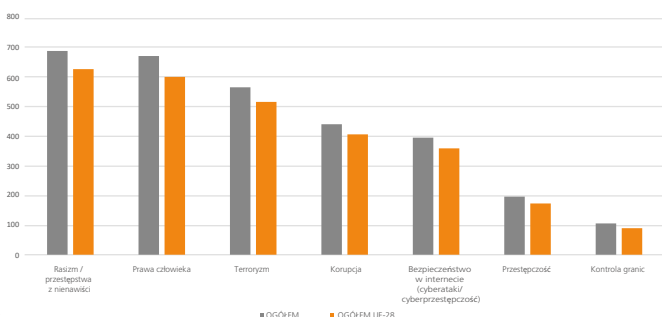
Podczas wydarzenia spotkali się uczestnicy z różnych środowisk, o różnych poglądach na bezpieczeństwo i niebezpieczeństwo. Pomimo rozbieżnych stanowisk istnieją wspólne obawy, a dyskusje prowadziły często do proponowania wspólnych, praktycznych rozwiązań. Te perspektywy i idee tworzą podstawę naszych dalszych działań w tych trudnych czasach.

Jednak w tej kwestii jest szczególnie istotne, aby uznać opinie, które nie zostały przedstawione podczas EYE, oraz uznać, że ci, którzy mogli wziąć udział w tym wydarzeniu, są w uprzywilejowanej sytuacji, a także by uwzględnić to w sprawozdaniu. Niestety niedostatecznie reprezentowane były poglądy spoza UE, zarówno perspektywy regionalne, jak i globalne. Droga ku pokojowi i bezpieczeństwu musi jednak uwzględniać podmioty ze wszystkich kontynentów, o różnych doświadczeniach, ponieważ bezpieczeństwo jest problemem globalnym. W związku z tym temat koncentruje się na działaniach organizacji ponadnarodowych i międzynarodowych na rzecz międzynarodowej współpracy w zakresie pokoju i bezpieczeństwa, a w szczególności roli UE w tych procesach.

Instagram: @AndyHendrata

BEZPIECZNE I NIEBEZPIECZNE – NAJWAŻNIEJSZE PROBLEMY, PRZED KTÓRYMI STÓJĄ MŁODZI EUROPEJCZYCY

PRAWA CZŁOWIEKA I PRAWORZĄDNOŚĆ

Jako zabezpieczenie pokojowego i bezpiecznego społeczeństwa traktaty i przepisy dotyczące praw człowieka stoją na straży bezpieczeństwa i rozwoju ludzi na całym świecie. Działania na rzecz pokoju i bezpieczeństwa muszą uwzględniać priorytetowe znaczenie dalszego przestrzegania tych praw przez zobowiązanie się do poszanowania zapisów obecnie obowiązujących aktów, które je chronią.

Srodkiem do osiągnięcia tego celu jest postrzeganie zagrożeń dla bezpieczeństwa i ochrony przez przyzmat prawa, które naruszają. Gwarantuje to, że uchycienia ze strony państw zostaną wskazane, i zachęca decydentów do uczynienia praw w zakresie bezpieczeństwa kwestią najwyższej wagi. Bezpieczeństwo i ochrona nie mogą być rozpatrywane w oderwaniu od koncepcji praw człowieka. Podejście oparte na prawach zapewnia stosowanie praktyki wdrażania bezpieczeństwa oraz opiera się na prawach człowieka.

Rozważania te są oparte na zobowiązaniach prawnych wobec tych, których bezpieczeństwo jest zagrożone. W związku z tym temat ten będzie obejmował krytykę stanu praworządności i analizę aktualnych polityk bezpieczeństwa. Pomysły obejmują również rozwiązania w zakresie tego, jak praworządność może być narzędziem budowania pokojowego i bezpiecznego społeczeństwa.

61. PRZYWÓDZTWO DZIĘKI WDROŻENIU REZOLUCJI RB ONZ NR 2250 W SPRAWIE MŁODZIEŻY

Pomysł z warsztatów

Rezolucja Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 2250 (RB ONZ nr 2250) to pierwsza rezolucja dotycząca roli młodych ludzi w społeczeństwie oraz wspierania młodych ludzi i organizacji młodzieżowych jako ważnych partnerów w działaniach na rzecz zapobiegania konfliktom i brutalnemu ekstremizmowi. Jako pierwsza wskazuje na powiązania między młodzieżą, pokojem a bezpieczeństwem oraz daje bodziec do podejmowania przez młodych ludzi wysiłków na rzecz rozwiązywania konfliktów i budowania pokoju. Musimy dopilnować, by rezolucja nie napotkała problemów na etapie wdrażania. Dlatego młodzi ludzie domagają się od Unii Europejskiej, by odgrywała ważną rolę przywódczą w procesie realizacji rezolucji RB ONZ nr 2250.

Należy stworzyć krajowe plany wdrażania, aby skutecznie zintegrować te ramy, a następnie utrwalić je we współpracy z zainteresowanymi stronami na wszystkich szczeblach. Kraje powinny ustanowić wspólne ramy monitorowania i oceny wdrożenia tej rezolucji, obejmujące unijne wskaźniki dotyczące sprawozdawczości, wraz z wewnętrznymi mechanizmami monitorowania. Ponadto w przypadku tej rezolucji współpraca powinna odpowiadać przynajmniej stopniowi współpracy, którą są w stanie prowadzić państwa Rada Europy.

Należy dopilnować, by podejście do wdrażania rezolucji zakładało współpracę departamentów różnych ministerstw, a także zachęcać do kooperacji na szczeblu regionalnym i krajowym. Podejście to musi ułatwiać wspólne działania między organizacjami społeczeństwa obywatelskiego a państwem, zapewniając znaczące zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego. Aby być równorzędnymi partnerami w procesie i przyczynić się do niego w konkretny sposób, organizacje młodzieżowe potrzebują finansowania i wsparcia ze strony Unii Europejskiej, tak by mogły wykorzystać swoje zdolności do pracy w ramach tego systemu.

62. PRIORYTETOWE TRAKTOWANIE PRAW CZŁOWIEKA W UMOWACH HANDLOWYCH

Joanna

UE musi zacząć umieszczać prawa człowieka na liście priorytetów w dziedzinie inwestycji międzynarodowych i umów handlowych.

Według prawa międzynarodowego państwo jest podstawowym podmiotem odpowiedzialnym za ochronę praw człowieka. W społeczeństwach demokratycznych wszystkie uprawnienia publiczne są powiązane z zobowiązaniami w zakresie przestrzegania praw podstawowych przysługujących obywatelom. Jednak reakcje na łamanie praw człowieka nie są tak skuteczne, jak mogłyby być. Jest to szczególnie wyraźne w przypadku mechanizmów prawnych, które powstały dla inwestorów publicznych.

Europa reaguje na presję społeczeństwa obywatelskiego i podąża w kierunku systemu wielostronnego trybunału inwestycyjnego. Kwestie, na które musimy odpowiedzieć, tworząc taki nowy system, to czy będzie on pozwalał jedynie inwestorom na wnoszenie skarg przeciwko państwom, jednocześnie utrudniając stronom wnoszenie roszczeń wobec inwestorów? Czy będzie on egzekwował zobowiązania w zakresie praw człowieka i środowiska także w przypadku przedsiębiorstw?

Chcielibyśmy zapewnić, by system wielostronnego trybunału inwestycyjnego nie zniechęcał inwestorów do inwestowania w UE. W tym kontekście UE powinna być neutralna i sprawiedliwa, lecz musi również bronić praw człowieka podczas negocjowania takich umów.

UE musi zacząć umieszczać prawa człowieka na liście priorytetów w dziedzinie inwestycji międzynarodowych i umów handlowych.

Według prawa międzynarodowego państwo jest podstawowym podmiotem odpowiedzialnym za ochronę praw człowieka. W społeczeństwach demokratycznych wszystkie uprawnienia publiczne są powiązane z zobowiązaniami w zakresie przestrzegania praw podstawowych obywateli. Jednak z różnych powodów sądy krajowe są czasem nieskuteczne, nieprzewidywalne i niepewne, gdy trzeba zareagować na łamanie praw człowieka. Jest to szczególnie wyraźne w przypadku mechanizmów prawnych, które powstały dzięki inwestorom publicznym i dla nich. Europa reaguje na presję społeczeństwa obywatelskiego i podąża w kierunku systemu wielostronnego trybunału inwestycyjnego. UE musi zadbać o to, by taki nowy sąd chronił prawa własności inwestorów w sposób skuteczny i neutralny. Pojawiają się jednak pytania: czy system będzie pozwalał jedynie inwestorom na wnoszenie skarg przeciwko państwom, jednocześnie utrudniając stronom trzecim wnoszenie roszczeń wobec inwestorów? Czy będzie on egzekwował zobowiązania w zakresie praw człowieka i środowiska także w przypadku przedsiębiorstw?

Chcielibyśmy zapewnić, by taki trybunał nie zniechęcał inwestorów do inwestowania w UE. W związku z tym UE powinna być neutralna i sprawiedliwa, lecz również kierować się prawem, które ma na celu zarówno ochronę inwestorów, jak i interesu publicznego.

63. NADANIE WYMIAROWI SPRAWIEDLIWOŚCI EUROPEJSKIEGO CHARAKTERU

Nikolaus

Należy rozważyć przyjęcie nowego traktatu rozszerzającego kompetencje UE, aby granice państwowe nie stanowiły przeszkody, jeśli chodzi o przeciwdziałanie przestępczości. Pierwszym krokiem byłoby połączenie wszystkich systemów sądowych państw członkowskich, aby stworzyć nadrzędną jurysdykcję na szczeblu UE. Niedawna reforma roli prokuratora europejskiego stanowi początek, ale można zrobić więcej.

W takim nowym traktacie można również przyznać więcej kompetencji Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, aby położyć nacisk na wdrożenie wydawanych przez nią decyzji. Obecnie ESDZ jest unijną służbą dyplomatyczną, a także ministerstwem spraw zagranicznych i obrony UE. Jeśli ESDZ dostanie więcej uprawnień i zaangażuje się mocniej we współpracę ze służbami zagranicznymi wszystkich państw, UE mogłaby stać się bardziej wiarygodnym podmiotem na arenie międzynarodowej.

65. ZWIĘKSZENIE UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ MEDIÓW SPOŁECZNOŚCIOWYCH

Pomysł z warsztatów

Skutecznym rozwiązaniem w celu zwalczania naruszeń prywatności, niewłaściwego wykorzystywania danych oraz podważania procesu demokratycznego byłoby odebranie takich narzędzi jak media społecznościowe osobom prywatnym i organizacjom nastawionym na zysk i uczynienie z nich dobra społecznego, co zapewniłoby obiektywność i rzetelność.

Nam, młodym ludziom, trudno jest egzystować obecnie bez obecności w mediach społecznościowych, biorąc pod uwagę korzyści społeczne, zawodowe i praktyczne. Inne podstawowe usługi, takie jak elektryczność, gaz lub internet, są regulowane z uwagi na ich kluczową rolę w społeczeństwie. Z tego powodu portale społecznościowe powinny zostać poddane przeglądowi i regulacji jako usługi publiczne tak samo jak urządzenia elektryczne i telefony komórkowe.

Okazało się, że korporacje będące właścicielami platform mediów społecznościowych nie są skłonne do dostosowywania się ani do samoregulacji. Choć media społecznościowe nie są tak niezbędne do przetrwania jak tradycyjne usługi użyteczności publicznej, takie jak elektryczność, woda i gaz ziemny, żyjemy w coraz bardziej połączonym świecie i życie młodzieży często zależy w dużej mierze od tych platform.

64. ZWALCZANIE WYKLUCZENIA SPOŁECZNEGO, ABY ZAPOBIEGAĆ EKSTREMIZMOWI

Pomysł z warsztatów

UE powinna działać na rzecz unikania wykluczenia i wspierać integrację, aby powstrzymać ludzi od zwracania się w stronę ideałów ekstremistycznych. Ekstremizm ma wpływ na różne społeczności, imigranci są tylko jedną z nich, i często znajduje podatny grunt w postaci wykluczenia, które grupy ekstremistyczne wykorzystują.

Dzięki udzielaniu wsparcia finansowego grupom społecznym obejmującym członków z różnych społeczności i zapewnianiu bezpłatnej edukacji, np. kursów językowych, osoby, które w innym przypadku mogłyby czuć się wykluczone ze społeczeństwa, mogą zamiast tego nawiązać kontakty z innymi. Pomaga to w budowaniu zrozumienia i poszanowania różnych punktów widzenia oraz tworzy większe poczucie przynależności.

Uważamy, że niezbędne jest dopilnowanie, by integracja imigrantów stanowiła priorytet w czasach, gdy budżety są bardzo obciążone – długoterminowe korzyści są zbyt ważne, by można je było lekceważyć.

66. WSPIERANIE WIĘKSZEJ WSPÓŁPRACY WOJSKOWEJ

Michel

UE powinna rozważyć ustanowienie „Europejskiej Rady Bezpieczeństwa”, która byłaby złożona z europejskich ministrów obrony i mogłaby być odpowiedzialna za decyzje o użyciu paneuropejskich sił wojskowych.

Unia ma w Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych (ESDZ) instytucję służb dyplomatycznych, która wspiera działania Wysokiego Przedstawiciela UE do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa. Nie istnieje jednak wspólna zagraniczna polityka bezpieczeństwa.

Rada Bezpieczeństwa nie tylko koordynowałaby politykę zagraniczną UE, ale usprawniałaby również dialog między UE a innymi potęgami światowymi, ponieważ ułatwiałaby kontakty. Przyczyniłoby się to do wzmocnienia UE jako jednolitego podmiotu w tym obszarze, co dotychczas zaniedbywano, a potrzebna jest poprawa formalnej koordynacji.

67. STWORZENIE KORYTARZY HUMANITARNYCH DLA UCHODźCÓW

Hannah

Włączenie społeczne i integracja mają podstawowe znaczenie dla tworzenia społeczeństwa obywatelskiego. Pojęcia te zyskują jeszcze na znaczeniu w ostatnich latach, gdy do Europy przybywa znaczna liczba osób ubiegających się o azyl. Kluczowym elementem tej dyskusji jest kwestia sposobu finansowania programów i wspierania napływających uchodźców.

Korytarze humanitarne mogłyby być koordynowane przez społeczeństwo obywatelskie i społeczność wspieraną przez państwo w oparciu o zintegrowaną sieć wsparcia dla migrantów przybywających do UE. Oznaczałoby to współpracę organizacji pozarządowych z lokalnymi organizacjami charytatywnymi i grupami społeczności lokalnych w zakresie weryfikacji uchodźców znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji. Grupy takie pomagałyby potem osobom ubiegającym się o azyl i uchodźcom znajdującym się w szczególnie trudnej sytuacji w integracji ze społecznościami lokalnymi.

Projekt ten można dostosować od potrzeb innych krajów europejskich, ponieważ ma on formę partnerstwa między prywatnymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego a rządami państw członkowskich. UE mogłaby odegrać ważną rolę w wyszukiwaniu w całej Europie organizacji społeczeństwa obywatelskiego zainteresowanych uczestnictwem i zachęcać państwa członkowskie do tworzenia podobnych korytarzy i dzielenia się najlepszymi praktykami.

WYWIAD

Młodzi mieszkańcy w Unii Europejskiej nie doświadczają ostrych konfliktów ani naruszania praw człowieka. Co chciałaby Pani przekazać młodym ludziom w Europie, którzy żyją w silnej demokracji i przyjmują ją za pewnik?

Są szczęściarzami, że nie muszą przechodzić przez to, czego doświadczają ludzie w moim kraju. Prawa człowieka i demokracja są kluczowe, i młodzi ludzie muszą dołożyć wszelkich starań, aby poprawiać sytuację w tym zakresie. Oraz że nie jest to wyłącznie problematyka europejska. Dotyczy to całego świata. Młodzi ludzie mogą dać się łatwo zwieść ekstremizmowi. Jest to największe zagrożenie dla naszej przyszłości. Zamiast być częścią świata przemocy, powinni troszczyć się o przestrzeganie praw człowieka i aktywnie działać na ich rzecz. Informacje na temat praw człowieka i demokracji należy upowszechniać wśród młodych ludzi za pośrednictwem edukacji. Czasem wychowanie w domu nie wystarczy, by przekazać młodym ludziom znaczenie swobody głosowania oraz indywidualnych i zbiorowych praw człowieka. Dlatego też należy podnieść poziom edukacji. Demokracja powinna być dominującym ustrojem i to właśnie młodzi ludzie powinni być tego świadomi oraz bronić demokracji, by jej nie utracić.

Lamiya Aji Bashar,
zdobywczyni Nagrody imienia Sacharowa

TWORZENIE PRZESTRZENI DLA SPOŁECZEŃSTWA OBYWATELSKIEGO

Niezależne społeczeństwo obywatelskie ma zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa europejskiego. Jest przestrzenią, w której społeczność mogą kształtować politykę, nie oglądając się na zysk ani na organy państwowe. Aby pomóc zajmować się niesprawiedliwościami wynikającymi z braku bezpieczeństwa, społeczeństwo obywatelskie musi być w stanie nawiązać dialog z władzami i decydentami politycznymi na szczeblu lokalnym, krajowym i globalnym.

Bez prężnego społeczeństwa obywatelskiego na wszystkich szczeblach demokracja będzie miała kłopoty, a głosy tych, którzy napotykać największe bariery w procesie decyzyjnym, mogą nie zostać wysłuchane, i mniejszości mogą znaleźć się w niekorzystnej sytuacji. Z tego powodu podczas EYE młodzi ludzie wzywali do ochrony różnorodnego, silnego i niezależnego społeczeństwa obywatelskiego, gdyż jest ono niezbędne dla bezpieczeństwa i pokoju.

Niestety zjawisko kurczenia się przestrzeni społeczeństwa obywatelskiego nasila się. W następstwie coraz szybszych działań w ostatnich latach zmierzających do zwiększenia kontroli ponad sto państw na całym świecie przyjęło przepisy ograniczające działanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego.

Ograniczenia takie są autorytarną reakcją na ideały demokratyczne. Ta globalna tendencja powinna być zwalczana i odwracana w interesie demokracji, by zapewnić wszystkim obywatelom bezpieczne środowisko.

Reżimy są bardziej ostateczne i cyniczne w atakach na społeczeństwo obywatelskie, co jest wynikiem słabej międzynarodowej reakcji na wczesnym etapie. UE musi obecnie działać jako lider we wspieraniu wzrostu i zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego.

68. UTWORZENIE PANEUROPEJSKIEJ BAZY DANYCH W ZAKRESIE PRZEJRZYSTOŚCI

Florin

Unia Europejska musi podjąć starania, aby ułatwić przejrzystość i zwiększyć odpowiedzialność państw i podmiotów ponadnarodowych wobec osób fizycznych. Jednym ze sposobów osiągnięcia tego celu byłoby stworzenie ogólnoeuropejskiej bazy danych dotyczących przejrzystości, by promować wysoką jakość dziennikarstwa i silny nadzór obywatelski. Może to obejmować też przepis prawny, który dotyczyłby wszystkich państw członkowskich i wymagał, aby dane w zakresie własności gruntów i przedsiębiorstw były dostępne bezpłatnie. Przyczyniłoby się to do walki z korupcją i populizmem.

Przejrzystość powinna być podstawą polityki UE. W niektórych państwach, np. w Rumunii, tak prosta kwestia jak otrzymanie wykazu przedsiębiorstw zarejestrowanych w państwie wiąże się ze znacznym wydatkiem. To ogromna przeszkoda dla wielu osób, w tym dziennikarzy śledczych próbujących wykryć korupcję, gdyż mogą pracować jedynie z wykorzystaniem konkretnych danych. Bez przejrzystości trudno mówić o rozliczalności, a korupcja kwitnie. Baza danych ProZorro, monitorująca zamówienia publiczne na Ukrainie, nagrodzona w konkursie Partnerstwa na rzecz Otwartego Rządu, może być wzorem takiej paneuropejskiej bazy danych.

Wskaźnik postrzegania korupcji, coroczny ranking państw przygotowywany przez Transparency International, pokazuje, że samo prawodawstwo nie wystarczy do jej zwalczania. Aby umożliwić społeczeństwu przezwycięzenie korupcji, musimy ułatwić tworzenie sprzyjającego środowiska, obejmującego wolność prasy i przestrzeń społeczeństwa obywatelskiego.

UE musi uprościć proces zgłaszania przez obywateli przypadków podejrzenia o korupcję, chronić sygnalistów przed odwetem i wspierać działania organów ścigania, jeżeli dostępne są wiarygodne informacje. Czyniąc to, UE uznałaby istotną rolę, jaką wolne media i społeczeństwo obywatelskie odgrywają w skutecznym monitorowaniu i w skutecznym dochodzeniach.

69. OCHRONA SYGNALISTÓW

Coralie

UE powinna zachęcać państwa członkowskie do wprowadzenia na szczeblu krajowym przepisów, które chroniłyby sygnalistów przed niesprawiedliwymi sankcjami. Ludzie muszą wiedzieć, że mogą informować o nieprawidłowościach i że mają stosowne gwarancje prawne, jeśli będą protestować przeciwko korupcji. Parlament Europejski powinien podjąć działania, by wzmocnić pozycję sygnalistów.

Wskaźnik postrzegania korupcji, coroczny ranking państw przygotowywany przez Transparency International, pokazuje, że samo prawodawstwo nie wystarczy do jej zwalczania. Aby umożliwić społeczeństwu przezwycięzenie korupcji, musimy ułatwić tworzenie sprzyjającego środowiska, obejmującego wolność prasy i przestrzeń społeczeństwa obywatelskiego.

UE musi uprościć proces zgłaszania przez obywateli przypadków podejrzenia o korupcję, chronić sygnalistów przed odwetem i wspierać działania organów ścigania, jeżeli dostępne są wiarygodne informacje. Czyniąc to, UE uznałaby istotną rolę, jaką wolne media i społeczeństwo obywatelskie odgrywają w skutecznym monitorowaniu i w skutecznym dochodzeniach.

70. SZKOLENIA POLICJI W ZAKRESIE ZWALCZANIA PRZESTĘPSTW Z NIENAWIŚCI W INTERNECIE

Kelly-Ann

Policja powinna być szkolona i dysponować większymi umiejętnościami cyfrowymi, by móc rozpoznawać nadużycia w internecie na wczesnym etapie. Konieczne byłoby też wdrożenie strategii zapobiegawczych, takich jak włączenie nadużyć w internecie oraz przestępstw internetowych do dokumentów prawnych w całej UE.

Nadużycia w internecie i nawoływanie do nienawiści wobec kobiet, zwłaszcza w mediach społecznościowych i na innych platformach internetowych, są problemem, który pojawił się wraz z postępem cyfryzacji.

Kobiety częściej niż mężczyźni są narażone na nadużycia w sieci. UE musi interweniować, podejmować inicjatywę i ułatwiać dyskusję nad tym, jak temu zjawisku przeciwdziałać. Umiejętności cyfrowe muszą również zostać uwzględnione w programach nauczania, gdyż to platformy edukacyjne odgrywają ważną rolę w podnoszeniu świadomości i upowszechnianiu metod zapobiegania.

Ustawodawstwo powinno pochodzić z poszczególnych państw członkowskich, ale można by opracować projekt, który państwa członkowskie mogłyby przyjąć w sposób podobny do konwencji stambulskiej – Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej.

72. DEKLARACJA PRAW INTERNETOWYCH

Pomysł z warsztatów

Podobnie jak deklaracja praw człowieka deklaracja praw internetowych mogłaby stanowić wytyczne na rzecz bezpieczniejszego internetu, bardziej sprzyjającego włączeniu społecznemu.

Obecnie internet stanowi dla władzy szarą strefę, w której nie w pełni przestrzega się przepisów zwyczajowo regulujących bardziej tradycyjne formy mediów. UE powinna wykorzystać swoją pozycję światowego bastionu praw liberalnych i demokratycznych i działać na rzecz niezawodnego i bezpiecznego internetu. Poprzez sporządzenie deklaracji praw internetowych UE mogłaby podjąć kroki w celu zjednoczenia sojuszników w walce przeciwko cyberwojnie, rozszerzając działania na obywateli, by nadać im prawa w sieci.

W praktyce może to obejmować utworzenie systemu „światł ulicznych”, który niezależni analitycy mogliby wykorzystywać, aby ocenić wiarygodność źródeł, co ułatwiłoby identyfikację nieprawidłowych lub całkiem fałszywych doniesień.

Internet jest potężnym narzędziem, lecz może przynieść społeczeństwu zarówno korzyści, jak i zjawiska negatywne. UE powinna zdecydowanie działać na rzecz zagwarantowania przestrzegania praw indywidualnych.

71. STWORZENIE FUNDUSZU MŁODYCH KANDYDATÓW

Hannah

UE powinna zmniejszać bariery finansowe, które utrudniają formalne uczestnictwo w demokracji i które wielu młodych ludzi napotyka na początku swojej kariery politycznej. Należy utworzyć fundusz na rzecz wspierania młodych kandydatów.

Zbyt mało młodych osób kandyduje w wyborach lokalnych lub krajowych. Potrzebujemy więcej wzorów do naśladowania: osób, które zajmowałyby stanowiska na wszystkich szczeblach sprawowania władzy, pochodzących z różnych środowisk, o różnych interesach, możliwościach i tożsamości. W przeciwnym wypadku polityka będzie raczej niedostępna dla ogółu społeczeństwa.

Istnieje kilka partii w Europie, które są reprezentowane przez osoby około trzydziestego roku życia. Partie te doceniają najwyraźniej potencjał młodych ludzi. Mimo to w wielu państwach członkowskich tak się nie dzieje, a krajobraz polityczny kształtują starsi mężczyźni. Partie polityczne i UE muszą uznać wartość aktywności młodych w każdej partii europejskiej i zapewnić wsparcie finansowe młodym przedstawicielom, którzy chcieliby kandydować w wyborach europejskich.

73. OBOWIĄZKOWE SZKOLENIA Z UDZIELANIA PIERWSZEJ POMOCY

Christian

Uważam, że UE powinna stworzyć obowiązkowy unijny ujednoczony kurs udzielania pierwszej pomocy, ewentualnie jako drugi etap zdobywania prawa jazdy.

W moim zawodzie kierowcy karetki spotykam się z wieloma przypadkami, gdy ludzie stoją wokół osoby, która potrzebuje pierwszej pomocy, ale nie potrafią jej udzielić. Przyczyną są liczne, a przecież wiedza o udzielaniu początkowej pomocy, aż do przybycia specjalistów, może zmniejszyć zagrożenie dla zdrowia lub nawet uratować życie. Gdyby wszyscy byli w stanie udzielić pierwszej pomocy w nagłych wypadkach, byłoby mniej śmiertelnych ofiar wypadków na drogach lub ofiar wypadków w życiu codziennym.

Moją propozycję można by zrealizować dzięki stworzeniu ogólnoeuropejskiej sieci wspierania nauczania pierwszej pomocy w szkołach. PE mógłby zaangażować do przywódców europejskich, aby uwzględnili takie kursy w programach nauczania, i zaproponować europejskie standardy w zakresie pierwszej pomocy.

74. ZAPEWNIENIE PRZEJRZYSTOŚCI W SPORCIE

Pomysł z warsztatów

UE powinna dążyć do zwiększenia przejrzystości w sporcie, aby unikać skandali. Można tego dokonać za pośrednictwem debat na ten temat oraz wspierania surowszych regulacji w zakresie badania sportowców, zwłaszcza jeśli uczestniczą w zawodach na szczeblu europejskim.

Sport zasadniczo poprawia nam samopoczucie, sprzyja koleżeństwu, współzawodnictwu i więziom, a także wzmacnia wartości i uczy etycznych zachowań. Należałoby też przeprowadzić otwartą dyskusję, by pokazać społeczne skutki korupcji w sporcie oraz sposoby reagowania na nią.

Można by wprowadzić zbiór przepisów europejskich dotyczących wszystkich klubów sportowych oraz platformę, która umożliwiałaby kibicom zgłaszanie przypadków korupcji. Przypadki takie byłyby następnie przedmiotem dochodzeń oficjalnych organów lub dziennikarzy. UE powinna rozważyć stworzenie całkowicie niezależnej organizacji, złożonej z prawników, funkcjonariuszy policji i ekspertów cywilnych, która specjalizowałaby się w walce z korupcją w sporcie oraz działaniach na rzecz przywrócenia sportowi godnego i bardziej przejrzystego charakteru.

WYWIAD

Jak ważne jest, by UE przestrzegała takich wartości jak demokracja i prawa człowieka, i jak ważne jest ich przestrzeganie przez resztę świata? Czy widzi Pan to w swojej pracy?

Jeżeli chodzi o moją codzienną pracę, mogę powiedzieć, że prowadzimy bardzo ważne projekty wraz z Unią Europejską. Mogę podać dwa przykłady. Współpracujemy z UE, aby zabierać dzieci i kobiet z kopalni, w których mieszkają jako niewolnicy seksualni lub niewolnicy w ogóle. W ten sposób współpracujemy z UE w celu ochrony dzieci i kobiet. Możemy nadać kobietom nowy status, co umożliwia im reintegrację w społeczeństwie, a dzieci mogą uczęszczać do szkoły lub korzystać z normalnych posiłków. Jestem bardzo zadowolony, gdyż nasi podopieczni są teraz jednymi z najlepszych uczniów w swoim regionie. Widzieliśmy, jak trudne było życie tych dzieci. UE pomogła im zbudować nowe.

Drugi projekt, który prowadzimy we współpracy z UE, to projekt dotyczący ofiar niegodziwego traktowania w celach seksualnych. Jego celem jest podkreślenie, że zjawisko to należy traktować nie tylko w kategoriach nadużycia fizycznego, lecz także jako naruszenie praw człowieka. Chcielibyśmy również, aby kobiety, które są ofiarami wykorzystywania seksualnego, zintegrowały się w społeczeństwie, a także by były wydajne i niezależne. Chcemy, aby ten nowy projekt był realizowany nie tylko w naszym centrum medycznym, ale też w innych ośrodkach medycznych, tam gdzie jest taka potrzeba.

Są to dwa dobre przykłady pokazujące, że UE może w sposób praktyczny stworzyć podstawy obrony praw człowieka oraz praw grup najsłabszych.

Europa stoi obecnie w obliczu decyzji o swojej przyszłości. Co chciałby Pan przekazać młodym ludziom, którzy żyją w silnej demokracji, a jednak nie chodzą na wybory?

Jeśli pozwolimy, aby inni rozwiązywali nasze problemy bez naszego udziału, to populizm będzie rósł w siłę, ponieważ część społeczeństwa nie będzie mogła wyrazić swojej opinii.

Musimy zwracać uwagę na to, co się dzieje! Demokracja jest nam potrzebna codziennie. Musimy jej bronić każdego dnia i działać w jej ramach. W przeciwnym razie zginie.

Denis Mukwege,

zdobywca Nagrody imienia Sacharowa w 2014 r. i założyciel Panzi Foundation, Demokratyczna Republika Konga

RADZENIE SOBIE Z POSTĘPEM TECHNOLOGICZNYM

Internet jest motorem wzrostu, a rewolucja cyfrowa przyniosła UE ogromne korzyści gospodarcze w postaci zwiększonej produktywności, innowacji oraz świadczenia usług elektronicznych i handlu elektronicznego. Jednak wszystkim tym korzyściom oraz możliwościami gospodarczym towarzyszą rosnące zagrożenia dla naszego stylu życia.

Niebezpieczeństwa, które kiedyś były uważane za rodem z fantastyki, stały się przerażająco realne, jednak wiele z nich nie stanowi nadal tematu dialogu obywatelskiego. Cyberzagrożenia nie są wystarczająco uwzględniane przez decydentów politycznych, co stawia nasze społeczeństwo w trudnej sytuacji. Podczas EYE było jasne, że młodzi ludzie domagają się szerszej edukacji w tej dziedzinie, co umożliwiłoby społeczeństwu podejmowanie świadomych decyzji w sprawie przeciwdziałania zagrożeniom wynikającym z postępu technologicznego.

Zrozumienie nowych zagrożeń, przed którymi stoimy, jest niezbędne, by wypracować odpowiedzi na nie. UE musi położyć silny nacisk na umiejętności informatyczne, identyfikując współzależności i podatności na zagrożenia infrastruktury internetowej w całej UE i zwracając na nie uwagę. Cyberbezpieczeństwo powinno być uwzględniane w działaniach głównego nurtu, byśmy rozumieli szersze cyberzagrożenia systemowe i byli w stanie wskazać usługi, zasoby i infrastrukturę, które są najbardziej narażone i wymagają ochrony ze strony Unii. Naszym celem powinno być opracowanie skutecznych strategii zarządzania cyberbezpieczeństwem i przyspieszenie współpracy między państwami UE w celu wykorzystania wspólnych zdolności i ustanowienia norm w zakresie rozwoju technologicznego.

75. WŁĄCZENIE CYBERBEZPIECZEŃSTWA W GŁÓWNY NURT I DOSTOSOWANIE DZIAŁAŃ

Francesca

UE powinna dostosować swoją politykę cyberbezpieczeństwa do strategii eksportu oraz polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony (PESCO), do poziomu podobnego jak w przypadku handlu i celów rozwojowych. Cyberbezpieczeństwo byłoby wtedy nie tylko problemem technicznym, UE uznałaby jego szersze, systemowe zagrożenie dla bezpieczeństwa. Jednym ze sposobów zajęcia się tym problemem jest wskazanie najbardziej krytycznych usług i dóbr, które wymagają ochrony. Kolejnym krokiem byłaby ściślejsza współpraca państw UE i stworzenie sieci wspólnych zdolności. W tym kontekście można by w łatwy i skuteczny sposób ustanowić standardy dla produktów IT.

Dlatego właśnie musimy dostosować program ekonomiczny UE (strategię jednolitego rynku) do agendy w zakresie cyberbezpieczeństwa. Nie możemy pozwolić sobie, by kwestia cyberbezpieczeństwa była kwestią całkowicie odrębną od innych. Ogół społeczeństwa musi zrozumieć, że ochrona internetu jest konieczna zarówno z powodów gospodarczych, jak i zapewnienia bezpieczeństwa narodowego. Ważne jest, aby pamiętać, że cyberzagrożenia mają wpływ na wszystkie gałęzie przemysłu i sektory: od przedsiębiorstw z listy „Fortune 500” i mniejszych struktur dysponujących niewielkimi zasobami, aż po rządy państw UE, instytucje międzynarodowe, a także – obywatele UE.

76. UCZYNIENIE EDUKACJI W ZAKRESIE CYBERBEZPIECZEŃSTWA STANDARDOWĄ PRAKTYKĄ

Pomysł z warsztatów

Państwa członkowskie UE powinny być zachęcane do zapewniania programów kształcenia w zakresie cyberbezpieczeństwa od szkoły podstawowej do uczelni wyższych oraz do inwestowania w badania i rozwój w tym obszarze (poza programem „Horyzont 2020”). Ważne jest ustanowienie wspólnej terminologii, ścieżek kariery i wsparcia dla młodych osób rozpoczynających pracę w tej dziedzinie. Ponadto zainicjowanie szerszej kampanii uświadamiającej na temat cyberbezpieczeństwa, poza „Unijnym Miesiącem Wiedzy o Cyberbezpieczeństwie”, byłoby atrakcyjną i dostępną ofertą dla obywateli europejskich.

Luka między zapotrzebowaniem na umiejętności w zakresie cyberbezpieczeństwa a dostępną siłą fachową powiększa się. Szacuje się, że do 2020 r. zapotrzebowanie na całym świecie na miejsca pracy związane z cyberbezpieczeństwem powiększy się o dwa miliony. UE musi działać z wyprzedzeniem i propagować kształcenie i szkolenie w tej dziedzinie.

Ponadto należy zachęcać więcej kobiet i przedstawicieli mniejszości do wybierania kariery zawodowej w dziedzinie cyberbezpieczeństwa, które jest równie ważne jak dostępność.

77. PROPAGOWANIE WSPÓŁPRACY WYWIADOWCZEJ W UE

Pomysł z warsztatów

UE powinna rozważyć stworzenie własnej wersji FBI, by udoskonalić istniejącą strukturę EUROPOL-u, wykorzystując strukturę już istniejącą i zwiększając jej możliwości w zakresie wymiany informacji. Działania musiałyby objąć politykę zgodności.

Obecnie duża część współpracy w zakresie bezpieczeństwa zależy od wymiany informacji między państwami członkowskimi, i jak się w tragiczny sposób przekonaaliśmy, czasami takie informacje nie wywołują stosownych działań. Dzięki zapewnieniu większej współpracy wywiadowczej i spójnego europejskiego organu Unia mogłaby podjąć konkretne kroki w celu gromadzenia i zabezpieczania danych wywiadowczych. Przyniosłoby to korzyści obywatelom i zwiększyło bezpieczeństwo.

79. INWESTOWANIE W TECHNOLOGIĘ EDYCJI GENOMU

Pomysł z warsztatów

Jeśli jesteś w czołówce, możesz kształtować zmiany. Unia Europejska powinna inwestować znaczne pieniądze w technologie edycji genomu, aby uniknąć drenażu mózgow przez inne kraje, takie jak Stany Zjednoczone lub Chiny.

Europa ma duże osiągnięcia w tworzeniu znakomych środowisk badawczych, zazwyczaj za pośrednictwem instytucji publicznych, które są opłacane przez państwa członkowskie. Oprócz tego niezbędne są odpowiednie inwestycje finansowe w badania naukowe i przemysł, by utrzymać wiodącą pozycję w tej szybko rozwijającej się dziedzinie i pozwolić UE utrzymać jej pozycję negocjacyjną w podejmowaniu decyzji, jak ta technologia będzie wykorzystywana i przekazywana obywatelom.

UE powinna dążyć do przydziału środków i wspierania uniwersytetów, które prowadzą badania nad tą technologią, i wspierać takie innowacje w UE.

78. PROPAGOWANIE EDUKACJI W ZAKRESIE BIOLOGII MOLEKULARNEJ I KOMÓRKOWEJ

Pomysł z warsztatów

Aby jak najlepiej przygotować się do rewolucji, którą zainicjowały badania nad DNA, i aby przeprowadzić rozsądną debatę o kwestiach etycznych, społeczeństwo powinno być dobrze przygotowane. Ponieważ zagadnienie to jest bardzo drażliwe i pojawia się wiele tendencyjnych informacji, obywatele powinni mieć zapewnioną odpowiednią edukację w zakresie biologii molekularnej i komórkowej oraz genetyki w szkole średniej. Wszystkie te nauki są stosunkowo nowe i szybko się rozwijają, programy ich nauczania powinny być zatem uaktualniane.

Edycja genomu daje ogromne możliwości w medycynie, rolnictwie i ochronie środowiska, ale również stwarza obawy co do potencjalnych zagrożeń. Ta nowa technologia powinna być tematem formalnych dyskusji i oceny etycznej. W Europie edycja genomu jest bardzo delikatną kwestią, a ludzie często myślą kilka pojęć, co może być szkodliwe w perspektywie długoterminowej.

Zgodnie z zakładaną koncepcją naukowcy lub instytucje badawcze powinni być zobowiązani do informowania tradycyjnych mediów o tym, co robią i jak ich praca wpłynie na nowoczesną naukę, aby uniknąć sprzeciwów społecznych. UE może propagować znaczenie tego tematu w programach nauczania oraz tworzyć inicjatywy służące szerzeniu wiedzy.

80. STWORZENIE BEZPŁATNEGO OPROGRAMOWANIA ANTYWIRUSOWEGO DLA OBYWATELI UE

Nikolaos

UE powinna sfinansować publiczne przedsiębiorstwo, które zatrudni naukowców, programistów i projektantów oprogramowania, aby stworzyć otwarte oprogramowanie antywirusowe, które zostanie bezpłatnie przekazane obywatelom Europy. Takie oprogramowanie ma tę zaletę, że jest owocem współpracy, i zapewnia, by systemy były solidne i dostosowywały się do nowych zagrożeń. Zatrudniając najlepszych z najlepszych, Europa mogłaby zapewnić obywatelom ważną usługę publiczną. Ponadto zakup oprogramowania antywirusowego może być kosztowny, co oznacza, że niektóre przedsiębiorstwa i osoby prywatne mogą pracować i żyć bez tak ważnego oprogramowania, narażając swoje systemy i personel na nowe zagrożenia.

Jednym z podstawowych działań większości użytkowników internetu jest zainstalowanie na swoim urządzeniu oprogramowania antywirusowego. Ze względu na oszustwa w sieci i brak informacji wiele osób ma kłopoty z wyborem wiarygodnego oprogramowania wysokiej jakości, które zapewniłoby im ochronę.

Wspieranie i tworzenie publicznych organizacji zapewniłoby dostępny, demokratycznie rozliczalny i zorientowany na obywateli system antywirusowy, który przyniósłby natychmiastowe, konkretne korzyści dla bezpieczeństwa obywateli Europy.

WYWIAD

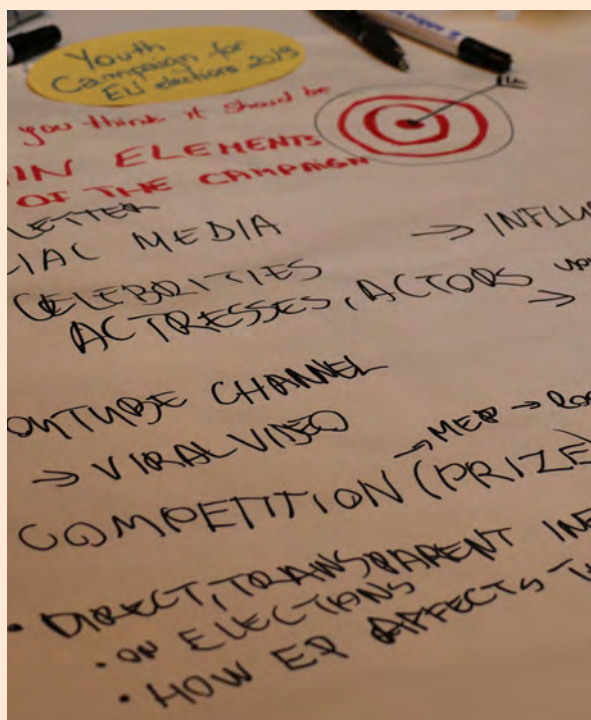

Co konkretnie UE może zrobić, by zwalczać internetowe nadużycia wobec kobiet?

Jednym z moich pomysłów jest formalne uznanie nadużyć w internecie za formę przemocy, z którą spotykają się kobiety i dziewczęta. Organizujemy takie wydarzenia jak oświetlenie będące znakiem sprzeciwu wobec przemocy wobec kobiet i Dzień Praw Człowieka w grudniu. Oczywiście wszelkie przejawy przemocy wobec kobiet są złe, ale wydaje mi się, że byłoby wspaniale, gdyby wszystkie partie polityczne, wszystkie państwa członkowskie i instytucje UE uznały, że nadużycia w internecie są formą przemocy wobec kobiet i dziewcząt.

Myszę, że kolejną rzeczą, którą mogłaby zrobić UE, jest zdecydowane skoncentrowanie działań na współpracy transgranicznej. Z moich osobistych doświadczeń dotyczących nadużyć w internecie wynika, że wielu sprawców znajdowało się w Ameryce czy w Austrii, jednak Interpol nie miał zasobów, by zająć się tą kwestią. Jestem też pewna, że państwa członkowskie dysponują informacjami o internetowych trollach w Zjednoczonym Królestwie lub gdziekolwiek indziej, a więc jak wymieniamy informacje dotyczące przestępczości w internecie?

Seyi Akiwowo,
Glitch!UK

KOMENTARZ FORUM MŁODZIEŻY BEZPIECZNE I NIEBEZPIECZNE

Bezpieczeństwo stanowi największy powód do obaw wielu obywateli. W jaki sposób możemy zastosować pozytywne podejście w takich dyskusjach? Powszechnie uznaje się, że młodzi ludzie i organizacje młodzieżowe przyczyniają się do tworzenia bardziej pokojowych i odpornych społeczeństw. Europa, kontynent od dziesięcioleci żyjący w pokoju, może uczynić młodych ludzi główną częścią rozwiązania. Europejskie Forum Młodzieży działa na rzecz młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa w Europie i na świecie.

Dyskusje w czasie YOIFEST i Europejskiego Spotkania Młodzieży 2018 koncentrowały się na kwestiach związanych z pokojem i bezpieczeństwem w kontekście kryzysu politycznego dotyczącego polityki zewnętrznej Unii Europejskiej (UE).

Istniejące ramy polityczne, takie jak globalna strategia na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE, wspierają ideę odporności społecznej przez nasilenie prac w obszarze edukacji, kultury i młodzieży, by propagować pluralizm, współistnienie i wzajemny szacunek, lecz nie uwzględniają młodych ludzi jako podmiotów, ale jedynie jako odbiorców.

Europejski konsensus w sprawie rozwoju tworzy ramy, w których młodzi ludzie są uczestnikami procesu zmiany i rozwoju i jako tacy wnoszą wkład do agendy 2030, co powoduje odejście od dyskursów przedstawiających młodzież jako ofiary okoliczności.

Ponieważ nadal trwa zamieszanie wokół azylu i zarządzania granicami zewnętrznymi, powodując obawy opinii publicznej, niedawny wniosek Komisji Europejskiej w sprawie finansowania kwestii zagranicznych w ramach kolejnych wieloletnich ram finansowych dotyczy młodych ludzi w sposób ograniczony, koncentrujący się głównie na programie Erasmus. Jednak najnowsze wydarzenia polityczne związane z młodzieżą, pokojem i bezpieczeństwem są pozytywne: uzgodniono konkluzje Rady, aby zapewnić państwom członkowskim wytyczne w celu wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa przyjętej w 2015 r. oraz zagwarantować młodzieży przestrzeń do działań na rzecz zapobiegania konfliktom i ich rozwiązywania. Istotne jest, by państwa członkowskie wdrożyły te konkluzje, mające na celu budowanie bezpiecznego, spójnego i harmonijnego społeczeństwa, a także zapewnianie młodzieży centralnej roli w pokojowej Europie.

Dyskusje podczas YOIFEST i EYE 2018 zapewniły bezpieczną przestrzeń dla młodych ludzi, by mogli organizować się i wykorzystywać swoje doświadczenia w budowaniu pokoju i zapobieganiu konfliktom. Młodzi ludzie poruszali kwestie związane z bieżącymi kryzysami, tzw. „kryzysem migracyjnym”, a także wskazywali na przeszkody uniemożliwiające pełną integrację młodzieży w społeczeństwie,

takie jak niepewne warunki pracy, nierówności społeczno-ekonomiczne, struktury edukacyjne i dostęp do praw. By stworzyć bardziej integracyjne społeczeństwa, w których każdy jest mile widziany, nieodzowne jest oddzielenie debaty na temat migracji od kwestii bezpieczeństwa.

Działania podczas YOIFEST i EYE 2018 stawiały stereotypy pod znakiem zapytania oraz propagowały dialog międzykulturowy, by podkreślić potrzebę budowania odpornych społeczeństw, w których wszyscy młodzi ludzie mogą realizować swój potencjał i w jak najszerszym zakresie korzystać z przysługujących im praw podstawowych, a także potrzebę zwiększenia równości płci i wzmocnienia pozycji młodzieży i młodych kobiet, by zapewnić różnorodność.

Wychodząc od wspólnych pomysłów przedstawionych podczas YOIFEST i EYE 2018, instytucje europejskie i państwa członkowskie powinny współpracować na rzecz opracowania krajowych strategii wdrażania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa w sposób partycypacyjny, aby młodzi ludzie i organizacje młodzieżowe byli zaangażowani w ich opracowywanie, realizację i ocenę.

Kluczowe znaczenie dla instytucji europejskich ma zapewnienie młodym ludziom z różnych środowisk uznania i odpowiedniego wsparcia w pracach w zakresie działań uniemożliwiających agresywne zachowania i wypowiedzi. Wsparcie takie powinno stanowić część finansowania z programu Erasmus+ i jego kolejnej edycji.

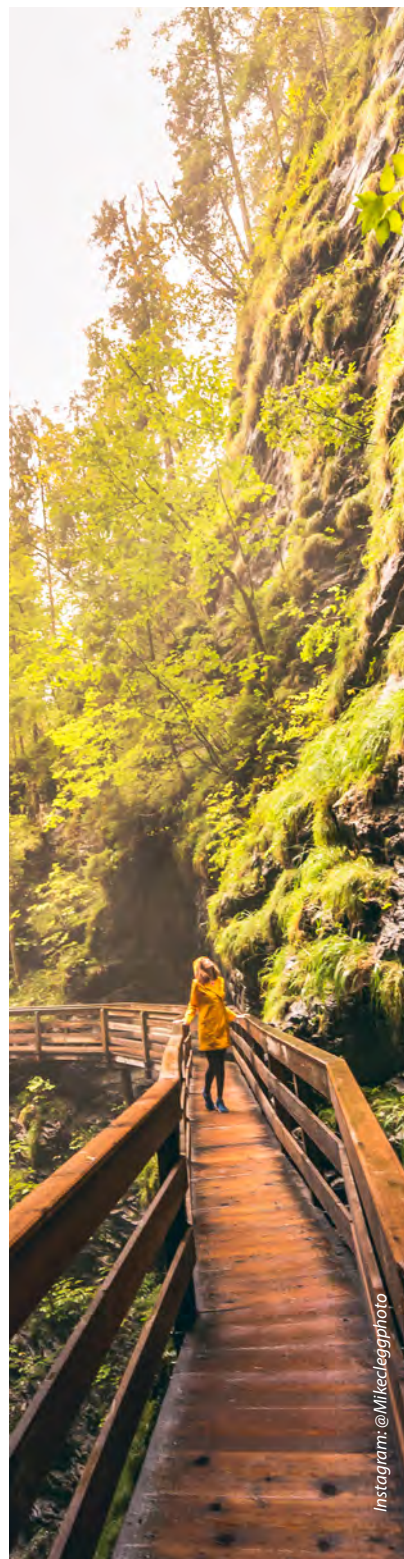

5. LOKALNIE I GLOBALNIE:

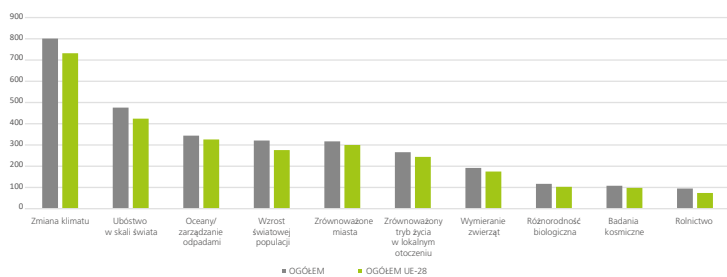
ochrona naszej planety

Co Unia Europejska może uczynić, by chronić naszą planetę? Istnieje pilna potrzeba stawienia czoła zmianie klimatu, lecz wiele osób nadal nie uznaje tej konieczności za priorytet. Ostatnie badanie Eurobarometru wykazało, że w opinii obywateli UE zmiana klimatu jest dopiero na siódmym miejscu na liście najważniejszych problemów, przed którymi stoi obecnie UE, a środowisko i dostawy energii – na dziesiątym i jedenastym³⁹. Jednak zagrożenie jest realne i musimy działać już teraz, jeżeli chcemy uniknąć zniszczenia naszego ekosystemu i odsunąć niebezpieczeństwo zagłady ludzkości. Obejmuje to nie tylko walkę ze zmianą klimatu, lecz również działania na rzecz bardziej zrównoważonego, zdrowego i sprawiedliwego stylu życia dla wszystkich, zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju ONZ na rok 2030.

Program EYE 2018 uwzględniał te cele, od globalnych po lokalne, od Ziemi po kosmos i wszystkie kwestie pomiędzy. Wyjaśniono, że aby rozwiązać te problemy, niezbędne są włączenie i uczestnictwo wszystkich podmiotów: organizacji światowych, instytucji europejskich, państw narodowych, regionów i gmin, przedsiębiorstw, gospodarstw rolnych, instytutów badawczych, szkół, organizacji pozarządowych i osób prywatnych. Młodzi uczestnicy biorą sobie zmianę klimatu i środowisko do serca. Wielu z nich już żyje w bardziej zrównoważony sposób niż ich rodzice lub jest gotowych na zmianę dla siebie i przyszłych pokoleń.

LOKALNIE I GLOBALNIE – NAJWAŻNIEJSZE PROBLEMY, PRZED KTÓRYMI STOJĄ MŁODZI EUROPEJCZYCY

Instagram: @Mikeclaggphoto

ZMIANA KLIMATU A ROLNICY

Rozwiązania problemu zmiany klimatu są tak różnorodne jak same wyzwania. Zwiększenie świadomości tego problemu stanowi pierwszy krok, ale należy następnie podjąć konkretne działania. Punkt zwrotny osiągnęliśmy chyba 12 grudnia 2015 r. podczas COP 21, gdy 195 państw przyjęło porozumienie paryskie. Porozumienie weszło w życie niecały rok później. Kraje będące stronami porozumienia zobowiązały się do ograniczenia globalnego wzrostu temperatury do poziomu znacznie poniżej dwóch stopni Celsjusza, a zważywszy na poważne zagrożenia, w najbliższej przyszłości będą się starały, by było to 1,5 stopnia Celsjusza. Walka ze zmianą klimatu staje się jeszcze pilniejsza w obliczu aktywności osób, które zaprzeczają zmianie. EYE pokazało, że młodzi ludzie chcą sprawić, by ich głos był słyszalny: zmiana klimatu jest globalnym wyzwaniem, które nie respektuje granic państwowych. Emisje gazów i inne skutki dotykają ludzi na całym świecie.

Presja na instytucje polityczne zwiększa się z każdym ubywającym centymetrem pokrywy lodowej na biegunach. W niniejszej sekcji przedstawiono dwadzieścia pomysłów, a wśród nich doświadczenia z przestrzeni kosmicznej, nowe działania dyplomatyczne oraz wpływ kobiet na walkę ze zmianą klimatu. Omawiamy rolnictwo w XXI w. oraz nowe przepisy, które mogłyby zapobiec wylesianiu w lasach deszczowych w państwach pozaeuropejskich. UE udało się obniżyć emisje gazów cieplarnianych o niemal jedną czwartą od 1990 r.⁴⁰ Z uwagi na najnowsze innowacje techniczne konsumujemy mniej energii, a wykorzystywanie paliw wysokoemisyjnych się zmniejszyło. Jednak jest jeszcze wiele do zrobienia. Młodzi ludzie muszą zabrać głos, domagać się konkretnych działań oraz proponować wizjonerskie podejścia, by pokazać, że musimy działać już teraz, zanim będzie za późno.

81. STWORZENIE EUROPEJSKIEGO PROGRAMU ZIELONYCH DACHÓW

Pomysł z panelu

Mój pomysł to zainicjowanie przez UE kampanii propagującej ekologiczne wykorzystanie dachów budynków w miastach. Rozwiązanie mogłoby obejmować przekształcanie obecnych dachów budynków w publiczne ogrody, co umożliwiłoby ich wykorzystanie dla rolnictwa miejskiego, lub zachęcanie deweloperów do zapewniania jak największej przestrzeni na dachach nowych budynków.

Miasta europejskie są różnej wielkości. Duża część ich dachów jest niewykorzystana. Znaczną część tego metrażu można użyć w dobrym celu – analiza przeprowadzona w Bolonii wykazała, że gdyby wykorzystać wszystkie odpowiednie, płaskie dachy do celów rolnictwa miejskiego, w ogrodach na dachach można by wyprodukować trzy czwarte warzyw spożywanych w mieście⁴¹.

Oprócz zastosowań rolniczych dachy mogą również być wspólnymi ogrodami dla mieszkańców i pracowników biurowych, co poprawi jakość ich życia. Można by to osiągnąć dzięki wspieraniu kampanii i regulacji zmierzających do przeznaczania większej powierzchni dachów budynków na ogrody.

82. WYKORZYSTANIE ZIELONEJ DYPLOMACJI, BY PROWADZIĆ NEGOCJACJE Z UWZGLĘDNIENIEM KLIMATU

Pomysł z panelu

Inny zgłoszony pomysł to wspieranie dyplomacji klimatycznej. Jest to forma ukierunkowanej polityki zagranicznej zmierzającej do przekonania rządów państw trzecich i podmiotów pozarządowych na całym świecie do ograniczenia emisji i wspierania rozwoju odpornego na zmianę klimatu – a dzięki temu wzmacniania walki z tą zmianą. Podejście to ma na celu zharmonizowanie interesów państw przy podkreśleniu wagi dobrostanu człowieka, stanu środowiska i ochrony Ziemi. Dyplomacja w dziedzinie klimatu powinna zostać ujęta w agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju w celu podniesienia świadomości na szczeblu politycznym i podkreślenia, że należy reagować na zmianę klimatu na każdym możliwym szczeblu⁴².

Jeżeli myślimy o rozwiązaniach dotyczących zmiany klimatu, ograniczamy się z reguły do zakresu prac organizacji pozarządowych i aktywistów. Jednak porozumienie paryskie jest dobrym przykładem sytuacji, w której politycy byli w stanie podjąć istotne działania w kierunku polityki świadomie podchodzącej do kwestii środowiskowych. Mimo to młodzi ludzie wciąż uważają, że nadal pozostaje wiele do zrobienia. Z jednej strony, zwracamy się o więcej do naszych decydentów, a z drugiej, domagamy się, by większa liczba młodych ludzi bardziej się zaangażowała i rozpoczęła działania informacyjne w ramach społeczności i grup aktywistów.

Jayathma Vickramanayake, wysłanniczka Sekretarza Generalnego ONZ ds. młodzieży, powiedziała: „Wyobraźmy sobie, jaki wpływ miałyby to na zmianę klimatu, gdyby wszystkie kontakty dyplomatyczne były również ukierunkowane na większą troskę o środowisko”.

⁴⁰ Europejska Agencja Środowiska, "EU reports lowest greenhouse gas emissions on record", <https://www.eea.europa.eu/media/newsreleases/greenhouse-gas-inventory-report-press-release> (dostęp z czerwca 2018 r.)

⁴¹ Komisja Europejska, "Rooftop gardens could grow three quarters of city's vegetables", http://ec.europa.eu/environment/integration/research/newsalert/pdf/rooftop_gardens_could_grow_three_quarters_of_citys_vegetables_409na2_en.pdf (dostęp z lipca 2018 r.)

⁴² Wspólne posiedzenie komisji AFET i ENVI – dyplomacja klimatyczna <http://www.europarl.europa.eu/committees/pl/envi/home.html> (dostęp z czerwca 2018 r.)

83. FEMINIZM W WALCE ZE ZMIANĄ KLIMATU

Kristy

UE powinna wspierać działania – zarówno w wymiarze zewnętrznym, jak i wewnętrznym – które wzmocniłyby pozycję kobiet w przypadku kryzysów ekologicznych, na przykład takie jak pomoc krajom rozwijającym się, w których rolnictwo jest główną gałęzią gospodarki, by stawały się mniej zależne od pracy kobiet⁴³. Również na swoim terytorium UE może dopilnować, by kobiety były dostatecznie reprezentowane i traktowane z taką samą uwagą w tej kwestii – na przykład dzięki zapewnieniu, by 50% czołowych kandydatów europejskich partii politycznych było płci żeńskiej.

Ze sprawozdania ONZ wiemy, że zmiana klimatu nie jest jedynie kryzysem dotyczącym środowiska, lecz zwiększa też nierówności. Młodzi ludzie postrzegają walkę ze zmianą klimatu jako kwestię obejmującą feminizm, i nie bez powodu: istnieją dowody na to, że kobiety są bardziej narażone na wpływ zmiany klimatu. Z badań przeprowadzonych przez ONZ wynika, że ok. 80% osób, które był zmuszone zmienić miejsce zamieszkania w wyniku tej zmiany to kobiety⁴⁴. Zjawisko to ma miejsce w skali światowej i ostatecznie utrudnia kobietom wydzwignięcie się po katastrofach, które niszczą infrastrukturę, domy i miejsca pracy.

Dostrzegamy też podejście międzypokoleniowe: kobiety opiekują się dziećmi, rodzicami, osobami starszymi i jest to odzwierciedlone w ich wydatkach. Jeśli skupimy się na powiązaniach sprawiedliwości klimatycznej i sprawiedliwości płci, mogłoby to być jednym z pierwszych skutecznych sposobów podejścia do poszukiwania zrównoważonego i długotrwałego rozwiązania, które dałoby kobietom tę samą siłę ekonomiczną co mężczyznom. Jako globalna instytucja polityczna, UE jest na tyle potężna, by nad tą kwestią pracować i doprowadzić do globalnej zmiany.

Feminizm jest niewątpliwie ważnym narzędziem w walce z globalną nierównością i powinien być wykorzystywany do łagodzenia skutków zmiany klimatu.

84. WSPARCIE DLA MŁODYCH ROLNIKÓW I NOWYCH TECHNOLOGII

Pomysł z panelu

Aby rozwiązać problem niedoboru żywności, UE może podjąć działania trzyetapowo.

Po pierwsze, gospodarstwa rolne powinny zostać wyposażone w infrastrukturę do wykorzystywania nowych technologii, aby były w stanie wyprodukować wystarczającą ilość żywności dla Europy. Na obszarach wiejskich należy zainstalować podstawowe urządzenia, takie jak sieci szerokopasmowe i GPS przeznaczone do sadzenia, uprawy i zbioru.

Po drugie, Unia Europejska mogłaby zapewnić zachęty dla obywateli, którzy chcą zostać rolnikami, na przykład za pośrednictwem funduszy założycielskich lub w formie płatności na rzecz młodych rolników, którzy chcą podjąć własną działalność rolniczą. Dzięki temu nowe technologie byłyby przystępne dla dużych i małych gospodarstw.

Po trzecie, nowe technologie powinny zostać włączone do programów nauczania szkół rolniczych. Pomoże to zwiększyć świadomość na temat skutecznych alternatyw i zapewni młodym rolnikom wiedzę potrzebną do korzystania z najodpowiedniejszych technologii.

Ogólnie rzecz biorąc, europejski model chowu i rolnictwa jest bardzo skuteczny i zróżnicowany. Europa jest w stanie wytwarzać duże ilości żywności na stosunkowo niewielkim obszarze. W związku z tym Europa może być przykładem dla innych regionów świata. Ponadto młodzi ludzie myślą o gospodarstwach przyszłości jako gospodarstwach opartych na technologii, lecz również bardzo zróżnicowanych, obejmujących produkcję ekologiczną, o zrównoważonym charakterze i uwzględniających dobrostan zwierząt.

⁴³ Światowa Organizacja Rolników, "The Role of Rural Women in Agriculture", <http://www.wfo-oma.org/women-in-agriculture/articles/the-role-of-rural-women-in-agriculture.html> (dostęp z lipca 2018 r.).

⁴⁴ BBC, "Climate change impacts women more than men", <https://www.bbc.com/news/science-environment-43294221> (dostęp z lipca 2018 r.); ONZ, "Women, Gender Equality and Climate Change", http://www.un.org/womenwatch/feature/climate_change/downloads/Women_and_Climate_Change_Factsheet.pdf (czerwiec 2018 r.).

85. MNIEJ DOTACJI DO PRODUKCJI MIĘSA

Noémie i Emily

Europa powinna zacząć przodować w propagowaniu diet roślinnych przez przesunięcie dotacji z intensywnej hodowli inwentarza żywego na uprawę owoców lub warzyw. Etap ten można wspierać dzięki zwiększeniu unijnego finansowania na rzecz badań nad ekologiczną produkcją opcji obejmujących głównie rośliny oraz nałożeniu surowszych ograniczeń w zakresie zanieczyszczenia powietrza, gleby i wody, dobrostanu zwierząt oraz stosowania antybiotyków.

Dużym problemem jest nadmierna konsumpcja mięsa, której z wielu powodów nie da się utrzymać. Rolnictwo odpowiada za 10% łącznych emisji gazów cieplarnianych w UE, a większość prowadzonych w jego ramach działań to produkcja mięsa⁴⁵. Ziemia jest coraz częściej wykorzystywana do produkcji roślin przeznaczonych do żywienia zwierząt, a nie warzyw przeznaczonych dla ludzi. Spożycie upraw bezpośrednio, zamiast wykorzystywania ich jako paszy dla zwierząt, zmniejszyłoby emisję gazów cieplarnianych do atmosfery i uwolniło grunty, które mogłyby zostać użyte do innych celów. Oprócz problemu gazów emitowanych do atmosfery na farmach kolejnym problemem jest zbyt duża ilość odpadów zwierzęcych, nie do zaabsorbowania, powodująca nieodwracalne szkody w glebie. Ograniczenie spożycia mięsa jest rozwiązaniem, które pozwoli zmniejszyć wpływ hodowli zwierząt na środowisko i produkować większą ilość żywności, przy jednoczesnym zapewnieniu bardziej zróżnicowanego ekosystemu.

Tendencja ta jest obecna nie tylko w Europie, lecz także poza jej granicami. Lasy deszczowe i inne biologicznie różnorodne ekosystemy są osłabiane przez skutki diet opartych na mięsie, przetworach mlecznych i soi, która jest paszą dla naszego bydła. Największe wylesianie spowodowane chowem inwentarza żywego ma miejsce w regionach tropikalnych. Na przykład w Amazonii 80% wylesionych obszarów przekształcono w pastwiska⁴⁶. Nie trzeba dodawać, że lasy deszczowe, jeden z najważniejszych ekosystemów na Ziemi, nasze zielone płuca, które należy chronić, są niszczone.

86. WSPIERANIE RÓŻNORODNOŚCI BIOLOGICZNEJ I WYŻSZYCH STANDARDÓW DOTYCZĄCYCH ZWIERZĄT GOSPODARSKICH

Marlene

UE powinna określić zasady większej różnorodności biologicznej i zniechęcać rolników do tworzenia monokultur.

Obecna struktura naszych wsi stanowi poważny problem. Ogromne monokultury oferują bardzo nieliczne siedliska dzikiej przyrody i zagrażają bioróżnorodności. Dywersyfikacja na obszarach wiejskich przynosi wiele korzyści: ochrona przed erozją, przywracanie różnorodności biologicznej i zapewnianie jej zrównoważonego charakteru, by wymienić tylko kilka z nich.

UE powinna propagować ściślejszą współpracę z lokalnymi podmiotami zajmującymi się ochroną przyrody i zachęcać do rolnictwa ekologicznego, by stworzyć bardziej zrównoważone środowisko i styl życia. Takie gospodarstwa powinny również gwarantować wyższe normy dobrostanu zwierząt, np. tereny dla zwierząt na świeżym powietrzu.

Byłby to ważny krok w kierunku zrównoważonego rolnictwa, a także ochrony dobrostanu zwierząt, różnorodności biologicznej oraz dzikiej fauny i flory.

WYWIAD

Jakie kwestie środowiskowe zwróciły Pani uwagę podczas odwiedzania unijnych projektów?

Spytykałam się z wieloma rolnikami. W Zimbabwie na przykład gospodarka oparta jest na rolnictwie, a zmiana klimatu niszczy uprawy. Rolnicy uczeni są nowych metod rolniczych, ponieważ obecnie stosują tradycyjne i nie wiedzą, jak prowadzić uprawy. Robią to losowo. Zmiana klimatu ma wpływ na rolników: nie mogą sobie pozwolić na sprzedaż plonów, ponieważ wystarczają one tylko dla nich samych i ich rodzin. Jeśli uprawy zostają całkowicie zniszczone z powodu warunków klimatycznych, rodzina nie ma co jeść. W ramach wielu projektów UE stara się uczyć takie osoby, w jaki sposób temu zapobiegać lub jak przystosować się do warunków pogodowych. Na Mauritiusie oglądałam projekt pod nazwą „Ekologiczna szkoła”, którego celem jest nauczenie małych dzieci, jak unikać tworzyw sztucznych i dbać o środowisko. Jeżeli dzieci nie zaczną dbać o otoczenie już dzisiaj, w następnej dekadzie utoniemy w plastiku!

Ellie Tomassi,

Blogerka Faces2Hearts zajmująca się
wschodnią i południową Afryką

⁴⁵ Eurostat, "Agriculture – greenhouse gas emission statistics", http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Agriculture_-_greenhouse_gas_emission_statistics&oldid=367927 (dostęp z lipca 2018 r.)

⁴⁶ Yale, "Cattle Ranching in the Amazon Region" <https://globalforestatlas.yale.edu/amazon/land-use/cattle-ranching> (dostęp z lipca 2018 r.)

ODNAWIALNE ŹRÓDŁA ENERGII, INTELIGENTNE MIASTA I ZRÓWNOWAŻONA PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ

Czy Unia Europejska powinna stać się potęgą w zakresie zielonej energii? Koszty energii odbijają się na europejskim przemyśle i gospodarstwach domowych. W jaki sposób możemy zapewnić trwałą transformację sektora energetycznego? Musimy przestać korzystać z zanieczyszczających paliw kopalnych i gazów cieplarnianych i starać się rozwijać czystą energię odnawialną.

UE dąży do tego, by do 2030 r. 32% zużywanej przez nią energii pochodziło ze źródeł odnawialnych. Jest to nowy cel ujęty w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii, jako część pakietu dotyczącego czystej energii⁴⁷. Dobra transformacja powinna również stworzyć nowe miejsca pracy, aby zrekompensować te utracone w upadających sektorach. Problem polega na tym, że energia ze źródeł odnawialnych jest nadal kosztowna, a obecne technologie nie gwarantują jeszcze pełnego pokrycia światowego zapotrzebowania na energię. Niektóre inteligentne miasta i obszary miejskie, wykorzystujące dane do poprawy wydajności i zarządzania zasobami, już dziś dają jednak dobry przykład, dzięki czemu możemy sobie wyobrazić inne życie. Dlatego od 2010 r. Komisja Europejska przyznaje niektórym miastom tytuł „Zielonej Stolicy Europy”.

Jednak podczas EYE 2018 stwierdzono, że kluczem do sukcesu jest sprawienie, by zielone technologie były korzystne dla przemysłu. Musimy uniknąć przeciwstawiania środowiska przemysłowi. Wypracowywanie zrównoważonych rozwiązań nie oznacza niszczenia przemysłu, lecz tworzenie przemysłu bardziej zrównoważonego. Młodzi ludzie chcą i mogą być forpczą zmian, ale należy wzmocnić ich pozycję, by byli w stanie to zrobić.

87. WSPIERANIE ZRÓWNOWAŻONYCH GOSPODARSTW DOMOWYCH, BY UŁATWIĆ SPRZEDAŻ ENERGII Z POWROTEM DO SIECI

Claire i pomysł z panelu

UE powinna wspierać czyste źródła energii, takie jak energia wiatrowa i słoneczna lub korzystanie z pojazdów elektrycznych. Panele słoneczne na przykład powinny stać się bardziej powszechne w europejskich gospodarstwach domowych. Każdy może wytwarzać energię na własne potrzeby, a ewentualna nadwyżka może być odsprzedawana przedsiębiorstwom energetycznym. Praktyka ta ma już miejsce w niektórych państwach członkowskich UE, np. w Niemczech, we Francji i we Włoszech.

UE mogłaby zapewnić dotacje do podobnych praktyk w kolejnych wieloletnich ramach finansowych albo obniżyć podatki, aby nagradzać korzystanie z paneli słonecznych. Można by też dofinansowywać samochody elektryczne, które muszą stać się bardziej powszechne i tańsze niż obecnie.

89. PROPAGOWANIE EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGETYCZNEJ I EUROPEJSKIEGO RYNKU ENERGII

Pomysł z warsztatów

Gdy czysta energia będzie już produkowana w wystarczających ilościach, powinna swobodnie krążyć między państwami członkowskimi. UE powinna wspierać zwiększenie liczby połączeń między państwami członkowskimi w formie sieci czystej energii. Nadwyżka czystej energii wytwarzanej w danym państwie członkowskim, np. energii wiatrowej i słonecznej, mogłaby być eksportowana do innego państwa w ramach prawdziwie europejskiego rynku energii.

Rynek taki wymagałby większej spójności i ściślejszej unii, w tym w sektorze energetycznym. Korzyścią z takiego rozwiązania byłoby stworzenie bardziej efektywnego rynku energii na szczeblu europejskim oraz obniżenie kosztów energii dla przedsiębiorstw i gospodarstw domowych obywateli UE. Takie rozwiązanie powinno jednak obejmować zdolność do efektywnego magazynowania energii.

Sieci są ważnym sposobem zapewnienia obywatelom bezpieczeństwa energetycznego, a także ramami umożliwiającymi korzystanie ze zrównoważonej energii oraz zmniejszenie zależności od paliw kopalnych.

⁴⁸ Unia Europejska w zarysie: transport, publikacja Komisji Europejskiej, 2014 r.: „Transport drogowy jako najpopularniejszy rodzaj transportu ma także największy udział w zanieczyszczeniu: według najnowszych danych przypada nań około 71% ogólnych emisji CO₂ z transportu (z czego około dwóch trzecich jest powodowane przez samochody osobowe). Inne sektory powodują znacznie mniejsze emisje. Lotnictwo odpowiada za 13%. A kolej jest najmniej zanieczyszczającym środkiem transportu, jej emisje to 1% całości emisji z transportu”

88. USTANOWIENIE HARMONOGRAMU REZYGNACJI Z UŻYWANIA PALIW KOPALNYCH ORAZ OGRANICZENIE UTRATY MIEJSC PRACY

Pomysł z warsztatów

UE powinna przygotować plan i określić daty zakończenia stosowania paliw kopalnych oraz wydobycia węgla. Niektóre działania obejmowałyby na przykład stopniowe odchodzenie od paliw kopalnych, sankcje dla przedsiębiorstw, które nie przestrzegają przepisów, podatek od emisji dwutlenku węgla (stosowany już w niektórych krajach), a także podatek od zakupu samochodów z silnikami wysokoprężnymi.

Powinniśmy zmienić nasze nawyki dotyczące zużycia energii: zamiast paliw kopalnych powinniśmy wykorzystywać energię odnawialną. Uzależnienie UE od gazu i paliw kopalnych w perspektywie długoterminowej jest nie do utrzymania. Nie ulega wątpliwości, że ograniczenie emisji gazów cieplarnianych to krok naprzód, ale pytanie, kiedy to nastąpi. Taka zmiana strukturalna mogłaby zapoczątkować nową rewolucję przemysłową.

UE powinna również pomóc w tworzeniu nowych miejsc pracy. Często ci, którzy tracą pracę w wyniku odchodzenia od przemysłu węglowego, niekoniecznie są ponownie zatrudniani w nowych zielonych miejscach pracy. Na UE i państwach członkowskich spoczywa społeczny obowiązek dokonania tej transformacji, przy jednoczesnej ochronie pracowników. Harmonogram takiego przejścia ułatwiłyby zorganizowane, ustrukturyzowane zmiany.

90. WZMOCNIENIE INFRASTRUKTURY NA SKALĘ EUROPEJSKĄ ORAZ WSPÓLNA POLITYKA DOTYCZĄCA TRANSPORTU

Pomysł z panelu

Istotnym źródłem zanieczyszczenia spowodowanego ruchem jest częste korzystanie z prywatnych środków transportu i krótkodystansowych połączeń lotniczych⁴⁸. Jednym ze sposobów zmniejszenia tego problemu jest wzmocnienie infrastruktur europejskich, na przykład sieci pociągów dużych prędkości jako tańszej alternatywy, lub lepsza koordynacja prywatnego transportu towarowego w Europie.

W związku z tym konieczne jest uregulowanie sektora i skoordynowanie ruchu lotniczego, kolejowego czy drogowego. Tego rodzaju harmonizacja przyczyniłaby się do zmniejszenia emisji dwutlenku węgla. Mogłaby zachęcać na przykład przedsiębiorstwa transportowe do koordynowania działań, by optymalnie wykorzystywać przestrzeń ładunkową w samochodach ciężarowych w celu oszczędzania paliwa. Zapewniłoby to również wspólne europejskie normy w zakresie bezpieczeństwa.

Oczywiście wymagałoby to finansowania i spójności politycznej, ale zapewniłoby obywatelom UE czystszy i bardziej wydajny transport.

91. INTELIGENTNE MIASTA I TRANSPORT PUBLICZNY

Pomysł z warsztatów

By stworzyć prawdziwie zrównoważone miasta, UE powinna wspierać gminy w opracowywaniu nowego podejścia, które zaspokaja potrzeby wszystkich pokoleń, od dzieci i nastolatków po dorosłych i osoby starsze, w zakresie korzystania z inteligentnego i wydajnego transportu publicznego stosującego rozwiązania niepowodujące emisji zanieczyszczeń oraz rozwiązania oparte na wspólnym użytkowaniu, np. rowery i samochody miejskie.

Ponadto można by stosować zachęty lub dotacje w celu tworzenia dużych stref dla pieszych i większej liczby ścieżek rowerowych, w tym w celu poprawy infrastruktury umożliwiającej bezpieczne parkowanie rowerów i w celu tworzenia większej liczby stref wolnych od ruchu drogowego. Po trzecie transport publiczny powinien być finansowo dostępny dla wszystkich mieszkańców. UE mogłaby na przykład wspierać jednolity system biletów transportu publicznego w dużych miastach, obejmujący aplikacje zapewniające informacje o ruchu pojazdów w czasie rzeczywistym oraz elastyczne schematy tras na żądanie.

Według Komisji Europejskiej obecnie ponad dwie trzecie Europejczyków żyje w miastach⁴⁹. Problemy w tych miastach dotyczą ograniczonej przestrzeni, natężenia ruchu, zanieczyszczenia i braku terenów zielonych. Wyżej wymienione propozycje mają na celu zwiększenie atrakcyjności transportu publicznego.

WYWIAD

Co mogą zrobić młodzi ludzie, aby chronić środowisko naturalne i walczyć ze zmianą klimatu?

Uważam, że istnieją trzy kategorie działań w dziedzinie klimatu: po pierwsze, sadzę, że reakcja na zmianę klimatu zależy z jednej strony od sposobu kształtowania wielkiej polityki. Z drugiej strony, zależy od zachowań osób, które zmieniają swój styl życia w zrównoważony i ekologiczny sposób. By osiągnąć cele zrównoważonego rozwoju i cele porozumienia paryskiego, ONZ wspiera kampanię pod hasłem „Little x Little”⁵⁰, która ma przyczynić się do ochrony naszego świata przed skutkami zmiany klimatu. Chodzi o wykorzystywanie mniejszej ilości tworzyw sztucznych, branie krótszych przyszców i jeżdżenie do pracy na rowerach zamiast samochodem.

Drugi rodzaj działań dotyczy tego jak my, ludzie młodzi, możemy połączyć siły i stworzyć platformy informacyjne dla naszych rówieśników, przywódców państw, gmin, burmistrzów, a także ludzi w naszych społecznościach. A trzeci rodzaj działań to wymuszenie rozliczalności rządów i dużych przedsiębiorstw. Powinniśmy na przykład pisać więcej petycji poświęconych zmianie klimatu. Może powinniśmy stworzyć ruch i zmobilizować ludzi na całym świecie.

Jayathma Vickramanayake,

Wysłanniczka Sekretarza Generalnego ONZ ds. młodzieży

Prelegentka podczas panelu „Praca na rzecz lepszego świata: młodzi ludzie i zrównoważony rozwój”

⁴⁹ Komisja Europejska, „Rozwój obszarów miejskich”, http://ec.europa.eu/regional_policy/pl/policy/themes/urban-development/ (dostęp z lipca 2018 r.)

⁵⁰ ONZ, „Little x Little” – a Gen Z-Led campaign in support of the Sustainable Development Goals <https://www.un.org/sustainabledevelopment/blog/2018/03/little-x-little-gen-z-led-campaign-support-sustainable-development-goals/> (dostęp z lipca 2018 r.)

92. WSPIERANIE PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I PROJEKTÓW PRZYJAZNYCH DLA ŚRODOWISKA

Henriette

Chciałabym zaapelować do UE o przeznaczenie większych funduszy na rzecz ekologicznej przedsiębiorczości. Należy również lepiej informować o takich możliwościach finansowania. Przekazywanie mniejszych kwot unijnego finansowania wielu podmiotom zamiast bardzo dużych kwot ich mniejszej liczbie byłoby skuteczniejsze i lepiej upowszechniało nową, ekologiczną kulturę w całej Europie.

Powszechnie wiadomo, że największego wsparcia zawsze potrzebują przedsiębiorstwa w fazie rozruchu. Ekologiczne przedsiębiorstwa usiłują uplasować się poza tradycyjnymi modelami przedsiębiorczości. UE mogłaby wspierać dotacjami ekologiczne przedsiębiorstwa typu start-up.

Należy też finansować programy dla stowarzyszeń, organizacji pozarządowych lub tylko grup osób, które zajmują się kwestiami środowiskowymi. Aby upowszechnić proces występowania o środki finansowe, powinien on być jasny i łatwy do zrealizowania, a obecnie funkcjonują wersje bardziej skomplikowane.

Pomysł ten miałby zapewnić młodym pokoleniom, zarówno przedsiębiorcom, jak i aktywistom, narzędzia, jakich potrzebują do wywierania wpływu we własnych społecznościach.

Ponadto takie programy unijne mogłyby zawierać pewien element budowania zdolności i opieki mentorskiej w celu wymiany najlepszych praktyk i udzielania porad początkującym przedsiębiorstwom typu start-up.

93. PROPAGOWANIE RECYKLINGU URZĄDZEŃ ELEKTRONICZNYCH

Frauke

UE mogłaby przyczynić się do oszczędności zasobów naturalnych, zmuszając przedsiębiorstwa do projektowania urządzeń elektronicznych i sprzętu gospodarstwa domowego w sposób modułowy. Jeżeli taki produkt się zepsuje, wymiana wymaga jedynie specjalny moduł i rzecz jest łatwiejsza do naprawy.

Jeżeli chodzi na przykład o telefony, UE mogłaby przedstawić akt prawny nakładający na duże przedsiębiorstwa obowiązek wymiany części, która przestała działać. Wymienilibyśmy ją zamiast nabywać zupełnie nowy telefon. Takie podejście byłoby bardziej zrównoważonym rozwiązaniem problemu odpadów elektronicznych.

Można by to osiągnąć dzięki wspólnym wysiłkom politycznym w celu wsparcia regulacji, które prowadziłyby do bardziej zrównoważonego i etycznego podejścia do zużytego sprzętu elektronicznego.

MARNOWANIE ŻYWNOSCI, UNIKANIE TWORZYW SZTUCZNYCH, CZYSTA WODA I INFRASTRUKTURA SANITARNA: ZMIANA PRZYZWYCZAJEŃ KONSUMENTÓW

Według Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) rocznie prawie jedna trzecia produkowanej żywności marnuje się lub ulega zniszczeniu⁵¹. Co roku w UE marnuje się około 88 mln ton żywności, której szacunkowy koszt wynosi 143 mld EUR⁵². W Unii to gospodarstwa domowe są pierwszym producentem odpadów żywnościowych, a rolnictwo – drugim. Marnotrawienie żywności jest nie tylko nieetyczne, ma także negatywny wpływ na środowisko naturalne i gospodarkę, gdyż marnuje się zasoby wody i energii, które były potrzebne do wyprodukowania wyrzucanej żywności. Większość żywności, która się marnuje, mogłaby zostać spożyta. Marnotrawienie wynika ze złych metod przechowywania, spotęgowanego brakiem wysokiej jakości kształcenia o odpadach żywnościowych.

Równocześnie Europejczycy produkują rocznie 25 mln ton odpadów z tworzyw sztucznych⁵³. Plastik zanieczyszcza nasze rzeki, oceany i glebę. ONZ prowadzi kampanię na rzecz czystych wód morskich, a Unia Europejska przyjęła w tym roku Europejską strategię na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym, chcąc zmienić sposób, w jaki produkty plastikowe są wytwarzane, wykorzystywane i poddawane recyklingowi, oraz wyeliminować główne źródła odpadów morskich. Ponadto dostęp do czystej wody i urządzeń sanitarnych jest prawem człowieka, a problemy związane z niedoborami wody to między innymi pustynnienie, śmiertelne choroby i konflikty.

Młodzi ludzie domagają się zmiany mentalności, począwszy od szczegółowej edukacji w szkołach na temat zrównoważonego rozwoju po nowe przepisy, które kształtowałyby nasz styl życia i chroniły środowisko.

94. PROPAGOWANIE PODEJŚCIA ZAKŁADAJĄCEGO REZYGNACJĘ Z TWORZYW SZTUCZNYCH

Pomysł z panelu

UE powinna dążyć do finansowania badań nad alternatywnymi materiałami do produkcji tworzyw sztucznych. Istnieją na przykład rodzaje tworzyw sztucznych wykonanych z grzybów, a pędy bambusa mogą być wykorzystywane do tworzenia narzędzi wielokrotnego użytku, co zniechęcałoby do powszechnego obecnie korzystania z plastiku.

Wyeliminowanie zanieczyszczenia tworzywami sztucznymi ma polegać na zmniejszaniu produkcji i wykorzystywania ilości tworzyw sztucznych aż do osiągnięcia stylu życia wolnego od plastiku. Chociaż całkowite i natychmiastowe usunięcie tworzyw sztucznych może wydać się nierealne, możliwe jest ograniczenie jego wykorzystywania, recykling i znalezienie alternatywnych przyjaznych dla środowiska źródeł jego produkcji.

Ponadto UE mogłaby wprowadzić obowiązek etykietowania produktów, określający, że wyrób zawiera plastik, w jakich ilościach i jakiego rodzaju – na przykład czy tworzywo pochodzi z recyklingu lub czy produkt stworzono z materiałów, które zanieczyszczają mniej. Innym sposobem propagowania produktów niezawierających tworzyw sztucznych jest dystrybuowanie takich towarów przeznaczonych do codziennego użytku za pomocą sklepów, które rozdawałyby je swoim klientom.

95. SFINANSOWANIE USUWANIA TWORZYW SZTUCZNYCH Z OCEANÓW

Pomysł z debaty

Szacuje się, że w światowych oceanach znajduje się 150 mln ton tworzyw sztucznych. Tyle waży mniej więcej jedna piąta wszystkich ryb w oceanach⁵⁴. Ale jak możemy wyczyścić coś tak wielkiego jak ocean? Architektka Marcella Hansch założyła Pacific Garbage Screening z myślą o opracowaniu niezanieczyszczającej platformy, która mogłaby być instalowana w rzekach i oceanach do odfiltrowania tworzyw sztucznych.

W oceanach taka platforma uspokajałaby prądy przechodzące przez system kanałów i w rezultacie produkty z tworzyw sztucznych, które są lżejsze, wypływałyby powoli na powierzchnię. Nie byłoby konieczne korzystanie z sieci, zatem ryby mogłyby bezpiecznie przepływać przez platformę.

UE powinna finansować wspólne zespoły i projekty inżynierów, architektów i naukowców, by zapewnić nowe rozwiązania w zakresie czystych mórz i czerpać inspirację z takich projektów.

⁵¹ Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, "Key facts on food loss and waste you should know!", <http://www.fao.org/save-food/resources/keyfindings/en/> (dostęp z lipca 2018 r.)

⁵² Komisja Europejska, "Food Waste", https://ec.europa.eu/food/safety/food_waste_en (dostęp z lipca 2018 r.)

⁵³ Komisja Europejska, "Plastic Waste: a European strategy to protect the planet, defend our citizens and empower our industries", http://europa.eu/rapid/press-release_IP-18-5_en.htm (dostęp z lipca 2018 r.)

⁵⁴ Pacific Garbage Screening, "Plastic in the oceans", <https://pacific-garbage-screening.de/en/problem/> (dostęp z czerwca 2018 r.)

96. NOWA KULTURA SKLEPÓW Z ŻYWNOSCIĄ I ICH OPODATKOWANIE

Valeria

UE powinna przewidywać zachęty dla sklepów wolnych od tworzyw sztucznych, gdzie wszystkie sprzedawane produkty są z materiałów innych niż plastik, przy jednoczesnym podjęciu działań służących wsparciu sklepów, które wdrożyły strategie zmniejszenia zużycia tworzyw sztucznych. Na przykład mogłyby zaapelować do supermarketów, aby tworzyły działy sprzedające jedynie produkty niezawierające tworzyw sztucznych i by zakazywały stosowania toreb plastikowych, a zamiast nich oferowały klientom jedynie torby bawełniane lub papierowe. Następnie mogłyby podnieść cenę tworzyw sztucznych. UE mogłyby na przykład zachęcać supermarkety do zwrotu pieniędzy konsumentom, którzy przyniosą z powrotem do sklepu tworzywa sztuczne nadające się do recyklingu lub ponownego użycia. Polityka ta funkcjonuje już w niektórych częściach Skandynawii, gdzie butelka jest w zasadzie wypożyczana klientowi za kaucją, zwracaną w momencie zwrotu pustej butelki plastikowej.

Sklepy spożywcze i supermarkety mają kluczowe znaczenie w kształtowaniu nawyków konsumentów. Ponadto wiele produktów, które kupujemy w supermarkecie, w tym warzywa i owoce, jest zapakowanych w plastik. Wciąż jeszcze się zdarza, że sklepy oferują torebki plastikowe jednorazowego użytku.

Inny podstawowy pomysł dotyczy opodatkowania: podatki powinny być wyższe w przypadku supermarketów i przedsiębiorstw, które wykorzystują więcej plastiku, a niższe w przypadku tych, które zredukowały wykorzystanie tworzyw sztucznych. Ponadto przedsiębiorstwa, które nadal stosują tworzywa sztuczne albo postrzegają je jako kluczowy element swojego modelu biznesowego, mogłyby być zachęcane do wspierania projektów zmierzających do oczyszczania oceanów.

Dla przedsiębiorstw, które świecą przykładem, można by przewidzieć inny rodzaj zachęt, takich jak świadectwo jakości lub system oceny zrównoważonych przedsiębiorstw, uzupełnionych bezpłatnymi szkoleniami dla personelu w zakresie tego, jak być jeszcze bardziej przyjaznym dla środowiska. W ten sposób sklepy spożywcze, supermarkety i przedsiębiorstwa stałyby się wzorami do naśladowania, biorąc na siebie część odpowiedzialności oraz pomagając edukować klientów.

97. WZMOCNIENIE PRAWNEGO OBOWIĄZKU ZMNIEJSZANIA ILOŚCI ODPADÓW SPOŻYWCZYCH

Pomysł z panelu

UE powinna wprowadzić przepisy nakładające na supermarkety obowiązek poszukiwania sposobów gwarantujących ograniczanie marnotrawienia żywności.

Żywność z krótką datą przydatności do spożycia jest w supermarketach często wyrzucana. Jednak w wielu przypadkach data przydatności do spożycia nie odpowiada faktycznej dacie, gdy żywność staje się niejadalna. Ponadto prawodawstwo w UE różni się w poszczególnych państwach członkowskich. Unia powinna zharmonizować te zasady.

Celem przepisów powinno być również zapewnienie, by żywność o krótkiej dacie przydatności do spożycia była umieszczana w widocznym miejscu na półkach, sprzedawana po obniżonej cenie lub jeżeli czas przydatności do spożycia upłynął, rozdawana nieodpłatnie. Przykładowo we Francji istnieją już przepisy, które nakładają na duże sklepy obowiązek przekazywania niesprzedanej żywności o upływającym terminie przydatności do spożycia organizacjom charytatywnym i bankom żywności⁵⁵. Idealnie byłoby, gdybyśmy unikali wszelkiego marnotrawienia żywności i udostępniali żywność po dacie przydatności do spożycia osobom i organizacjom charytatywnym. Umożliwiłoby to nie tylko zwalczanie marnowania żywności, ale także zwalczanie głodu i ubóstwa.

⁵⁵ The Guardian, "French law forbids food waste by supermarkets", <https://www.theguardian.com/world/2016/feb/04/french-law-forbids-food-waste-by-supermarkets> (dostęp z lipca 2018 r.)

98. UPROSZCZENIE PROCESU PRZEKAZYWANIA DARÓW ŻYWNOŚCIOWYCH

Pomysł z panelu

UE mogłaby wspierać nowe sposoby dzielenia się żywnością. Wraz z upowszechnianiem się koncepcji „gospodarki dzielenia się” staje się oczywiste, że korzyści finansowe tego zjawiska są zwykle ograniczone do osób posiadających jakieś dobra lub samochody. By stworzyć prawdziwie „dzieloną” gospodarkę, UE powinna dążyć do tego, by „dzielić się” przedmiotami codziennego użytku.

Istnieje na przykład aplikacja pod nazwą Too Good To Go, obecnie działająca w ośmiu krajach, dzięki której można uratować resztki żywności, stanowiąca platformę kontaktu między tymi, którzy posiadają nadwyżki żywności, oraz tymi, którzy szukają dobrej żywności po korzystnej cenie.

UE powinna wspierać te inicjatywy z zewnątrz oraz stworzyć cyfrowy rynek odpadów żywnościowych, łączący rolników, restauracje, sklepy spożywcze i konsumentów, gdzie każdy dysponujący nadwyżkami żywności mógłby zaoferować takie produkty osobom w potrzebie.

99. SZKOLNA EDUKACJA DOTYCZĄCA ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

Dina i Giusy

Zrównoważony charakter stanowi istotne pojęcie na przyszłość, a edukacja ma kluczowe znaczenie, ponieważ łatwiej jest ugruntować dobre praktyki w młodszym wieku. Odnosi się to również do edukacji na temat sposobów unikania marnotrawienia żywności i powstrzymywania się od użycia tworzyw sztucznych. UE mogłaby zadbać, aby takie kwestie były omawiane w szkole. Szkoły mogą zaoferować lekcje, podczas których dzieci by wspólnie gotowały i sprzątały, zdobywały wiedzę na temat wartości żywności, negatywnych konsekwencji niedbania o środowisko, zdrowego stylu życia i poprawy umiejętności zarządzania żywnością.

We wspieranie takich inicjatyw edukacyjnych można angażować sponsorów, którzy mogliby na przykład zaopatrywać szkoły w butelki wielokrotnego użytku. W ramach tego kształcenia UE mogłaby wspierać synergie między szkołami i parkami narodowymi w formie obozów letnich, na których uczniowie uczyliby się o środowisku naturalnym.

Takie inicjatywy mogłyby oczywiście wpoić dzieciom konieczność poszanowania przyrody i ochrony zwierząt, co owocowałoby w ich dorosłym życiu.

100. OPRAWOCANIE SYSTEMU WYKORZYSTYWANIA WÓD OPADOWYCH

Pomysł z panelu

UE mogłaby wspierać na szczeblu krajowym system zbierania wód opadowych do wykorzystania w toaletach lub podlewania roślin ogrodowych. Rozwiązanie mogłoby obejmować zachęcanie ludzi do korzystania ze zbiorników na wodę, które zbierają deszczówkę do użytku w gospodarstwach domowych.

Woda powinna być wspólnym dobrem, które jest łatwo dostępne wszystkim obywatelom na uczciwych warunkach. W 2010 r. Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych wyraźnie uznało prawo do wody i urządzeń sanitarnych za prawo człowieka i stwierdziło, że czysta woda pitna i warunki sanitarne mają zasadnicze znaczenie dla korzystania ze wszystkich praw człowieka. Obecnie zasoby wody maleją, a ceny wody mogą rosnąć. Proponowane rozwiązanie przyczyniłoby się do ograniczenia marnowania czystej wody pitnej.

WYWIAD

Jak badania przestrzeni kosmicznej pomagają nam chronić naszą planetę?

Badania przestrzeni kosmicznej mogą pomóc nam lepiej zrozumieć naszą planetę i uzmysłowić sobie, jak ją chronić. Z kosmosu nie widać granic. Widać jedną całość, a nie narody. Widać planetę w stanie równowagi, chronioną jedynie cienką linią atmosfery. Ale widać również, jak ją dewastujemy. Ziemia jednak nie zginie. Da sobie radę. To my zginiemy, jeżeli będziemy nadal tak postępować.

Paolo Nespoli,

Astronauta, Europejska Agencja Kosmiczna (ESA) i NASA

Prelegent podczas panelu „Życie spacerującego w przestrzeni kosmicznej”

KOMENTARZ FORUM MŁODZIEŻY

LOKALNIE I GLOBALNIE

Wszyscy wiemy, że nie istnieje planeta B. Nie można jednak ograniczać problemu do tego, czemu Ziemia może sprostać fizycznie, musimy przyjrzeć się z szerszej perspektywy i przekształcić nasze codzienne życie i działania, aby zapewnić zrównoważony rozwój. Nie istnieje planeta B o wysokiej stopie bezrobocia młodzieży, rosnących nierównościach, wykluczeniu młodych ludzi z procesu podejmowania decyzji. Europa musi zacząć przodować w zmienianiu praktyk i sytuacji, które przyczyniają się do nierówności i narażają naszą planetę na niebezpieczeństwo. Europejskie Forum Młodzieży zamierza przekształcić planetę A i ukierunkować nasze systemy na zrównoważony rozwój.

„Na martwej planecie nie będzie miejsc pracy”. Takie hasło przedstawiła Międzynarodowa Konfederacja Związków Zawodowych (ITUC) podczas paryskiej konferencji klimatycznej w grudniu 2015 r. ITUC pokazuje tym hasłem, jak pilnie należy zająć się zmianą klimatu i zagadnieniami związanymi ze zrównoważeniem środowiskowym. Europejskie Forum Młodzieży uznaje, że konieczność ochrony planety wynika nie tylko z kwestii dotyczących bezrobocia młodzieży, ale także z obaw o prawa i dobrostan tego i kolejnych pokoleń młodych ludzi. Na martwej planecie nie będzie ani udziału młodzieży w życiu społeczno-politycznym, ani demokracji, ani Europy.

Podczas YO!FEST i Europejskiego Spotkania Młodzieży 2018 wyrażono przekonanie, że ochrona naszej planety jest sprawą pilną i że jest konieczna, by chronić naszą przyszłość i przyszłość kolejnych pokoleń. Zrównoważony rozwój wymaga ponownej oceny naszego stosunku do natury. Rozmowy skupiały się na kwestii zmiany klimatu, zmniejszaniu się różnorodności biologicznej, zanieczyszczeniu, niezrównoważonej konsumpcji i nadmiernym zużyciu zasobów naturalnych. Podczas dyskusji uznano również, że kwestii ochrony środowiska nie można rozpatrywać w oderwaniu od polityki gospodarczej i społecznej. Z jednej strony uzasadnione przejście do gospodarki nieopartej na paliwach kopalnych wymaga rozważenia kwestii społecznych i gospodarczych wraz z tymi dotyczącymi środowiska naturalnego, aby zapewnić ochronę możliwości zatrudnienia i osiągnięcia dobrostanu. Z drugiej strony oddziaływanie środowiskowe polityk gospodarczych i społecznych nie może być umniejszane ani spychane na kolejne pokolenia, by nasza planeta nie padła ofiarą naszych dążeń do postępu i poszukiwania nowych szans. Wiele imprez i spotkań na ten temat koncentrowało się na uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym celach zrównoważonego rozwoju, gdyż uznano, że ochrona naszej planety jest integralną częścią szerszego ruchu, który chciałby skierować świat na ścieżkę bardziej zrównoważonego rozwoju oraz zapewnić pokój, dobrobyt i dobrostan dla wszystkich.

Unia Europejska musi stawiać sobie ambitne cele, jeżeli chodzi o zintensyfikowanie działań na rzecz ochrony naszej planety w ramach starań na rzecz prawdziwie zrównoważonego rozwoju. Aby to osiągnąć, UE musi skoncentrować działania na następujących kwestiach:

UE odegrała wiodącą rolę w negocjacjach nad uniwersalną agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i zawartymi w niej celami zrównoważonego rozwoju, przyjętymi w 2015 r. Od tego czasu nie udało jej się odgrywać wiodącej roli we wdrażaniu tego aktu w UE w kompleksowy i ambitny sposób. Realizacja agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 na szczeblu europejskim

umożliwiłaby UE podjęcie, w sposób zintegrowany, wyzwań stojących przed Europą. Wymagane jest podejście oparte na myśleniu systemowym, aby zachęcić decydentów do przyjrzenia się schematom i zająć się przyczynami problemów. UE musi uwzględnić powiązania między różnymi obszarami polityki oraz społecznym, środowiskowym i gospodarczym wymiarem zrównoważonego rozwoju, aby uczynić dobrostan ludzi i planety ostatecznym celem systemów gospodarczych i społecznych. Aby osiągnąć ten cel, Unia musi stworzyć kompleksową i ambitną strategię zrównoważonego rozwoju. Uznanie wzajemnych powiązań jest również niezbędne, by zwalczać liczne i wielopłaszczyznowe formy dyskryminacji, na przykład przy uznaniu powiązań między skutkami zmiany klimatu a prawami kobiet. Zrównoważony rozwój można osiągnąć wyłącznie dzięki podejściu opartemu na prawach i dopilnowaniu, aby wszystkie cele związane ze zrównoważonym rozwojem zostały zrealizowane w odniesieniu do wszystkich grup społecznych.

Odejście od praktyk, które nie mają zrównoważonego charakteru

Działania obecnych i poprzednich pokoleń – niezrównoważone praktyki gospodarcze i finansowe bez zwracania uwagi na przyszłe skutki – narażają na szwank przyszłość młodych ludzi. Niezrównoważona konsumpcja, produkcja, handel i schematy inwestycyjne stanowią zagrożenie dla przyszłości ludzi i planety. Nie każdy jest w stanie w naszej obecnej kulturze opartej na konsumpcjonizmie żyć w sposób zrównoważony. UE jest szczególnie zobowiązana rozwiązywać te problemy i podejmować pilne działania na rzecz dążenia do równości w dostępie do zasobów i ich wykorzystaniu w ramach tego, co może znieść nasza planeta. Dyskusje podczas

YO!FEST i EYE koncentrowały się na zwalczaniu marnotrawienia żywności oraz niezrównoważonej konsumpcji żywności, odpadach z tworzyw sztucznych, mniejszych dotacjach do mięsa i ustalonym harmonogramie zakończenia wydobycia paliw kopalnych.

Propagowanie bardziej zrównoważonych praktyk i ustalanie priorytetów w tym zakresie

Wprowadzając środki służące eliminacji niezrównoważonych praktyk w zakresie wydobywania, produkcji i konsumpcji, UE powinna też priorytetowo traktować propagowanie i wspieranie bardziej zrównoważonych praktyk. Młodzi ludzie i ich organizacje mają do odegrania dużą rolę w tworzeniu i propagowaniu bardziej zrównoważonych i przyjaznych dla środowiska praktyk, w tym przez przekazywanie informacji o nieodłącznej wartości przyrody i związanych z nią korzyściach. Wymagane są również zdecydowane działania UE i europejskich rządów. Unia powinna wspierać kształcenie o zrównoważonym rozwoju w ramach edukacji formalnej i pozaformalnej, uznając prace organizacji młodzieżowych na rzecz propagowania bardziej zrównoważonego stylu życia. Instytucje i rządy powinny również zapewnić każdemu dostęp do zrównoważonych praktyk przyjaznych dla środowiska, takich jak transport, na przykład dzięki wspieraniu i propagowaniu zrównoważonych i przystępnych cenowo systemów transportu publicznego.

Propagowanie działań lokalnych i globalnych

Zrównoważony rozwój wymaga działań na wszystkich szczeblach, od lokalnego po globalny, a także przekonania, że działania na jednym szczeblu będą miały wpływ na działania na innych szczeblach. Na poziomie lokalnym młodzi ludzie często są motorem zmian, które pomagają kierować świat na ścieżkę bardziej zrównoważonego rozwoju. Organizacje młodzieżowe wzmacniają głosy młodych ludzi, by wspólnie nawoływać do zrównoważonego rozwoju na szczeblu lokalnym, krajowym, regionalnym i światowym. Wsparcie dla tych zmian i przestrzeń dla tych głosów mają kluczowe znaczenie na drodze do zrównoważonego rozwoju.

Oczywiste jest, że obecne systemy gospodarcze, społeczne i polityczne nie działają na rzecz naszej planety ani na rzecz obywateli, zwłaszcza ludzi młodych. Działania na rzecz transformacji i przejścia w kierunku systemu stawiającego w centrum planetę oraz prawa jednostek, a nie interesy czysto gospodarcze nigdy nie były bardziej konieczne.

Europejskie Stowarzyszenie Młodych Dziennikarzy to licząca 60.000 członków organizacja zrzeszająca dziennikarzy i twórców medialnych w całej Europie. Jej działalność obejmuje organizację licznych spotkań i wydarzeń dla młodych dziennikarzy, promocję ich pracy, szerzenie wolności prasy w Europie a także uczestnictwo w dyskusjach na temat standardów edukacji i europejskiej polityki medialnej. Stowarzyszenie było odpowiedzialne za ekipę dziesięciu reporterów EYE, których zadaniem było napisać niniejsze sprawozdanie.

Pod przewodnictwem dwóch redaktorów prowadzących, ekipa złożona z ośmiu młodych europejskich dziennikarzy o różnych specjalnościach zebrała, opracowała i opisała najważniejsze przemyślenia i pomysły omawiane podczas EYE. Niniejsze sprawozdanie zawiera 100 najbardziej konkretnych pomysłów. Europejskie Forum Młodzieży opatrzyło dwustronnym komentarzem każdy z pięciu rozdziałów sprawozdania.

Autorzy niniejszego sprawozdania

Greg Bianchi
Redaktor prowadzący

Julie Mahlerová
Redaktor prowadząca

Irene Dominioni
Specjalistka (Młodzi i starsi)

Eleanor Brooks
Specjalistka (Bogaci i biedni)

Antonis Raphael Stylianou
Specjalista (Razem i osobno)

Robert Nesirky
Specjalista (Bezpieczne i niebezpieczne)

Anna Ferrari
Specjalistka (Lokalnie i globalnie)

Stephanie Stelko
Tematyka ogólna (Młodzi i starsi, Bogaci i biedni)

Claas Verron Martinez
Tematyka ogólna (Bogaci i biedni, Razem i osobno)

Henrike Freytag
Tematyka ogólna (Bezpieczne i niebezpieczne, Lokalnie i globalnie)

 European Youth Event

 @EP_EYE2018

 @EP_EYE

 www.eyeye2018.eu

Urząd Publikacji